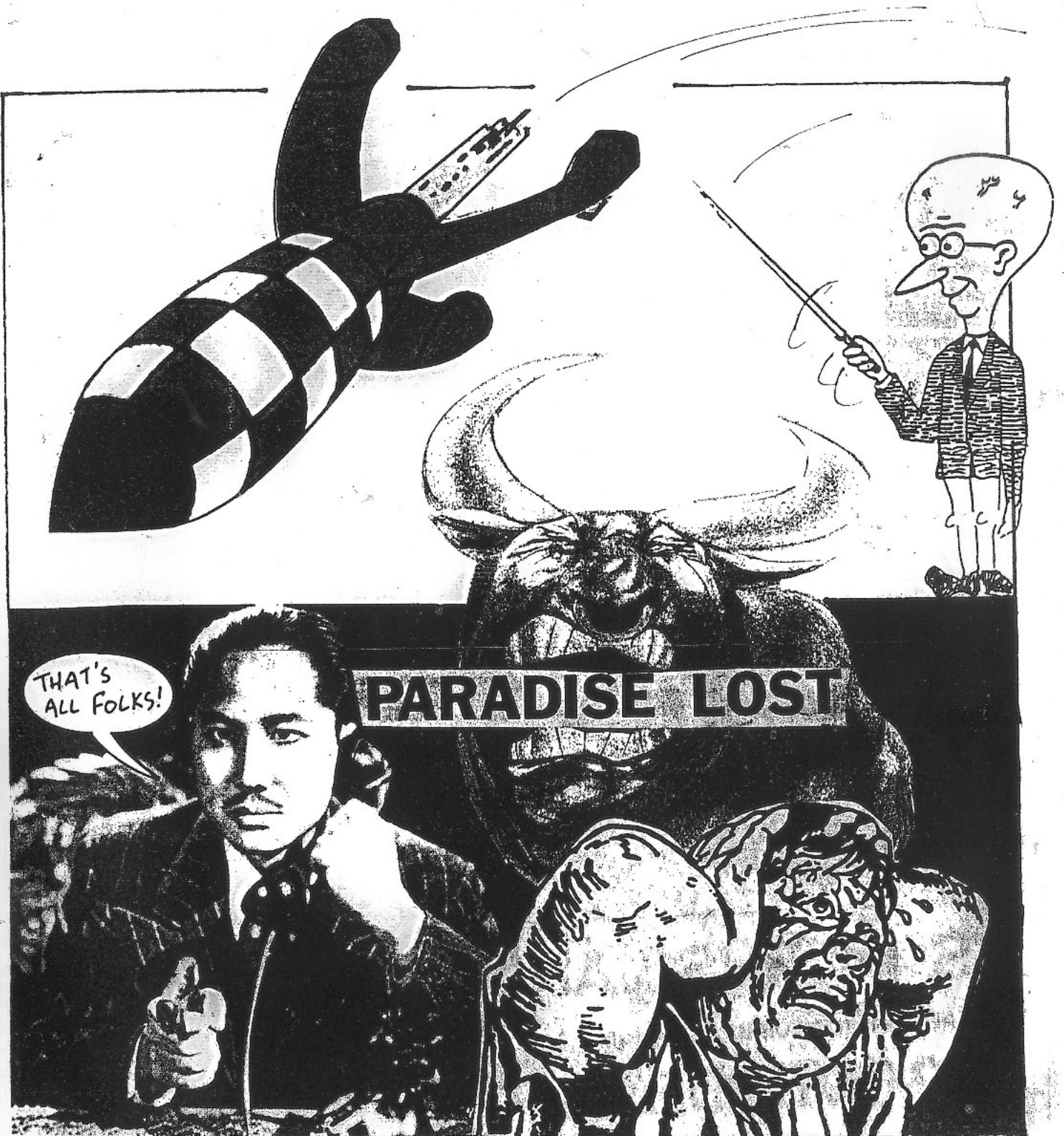

ΒΑΓΟΝΙ 8ο - ΕΙΣΗΤΗΡΙΟ ΑΥΤΟΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟ

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΕΜΕΣΟΥ

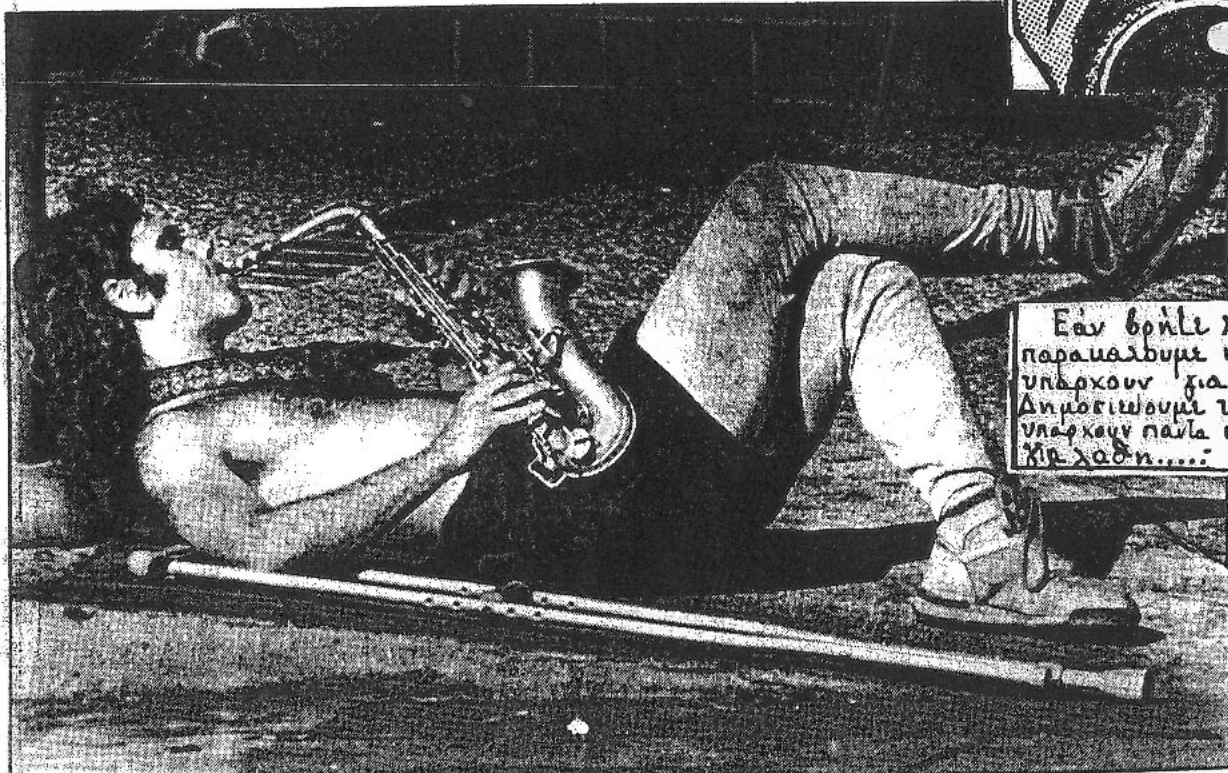
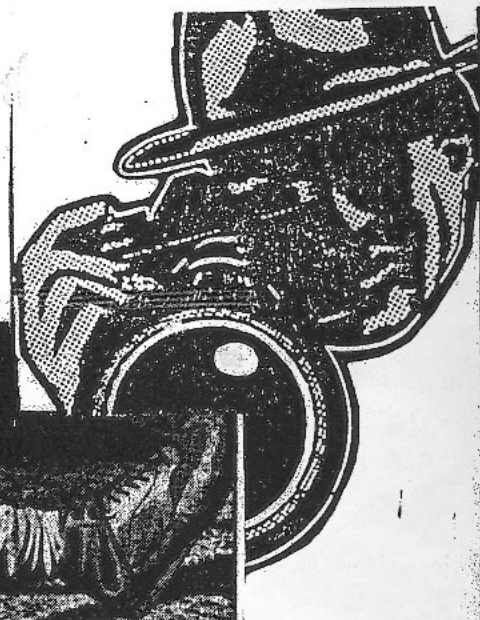
ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΑΠ' ΤΙΣ ΣΙΩΠΗΛΕΣ ΝΥΧΤΕΣ ΤΗΣ ΕΡΩΝΗΣΟΥ ΕΒΡΕΧΕ, ΕΚΑΝΕ ΨΟΦΟΚΡΥΟ ΚΑΙ ΚΟΛΥΜΠΟΥΣΑΜΕ ΣΕ ΥΠΑΡΞΙΑΚΕΣ ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙΠΕΔΩΝ. ΤΟΡΑ ΑΝΘΙΖΟΥΝ ΟΙ ΑΜΥΓΔΑΛΙΕΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΧΑΛΑΡΟΣ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΗΡΕΜΟΣ, ΓΗΨΙΑ ΟΡΓΙΣΜΕΝΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ ΣΤΟΝ ΚΩΛΠΟ ΚΑΙ ΑΤΕΝΙΖΕΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΕ ΤΗ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ ΜΑΤΙΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΥΠΑΚΟΥ ΣΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΠΟΥ ΚΟΥΡΑΣΤΗΚΕ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΣΤΗΝ ΕΠΙΜΟΝΗ ΤΟΥ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΑΝ ΜΗ ΤΙ ΑΛΛΟ, ΚΑΝΕΙ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΙΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΕΣ ΝΥΧΤΕΣ ΠΙΟ ΓΛΥΚΙΕΣ. ΕΓΙΝΑΝ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΟΠΩΣ ΘΑ ΔΕΙΤΕ. ΕΜΕΙΣ ΚΑΛΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΠΗΓΑΙΝΟΥΜΕ. ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΙΛΙΑΔΩΝ, ΓΕΜΙΖΕΙ ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ, ΣΩΣΟΝΤΑΙ ΜΝΗΜΕΙΑ, ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ ΠΑΡΤΥ, ΕΡΩΤΕΥΟΜΑΣΤΕ, ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΟΜΑΣΤΕ, ΞΑΝΑΔΟ ΚΙΜΑΖΟΥΜΕ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΟΜΩΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ: ΑΠ' ΤΟ ΚΑΚΟ ΣΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ.

ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΠΙΟ ΣΥΧΝΑ ΤΟΡΑ ΠΟΥ ΚΛΕΙΣΑΜΕ ΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΗΣ ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΑΣ ΚΑΙ ΨΑΧΝΟΥΜΑΣΤΕ ΤΑ ΒΡΑΔΥΑ ΣΤΙΣ ΤΟΝΙΕΣ ΜΠΑΡ ΚΑΙ ΚΑΦΕΝΕΙΣ ΜΕ ΧΑΜΗΛΑ ΦΩΤΑ. ΜΠΟΡΕΙ ΦΥΣΙΚΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗ.

ΖΟΥΜΕ ΣΕ ΕΠΟΧΕΣ ΜΥΣΤΗΡΙΕΣ ΜΟΡΦΟ ΜΟΥ...

ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ, ΟΠΩΣ ΒΛΕΠΕΤΕ, ΚΑΤΑΝΤΗΣΕ ΑΣΗΚΕΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ 64 ΣΕΛΙΔΩΝ ΤΟΥ. ΤΟ ΕΞΕΦΟΜΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ ΤΟ ΤΕΛΕΤΤΑΙΟ ΒΡΑΔΥ ΠΡΕΣ ΘΑ ΒΟΛΕΥΑΜΕ ΤΑ ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΩΡΟ. ΤΕΛΙΚΑ ΤΗ ΤΕΛΕΤΤΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΠΗΡΑΜΕ ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΥΠΑΚΟ ΚΑΤΩ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΜΕ... ΤΑ ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ ΘΑ ΤΑ ΔΕΙΤΕ ΠΙΟ ΚΑΤΩ... ΚΑΙ ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ ΜΕΦΟΡΕΣ.

Εάν βρῆτε λάδι στο λεῖκος αὐτῶν παρακαλοῦμε νὰ συμνεδατε οἱ ὑπάρχουν γιὰ μᾶς οἱ λοχο. Δημιουργοῦμε ἡλι γιὰ οὐδὲν καὶ ὑπάρχουν παντὶ ἡποισθ θου γαχνον ΚΑΙ ΛΑΔΗ.....

διαδρομές

Αδισταχτη εποχη. Αυτο το τευχος αρχισαμε να το μαζευουμε απ' το περασμενο καλοκαιρι μετα τη φαση με τη ΜΜΑΔ. Υστερα χτυπησε ο Κουλλης και χαθηκαμε ολοι στη συμπαρασταση. Ξαναρχισαμε το φθινοπωρο αλλα ως που να κανουμε τη διαδρομη απο το Ριαλτο στη ροκ συναυλια του Γενναρη για την ειρηνη μαζευαμε αποσπασματα και βιωματα που γινονταν εμπειριες αντι αρθρα. Ασε που βρεθηκαμε με μια υπερτεχνολογινη μηχανη που δεν ξεραμε να ρυθμισουμε, με ατομα που γραφουν στο ποδι αντι να καθονται να δαχτυλογραφουν και διαχυτες επιθυμιες και υποσχεσεις αντι πραχτικων λυσεων. Οπως και να χει, βγηκε το τευχος μεγαλο διπλο με αρθρα διαφορων εποχων, φασων και φαντασιωσεων. Μια και η διαδρομη φανταζε τοσο περιπλοκη ειπαμε να καταργησουμε τον μηχανοδηγο και να ριχουμε στο χαος των αντιφασων και της διαλεχτικης. ΘΕΣΗ: UNDERGROUND DAYS, το βλεμμα απο το

UNDERGROUND ANTIΘΕΣΗ: Εμεις και ο τοπος σας. Η ερωνησος των ηθαγενων, της Γερμασογειας με τους τουριστες (τοτε που υπηρχαν), με τους παπαδες, τες απο το κρατος οργανωμενες υστεριες για τα ναρκωτικα... και η συνθεση που δεν θα μπορουσε φυσικα, μιας και ειμαστε ο ομφαλιος λωρος του συμπαντος, να ειναι τιποτε αλλο παρα παγκοσμια. Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ: Σφαιρινη αναφορα σαν τηλεοπτικο κλιπ απ τον πολεμο στον κολπο, στην οικολογινη τραγωδια, στη συγκρουση βορρα-νοτου, στην Ευρωπαικη ιδεολογια, στην επιμονη στην επανασταση, στην αντισταση των αποικιοκρατουμενων πολιτισμων της Κεντρινης Ασιας.

Η συνθεση ειναι βεβαια λιγο γρηγορη στην περιστροφικη κινηση αλλα τραινο ειναι αυτο. Κινειται και εσεις διαλεγετε τοπια, ως την αλλη φορα.

Αποφε είναι η βραδυα τοσο καλη, τοσο καλη
 μπορης να πας να κοιμηθης σ'ενα παγκοσμια αλητη
 πλατυνε η σιειψη τη ζωη τοσο πολυ, τοσο πολυ
 που κανε ο ανθρωπος τη γη κι'ολο το συμπαν
 σ'αλη.

Τευικροσ Ανθιασ.
 Τα σφουριγματα του αλητη.

UNDERGROUND DA

"I shall continue
 to be
 an impossible
 person
 so long as those
 who are
 now possible
 remain possible"

Μικρο παιδι σιομα θαυμάζα το ασυμβιβαστο
 καταδιωχο που για αυτον οι πορτες του
 κατεργου μενουσ παντα κλειστεσ, επισκεπτο
 μου τα κρηπληια και τα φτηνα επιπλωμεν
 δωματιαια ποη η παρουμεσ του ειχε
 αγιασει. Εβλεπα με τη διη του ιδεα το
 γαλαζιο ουρανο και την ολανθιστη δουλει
 τησ εξοχησ. Οσφραινομουσ τη βαβρια μοι-
 ραια σια του στις πολιτεισ. Ειχε πιο
 πολλη δυναμη απο ενα αγιο, πιο πολλη
 λογιχη απο ενα ταξειδευτη και τον εαυτο
 του, τον εαυτο του μονο σαν μαρτυρα τησ
 δοξασ του καιτου λογιχου του.
 Στουσ δρομουσ πανω, τις χειμωνιατικησ
 νυχτεσ χωρισ λημερι, χωρισ ρουχο, χωρισ
 φωμι, μια φωνη εσφιγγε τη παγωμενη μου
 καρδια: ...Αδυναμια η δυναμη... Δεν
 ξερησ ουτε που πασ, ουτε γιατι πασ, ιμπε
 παντου, αποκρυσου σε ολα.....
 Στισ πολεισ μεσα η λασπη μου φανερονοταν
 ξαφνου μαυροκοικινη.....
 Γερωμενοι, καθηγηταδεσ, δασκαλοι κανετε
 λαθοσ που με παραδινετε στη δικαιοσυνη.
 Δεν ανημα ποτε σε τουτο το λαο.... Δεν
 ημουσ ποτε χριστιανοσ. Ειμαι απο φυλη που
 τραγουδουσε μεσα στα βασανιστηρια....
 Δεν καταλαβαινω τουσ νομουσ. Δεν εχω την
 αισθηση τησ ηθικησ..... Λαθοσ κανετε.....

A. Ρεμπω
 ("Μια εποχη στην κολαση")

Θελετε-
 θαμαι σιερατοισ ολο κρεασ λυσσασμενοσ
 -κι αλλαζοντασ αποχρωση σαν ουρανοσ-
 θελετε-
 θαμαι η ακραντη ευγενεια
 -οχι αντρασ πια, μα συγνεφο με παντελονια
 Παλι ερωτευμενοσ θα ριχτω στο γλεντοκοπι
 πυρπολοντασ το τοξο των φρυδιων μου
 Τι να γινει;
 Και σε ενα σπιτι καμενο
 ζουνε καμια φορα αλητεσ
 Μητερα.
 Δεν μπορω να τραγουδησω
 Στο παρεκκληση της καρδιασ μου
 τα ψαλτηρια καιγονται.

B. Μαγιακοφσκι
 (Συγνεφο με παντελονια)

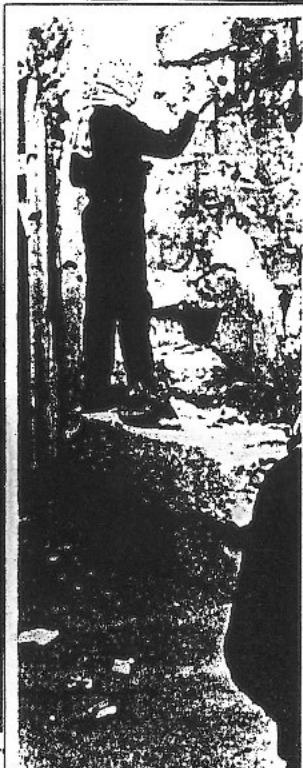
Ακυρωσε την συνδρομη μου στη δευτερα παρουσια
 στειλε τα διαπιστευτηρια μου στο κρατητηριο
 εχω μερικουσ φιλουσ μεσα
 θελουμε τον κοσμο
 και τον θελουμε τωρα.

JIM MORISSON

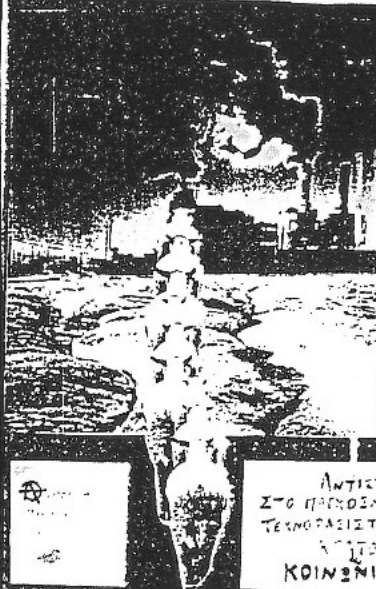

ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΤΟΥ ΤΟΙΧΟΥ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΠΑΓΕΤΩΝΩΝ

Τελικά μπορεί να είχαν δικαίο οι κινεζοί της πολιτιστικής επανάστασης. Μπορεί οι εφημερίδες του τοίχου και τα γκραφιτι να λειτουργούν όχι απλά σαν σημάτα πληροφόρησης αλλά και σαν μέρος μιας γενικότερης συγκρούσης για την αισθητική και λειτουργία των δημοσίων χώρων. Η φωτοτυπημένη αφίσα και το σπρεϋ εναντία στη νεκροφιλία των ασπρών τοίχων, της ησυχής πολής των νομοταγών πολιτών. Οι βραβυες των τοίχων έχουν μια δική τους εκτνωστική μαγεία.... Ας παραφρασούμε λοιπον τον Μπαλζακ και τον Ρεμπω: τα γκραφιτι είναι τα μνηματα ενός κοσμου που είναι αλλου. Και η επαφή μ' αυτόν τον κοσμο είναι αναποφειντα άστεια. Επεισοδιο χαρακτηριστικό της εποχής: Γενναρης, ψυφοκυρο, οι αεελικοί απολογουνται και αρχίζουν τα πρώτα σημάδια του επερχομενου κυνισμού- ιδου, η πτώση του σοσιαλισμου, αποδηνυει οτι ο ανθρωπος είναι φύση καιος και δεν μπορεί να ζήσει στην ισοτήτα .... τα ίδια και τα ίδια δηλαδή. Καταλαβες; Τωρα ξαφνικά αλλάξαν οι οροι - οι αριστεροι.

Η ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ (ΑΝ)ΥΠΑΡΚΤΟΥ "ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ" ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΥΠΑΡΚΤΗ ΦΡΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

**ΟΧΙ
ΑΜΑ
ΠΡΟΒΑΤΑ
ΣΤΟ
ΣΦΑΓΕΙΟ
ΤΗΣ
ΚΑΘΗΜΕ-
ΡΟΤΗΤΑΣ**

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΣΤΟ ΠΑΡΑΚΟΣΜΙΟ ΜΕΤΑΒΙΟΜΕΧΑΝΙΚΟ
ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

λένε οτι αυτο που υπηρξε δεν ήταν σοσιαλισμος και οι δεξιοι οτι ήταν. Και να και ολοι οι τωες σταλινικοί να σου το παιζουν μεταλλαγή και περεστροϊκία. Πήραμε λοιπον τους δρομους βραδυατικά με μιαν αφίσα του στυλ "η κτηνοδία του (αν)υπαρκτου σοσιαλισμου δεν δικαιονει την υπαρκτη φρικη του καπιταλισμου". Στην αγορά μας πλευριζει ένα αυτοκινητο της μωστικής αστυνομίας.

-Τι γίνεται;

-Καλά.

Εμεις κολλαμε, αυτοι βλεπουν.

-Διατε μας τζιαι εμας καμμιαν;

Τους δινουμε μιαν αφίσα. Μολις πιανει το ματι τους το "Αναρχική πρωτοβουλία Λεμεσου" βγαίνουν απο το αυτοκινητο.

-Τι εισαστε;

Ταυτοτητες και τα τετοια. Στο κρυο πρεπει να εισαι cool.

-Εργαζομενοι ειμαστε και είναι δημοκρατικό μας δικαίωμα να γραφουμε οτι θελουμε στις αφίσες.

Τα χανουν λιγο. Επιστρεφουν δρυμιτεροι.

-Είναι η δουλειά μας, εχουμε και εμεις δικαίωμα να ελεξουμε τα στοιχεια σας.

-Δεν εχουμε ταυτοτητες.

Τελος παντων, ειχε ο ενας.
 Γραφουν τα στοιχεια και εμεις παμε
 απεναντι να κολλησουμε. Ο ενας απ' τους
 μπατσους φαινετα να ανυσηχει ιδιαιτερα.
 -Και καλα, τι θελει να πει;
 Ε. ρε μεγαλε που μπλεξαμε, να πρεπει να
 κανουμε διαλεξη στους μπατσους για το τι
 σημαινουν οι αφριδες. Τι σοι κρατος ειναι
 αυτο τελος παντων; Μερικους μηνες
 αργοτερα ειχαν μπερδεψει το σημα της
 ειρηνης με το σημα των αναρχικων οταν
 ενα βραδυ κολλουσαμε αφριδες για την
 πορεία εναντια στον πολεμο .Να
 ειπαιδευετε κυριε τους δικους σας. Εμεις
 σωπη, ο αλλος να επιμενει, ερχεται κι
 ο δευτερος.

-Τι σημαινει; Τι εννοει;
 Και ψωφοκυρο....σπαιει ο ενας απ' τον
 παραλογισμο της σηνης
 -Ετο ρε κουμπαρε, ειδες που εγινε η
 επανασταση στις ανατολικες χωρες... ε.
 εμεις λαλουμεν οτι τζεινον που ειχαν εν
 ηταν σοσιαλισμος τζειαι οτι η βαρβαροτητα
 ποτζειη, εν δικαιωνει την μιζεριαν...αν
 δεν ξυπησει ο κοσμος σε λλιον τζειαιρον
 εν να ανατιναχτουμεν ουλλοι στον αεραν
 τζειαι εμεις που κολλουμεν' τες αφριδες
 τζειαι εσεις που μας τζεινιατε....

Λαμψη φωτος στο προσωπο του μπατσου
 καθως βλεπει, στην αφρισιαν το κοπαδι να
 πηγαινει στο πυρηνικο εργοστασιο.

-Ναι ετους, παν σαν τα προβατα στην
 σφαγην....
 -Ναι αλλα ηνταν που μπορουμεν να
 καιουμεν.

Κοιτα να δης που θα θελει να μπει και
 στο κινημα ο αλλος.

-Εν ηξερω ρε κουμπαρε. Ο θεος παντως
 επεθανεν τζειαι αν δεν αναλαβουν οι
 ανθρωποι τες ευθυνες τους εν μας θωρω
 καλα....Τελος παντων, εμεις ερυσασαμεν,
 ατε γεια....

Ο αλλος επιμενει.
 -Μα ηντα που μπορουμεν να καιουμεν
 εμεις.
 Ελεος.

ΑΡΧΙΖΕΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΑΡΤΙΟΣ
 ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΟΡΕΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

ΜΕ ΜΟΤΟΡΕΣ, ΠΟΔΗΛΑΤΑ,
 ΠΑΤΙΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥ
 ΣΑΒΒΑΤΟ 25 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΗΣ
 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΗΣ ΤΩΝ ΜΟΤΟΚΥΚΛΙΣΤΩΝ
 ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΑΛΙΑΚΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
 ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ
 ΚΑΙ ΤΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ
 ΜΑ ΕΙΣΗΙ ΔΙΑΠΡΟΒΕΤΙΣΟΣ

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ
 ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ
 ΥΠΑΡΧΕΙ
 ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ
 ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΡΚΙΝΗΜΕΝ: ΠΑΛΛΟ ΠΑΛΛΑΣ, ΚΟΝΤΕ
 ΣΤΟΝ ΠΕΝΤΑΔΡΟΜΟ ΣΤΙΣ
 ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
 ΚΑΤΑΛΗΝ - ΣΥΡΚΗ

...ΓΙΑΤΙ ΚΑΙΓΕΤΑΙ
 Η ΑΘΗΝΑ
 (ή γιατί η βία των αναρχικών είναι
 μια κραυγή ανθρωπιάς σε μια
 απάνθρωπη πόλη)

ΟΤΑΝ
 Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ
 ΚΑΙ Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ
 ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ
 ΟΡΓΙΑΖΟΥΝ
 Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ
 ΔΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ
 ΔΡΟΜΟΥΣ

1985:
 1990:

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ
 Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ
 ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ

FOSTER - KLEISER

STAR WARS

The ULTIMATE BLINDNESS

VISA

ΑΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ
 ΜΑΧΗΤΕΣ
 ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Μεγάλη απεισόδια σε
 Εξόρεια - Πολιτεχνείο

ΑΛΛΑ ΜΟΥ
 ΔΕΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ
 ΣΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΑ
 Η ΚΑΡΔΙΑ
 ΣΟΥ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

(+)

ΑΥΤΟ-ΑΝΑ-ΚΑΛΥ-ΠΤΕΤΑΙ
 ΑΠΟΡΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ
 ΤΟ ΠΕΡΙΘΟΡΙΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ «ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ» ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ

Καταγγελίες για απαράδεκτη συμπεριφορά αντρών της ΜΜΑΔ

ΑΙΣΙΟΙ 23 ΓΡΑΦΙΟ
 23 - Τμήμα καταγγελιών
 εναντίον της δύναμης της
 Ασφάλειας που απειθαρχεί
 στην συμπεριφορά των
 ανδρών της ΜΜΑΔ

ΗΜΕΡΟΤΑΞ
 ΗΜΕΡΟΤΑΞ
 ΗΜΕΡΟΤΑΞ

ΗΜΕΡΟΤΑΞ
 ΗΜΕΡΟΤΑΞ
 ΗΜΕΡΟΤΑΞ

ΗΜΕΡΟΤΑΞ
 ΗΜΕΡΟΤΑΞ
 ΗΜΕΡΟΤΑΞ

ΗΜΕΡΟΤΑΞ
 ΗΜΕΡΟΤΑΞ
 ΗΜΕΡΟΤΑΞ

ΗΜΕΡΟΤΑΞ
 ΗΜΕΡΟΤΑΞ
 ΗΜΕΡΟΤΑΞ

Τα κατορθώματα της ΜΜΑΔ στη Λεμεσό

ΑΠΩΛΕΣΕ ΤΟ ΠΙΣΤΟΛΙ ΚΑΙ ΤΗ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ

Παλιά η ιστορία, παλιό και το παραμυθί. Η Κυπριακή κοινωνία δεν αυτονομήθηκε από το κράτος γιατί δεν συγκροτήθηκε ποτέ σαν τέτοια (κοινωνία). Παραμένει ακόμα ένα τεραστίο χωρίο ενωμένο με αυτοκινητοδρόμους που κουτσομπολεύει, τώρα πια, μέσα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Καλά, οι άλλες χώρες μπορεί να μπουν στον νεο μεσαίωνα μετά τη μοντέρνα εποχή, αλλά εμείς ποτέ βγήκαμε απ' τον προηγούμενο;

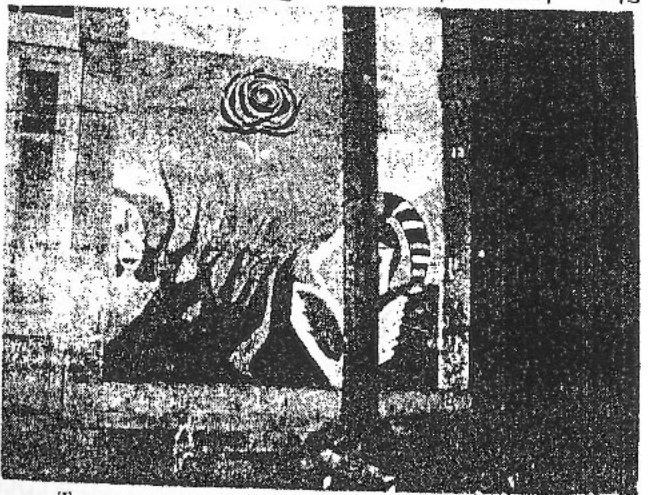
Και επειδή σε κάθε παραδοσιακή κοινωνία ο ζαφτιές είναι άτομο σεβαστό- όπως άλλωστε κάθε εξουσία- στην Κύπρο (επειδή είναι και το ανατολιτικό ραχάττι) ο αστυνομικός πλανιέται ανάμεσα στον δημοσιο υπάλληλο και τον αρχηγό του μπατσού. Κατάλαβε, βεβαίως, ο υπουργός εσωτερικών το πρόβλημα και με την ηθική ενίσχυση των εθνικά σκεπτομένων δημοσιογράφων (που τώρα φωνάζουν κιόλας σαν τον Λαζαρό τον Μαύρο), φτιαχτήρη λοιπόν η Μ.Μ.Α.Δ. για να χεί κι αυτή η κοινωνία μια εθνικά αξιοπρεπή δύναμη καταστολής. Με το προηγούμενο του εφεδρικού η ΜΜΑΔ έγινε αμέσως δεκτική... Η κοινωνία όχι μόνο φοβάται να μπει στη μοντέρνα εποχή αλλά ακόμα χειρότερα έχει βρει στο κράτος τον προστατή της

υποτιθέμενης ανεξαρτησίας- μιας ανεξαρτησίας που στην πράξη δεν τολμά καν να βιώσει, κρυμμένη πίσω από τις γαλανολευκές και τους βυζαντινούς δικεφαλούς. Έτσι φτάνουμε στο φαίδρο: η αστυνομία να θεωρείται η κυπριακή δύναμη καταστολής απέναντι στην εθνοφρουρά που θεωρείται προέκταση του ελληνικού κράτους. Λίγα αλλάζουν στο κοινωνικό ασυνείδητο, μη γελιέστε....

Κι έτσι αναποφρευτά είχαμε τη συγκρούση της κυπριακής δύναμης καταστολής, της ΜΜΑΔ και των αναρχικών. Μεγάλη κουβεντά που απεβήκε μοιραία για όλους. Η κοινωνία ανακάλυψε ότι οι προστατές της είναι αυταρχικοί μπατσού, η αστυνομία ότι υπάρχουν όρια και στην εξουσία του ζαφτιέ, και οι αναρχικοί είδαν τον λόγο τους να γίνεται δημοσιος, να φτάνει μέχρι τη βουλή και εμείναν να απορούν τι ρόλο είχαν να θυμίζουν στην αστική κοινωνία τα δικαιώματα της Μεσαίωνα. Ας τα πάρουμε όμως από την αρχή.

Τον Φεβραρή η χρυσαλίδα περνούσε κρίση απ' το συνηθισμένο χειμωνιατικό κλεισιμο του κόσμου στα σπιτία του. Άσε που ο Φεβραρης- Μαρτης μας παγώσε για καλά την ελπίδα για συνέχεια του καταλυσμού του '89. Οι ανατολικογερμανοί έπεσαν σαν κοροίδα στις υποσχέσεις του Κωλ και οι νικαράγουανοί στις υποσχέσεις για δολλάρια από τον βορρά. Να λοιπόν που έχει και η εποχή μας τις καινοτομίες της- η αντεπανάσταση δεν γίνεται πια μόνο με σφαίρες αλλά και με θεαματικές παραβολές και καταναλωτικές υποσχέσεις μέσω των MEDIA.

Έχιστα, τι να γίνει, ανοιξη έρχοταν, πρέπει νασαι και μαλαίας δηλαδή να μην ανθίσης με εκείνο το ανοιγμά της φύσης γύρω στον Μαρτη-Απριλή. Αρχισε να ανθίζει ένας διαχυτός ερωτισμός και μας πήρε σβαρνά η επιδημία τους περισσότερους ως το καλοκαίρι.

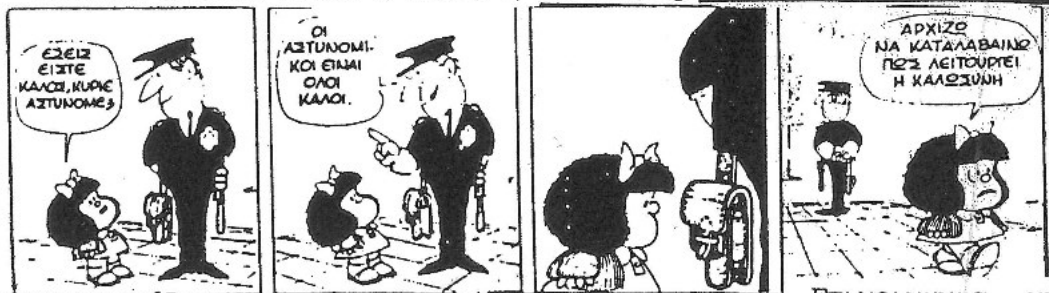
Το καφενείο «Χρυσάλλης», όπου επέδραμε η ΜΜΑΔ.

ΝΑ ΔΙΑΛΥΘΕΙ Η ΜΜΑΔ

Είσοδος μυστηριώδης, όμως η ΜΜΑΔ επέμενε για μία ακόμα επίσκεψη στο καφέ με τη δικαιολογία ότι έχασαν ένα πιστόλι Η. Έρευνα έγινε ευτυχώς με την παρουσία δικηγόρου. Αλήθεια, ποιά ήταν η σκοπιμότητα της δικαιολογίας του «χαμένου πιστολιού»; Μήπως η ΜΜΑΔ εκτός από «αστυνομία εκτός ελέγχου» έχει μνηθεί και στην κατασκευή σκευωριών;»

Τον Απριλη ειχε αρχισει να παιρνει την πανω βολτα και ο χωρος- τα κερφια και η διαθεση του κοσμου δηλαδη- μεχρι που αρχισε και μια κουβεντα να συγιροτηθει μια εναλλαχτικη οικολογικη ομαδα. Υπηρχε μια γενικη διαθεση για κατι το νεο- και μας την ειχε σπασει κι 'ο Καραμπελιας με τα εθνικιστικα του αγγουρακια στην ΗΧΩ. Και Ξαφνου νασου η ΜΜΑΔ, η οποια μας

ηρθε παιεττο απο τη Λευκωσια για να σφικωνησει το Σικαγο της Κυπρου, τη Λεμεσο. Εικοσιμια του Απριλη, επατιος κορων αλλα εμεις ειχαμε γενεθλια. Παρτυ στη Χρυσσαλιδα... ηδονικο και εκστασιακιο, αποηχος της μαγειας που φαχνουνε ανομα σ' αυτη την πολη χωρις διεξοδο, εκτος απ' τη θαλασσα σαν φυγη. Γυρω στις δυο ειχαν μνηει δεκα- δεκαπεντε ατομα και νασου η αστυνομια. Στην αρχη ηρθαν οι τοπικιοι για την μουσικη και την αδεια ποτου αλλα πριν καν τελειωσει η εθιμοτυπικη διαδικασια, αρχιζει ενα μπαχαλο μιας ωρας. Να 'χει γινει η Χρυσσαλιδα σαν δρομος απο οδοφραγματα. Μισοι απο 'δω- μισοι απο 'κει. Σπρωξιματα και αποπειρες επικοινωνιας.

- Τι γυρευετε εδω περα, να φυγετε, γιατι οπλοφορειτε; Ειναι απαραδεκτο.
- Ποιος εισαι ρε εσυ που εν να μου πης εννα καμω;
- Εν εσιετε δικαιοωμα να μπαινετε ετσι τζιαι να δερνετε τον κοσμο-εν τζιαι εν Ρουμανια δαμε.
- Εν να σε συλλαβω.
- Παραβιαζετε τα δικαιωματα των πολιτων.
- Πιασ' τον τζεινον που εκοψεν τον κλωνον.

Επικοινωνια μπουζουκι δηλαδη. Αρπαξουν και τον Αντρο για τον κλωνο και αντε να βγαλης αφη τωρα. Αλλοι πανε στον σταθμο για διαμαρτυρια και αλλοι τρεχουν για δικηγορο η ωρα τρεις το πρωι.

Οι τοπικιοι μπατσοι φαινονται σαν χαμενοι. Ιδιως οταν διαπιστωνουν οτι ο κοσμος επιμενει και οτι ερχεται δικηγορος σπαιει το σιληρο και το αδισταχτο. "Ατε ρε παιθκια, ενταξει ηταν παρεξηγηση." Αφηνουν τον Αντρο αλλα η ΜΜΑΔ ειει, επιμενει. Θυμουνται Ξαφνικα οτι εχασαν λεει πιστολι στη Χρυσσαλιδα. Τι να πης; Η αβασταχτη αθωοτητα της εξουσιας.

Την αλλη μερα γινεται μια συναντηση και βγαινει μια ανακοινωση στα πλαισια μιας συγκρουσης αναμεσα στα δικαιωματα των πολιτων και την αστυνομικη-κρατικη αφθαιρεσια. Πριν το παροουμε χαμπαρι το παιρνουν οι εφημεριδες και γινεται δημοσιο ζητημα. Ακολουθουν και αλλες καταγγελιες. Η ΜΜΑΔ για μια βδομαδα και κατι, συνεχιζει το νταηλλικι με κατε καθοδους "ελεγχου" που θυμιζαν ισραηλιτικο στρατο κατοχης, και αποπειρες εικφοβισμου με τηλεφωνηματα. Υστερα καποιοι τραβησανε τα λουρια φαινεται και αρχιζει η αντεπιθεση ευγενειας... κι 'αυτοι το ιδιο βιολι "Μα ρε παιθκια ηταν παρεξηγηση". Ερχονται ευγενικα, χτυπουν την πορτα, κανουν παρακλησεις για αυτο η' το αλλο. Ειναι παντα συγινηητικο να βλεπης αυτο το συντομο θεατρο του μπατσου σαν υπηρετη του πολιτη. Η ιστορια και η δημοσια συζητηση για την αστυνομικη αφθαιρεσια συνεχιζεται ωσπου στις αρχες του καλοκαιριου, μετα κι' απο αλλες καταγγελιες, η υποθεση φτανει μεχρι και τη βουλη που κανει και συζητηση για το θεμα. Κοιτα να δης πραματα μεγαλε. Μειναμε να αποροουμε γιατι να πεσει σε μας η υποχρεωση να θυμιζουμε στο κρατος το συνταγμα του. Ισως να ειχε και πλανα η υποθεση. Μας εμεινε τουλαχιστο η εμπειρια των γενικων συνελευσεων και της συλλογικης

Οι προσπάθειες από τους φίλους της Χρυσάλλιδας να αρθρωθεί ένας οικολογικός λόγος ξεκινούν από πολύ παλιά. Από τις αρχές της δεκαετίας του 80 έγιναν κινητοποιήσεις για τη διάσωση του "μασουδιού" καθώς και εναντίον στην καταστροφή της πόλης της Λεμεσού από της θαλάσσης της από τα ξενοδοχεία και τα προβλήτα τους.

Η επομένη κινητοποίηση έγινε με το Τσερνομπιλ. Ήταν μια παρέλαση στους δρόμους της πόλης. Μασκαρεμένοι σε τεράτια "δώσαμε μια πιο πραγματική ερμηνεία της ραδιενέργειας απ' αυτήν που παρουσίασαν οι επίσημες, πάντα "καλά πληροφορημένες πηγές". Την επομένη χρονιά έγινε μια συλλογική προσπάθεια για παραγωγή βιολογικών προϊόντων. Έγινε παραγωγή ποσοτήτων αγγουριών, μελιτζανών κλπ.

Αρχές του καλοκαιριού του 90 έγινε η πρώτη συζήτηση για τη δημιουργία μιας εναλλακτικής-οικολογικής ομάδας. Συμμετείχαν και φίλοι από τη Λάρνακα και τη Λευκωσία. Την οργάνωσαν οι Λευκωσιώτες φίλοι μας. Στη συζήτηση φάνηκε πως υπήρχαν διαφορές στην αντιμετώπιση της οικολογίας. Οι δύο τάσεις που υπάρχουν σ' όλα τα οικολογικά κινήματα εμφανίστηκαν και εδώ. Η μια τάση, η ριζοσπαστική, που αναγει τα οικολογικά προβλήματα σε προβλήματα της οργάνωσης της ίδιας της κοινωνίας και η άλλη που απλά θέλει να προστατέψει το περιβάλλον.

Η αναζωπύρωση του ενδιαφέροντος ήρθε αναπάντεχα με την συγκεντρωση των οικολογικών και περιβαλλοντολογικών ομάδων στα πλαίσια της ομοσπονδίας που έγινε στην πράσινη ήχω τον Οκτώβρη. Εκεί ξαφνικά βρεθήκαμε στο ίδιο στρατόπεδο με την οικολογική κίνηση Κύπρου, απέναντι σε απαράδεκτες αποψεις για την οικολογία που εκφραστήκαν από άλλες περιβαλλοντικές ομάδες. Κουβεντιαζοντας με στελεχη της οικολογικής κίνησης συνειδητοποιήσαμε πως οι διαφορές που υπάρχουν στο "εθνικό θέμα" θα μπορούσαν να μην σταθούν εμπόδιο σε μια συνεργασία πάνω στο οικολογικό ζήτημα.

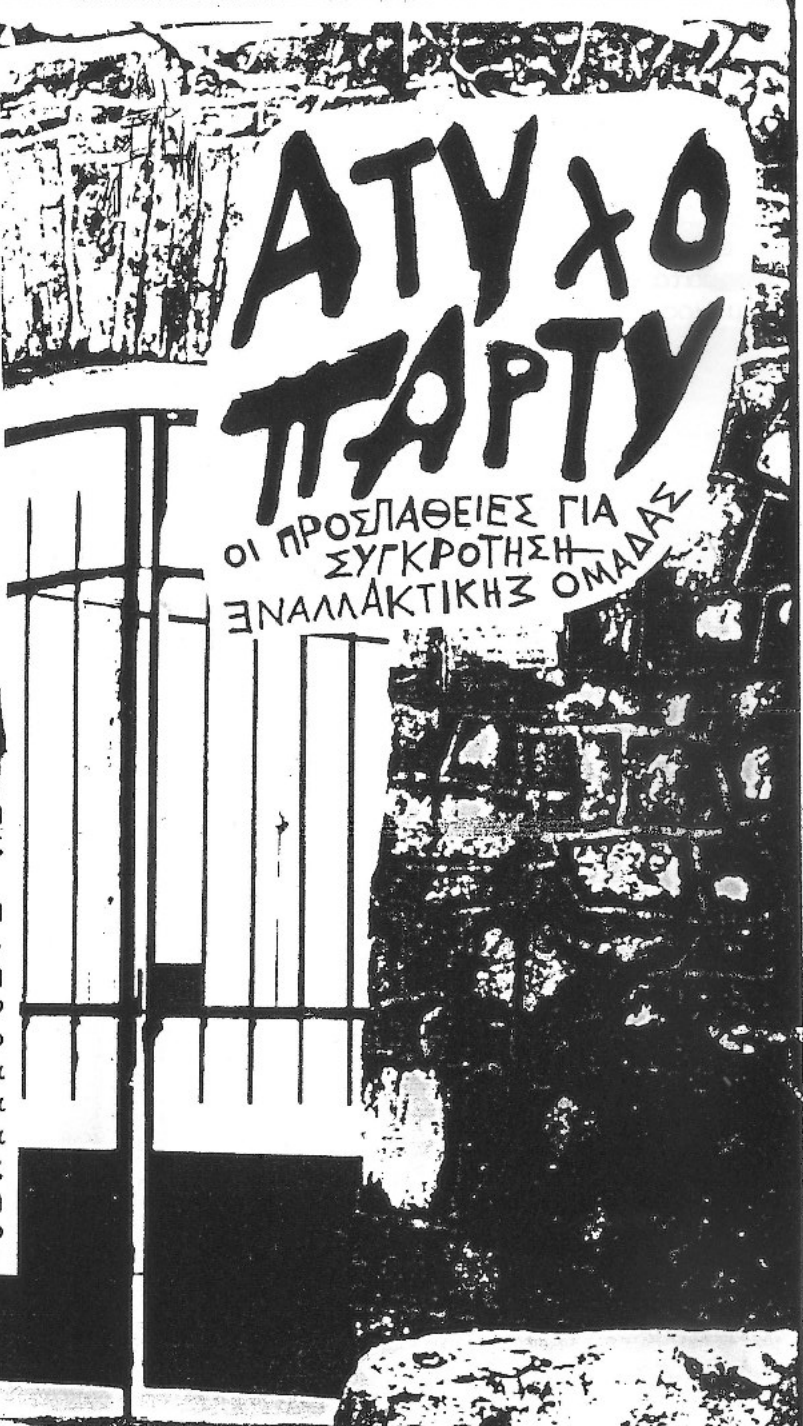
Με πρωτοβουλία μελών της οικολογικής κίνησης στη Λεμεσό συναντηθήκαμε στην Οδό Αθηνών. Στην κουβεντα φάνηκαν οι διαφορές αλλά και η διαθεση να γίνει μια εναλλακτική-οικολογική ομάδα σε τοπικό επίπεδο ή οποία θα μπορούσε να συμμετέχει και στην ομοσπονδία. Η υποθεση

ΑΤΥΧΟ ΠΑΡΤΥ

ΟΙ ΠΡΟΣΛΑΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

...χωρήσε, φτιαχτήκε καταστατικό και εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας και είμασταν έτοιμοι για καταστατική συνέλευση οπότε οι φίλοι της οικολογικής κίνησης μετανιώσαν και αποφασισαν πως δεν μπορούμε να συνεργαστούμε λόγω των "αφραίων" μας θέσεων και της διαφοράς μας στο "εθνικό". Προχώρησαν στην ίδρυση Οικολογικής Κίνησης Λεμεσού και προσπάθουν εναγωνίως να προσελκύσουν μέλη με προσκλησεις και ειδηλώσεις σοβαροφανούς περιεχομένου για Κυρίες και Κυρίες καθωσπρεπεί.

Απ' την άλλη στη Χρυσάλλίδα ήρθαν τα πράγματα στη θέση τους και αποφυγάμε τον κίνδυνο εμπλοκής με τους "αντιθετους". Ο καθένας στη θέση του και στη μοναξιά του, μέχρι που η φιμωση που έχουμε υποστεί ή που έχουμε διαλέξει, γίνει τόσο αβασταχτή που ν' αποφασίσουμε να κάνουμε το επομένο βήμα. Π.Χ.

ΩΣΤΕ ΦΕΥΓΗΣ.....

Ναι ρε παιδι μου αλλα το οτι φευγω δεν ειναι κατι το ξεκαρφωτο αλλα εχει να κανει με διαφορες καταστασεις που ζω στην Κυπρο, σε μια κοινωνια δηλαδη κλειστη, παραδοσιακη και φυσικα πολυ συντηρητικη.

Δεν εχω φυσικα ζησει για μεγαλα χρονια διαστηματα στο εξωτερικο αλλα εχω κανει 3-4 μικροχρονες διακοπες, ζωντας καπως τον κοσμο της μεγαλουπολης και ετσι εχω καποιες εμπειριες για τον τροπο ζωης, σιειψης και λειτουργιας των ανθρωπων αυτων. Και αυτο δεν ειναι κατι που ερχεται και φευγει γιατι οι επιδρασεις μενουν και επιστρεφοντας στην κλειστη Κυπριακη κοινωνια η επιβιωση γινεται αιομα πιο δυσκολη.

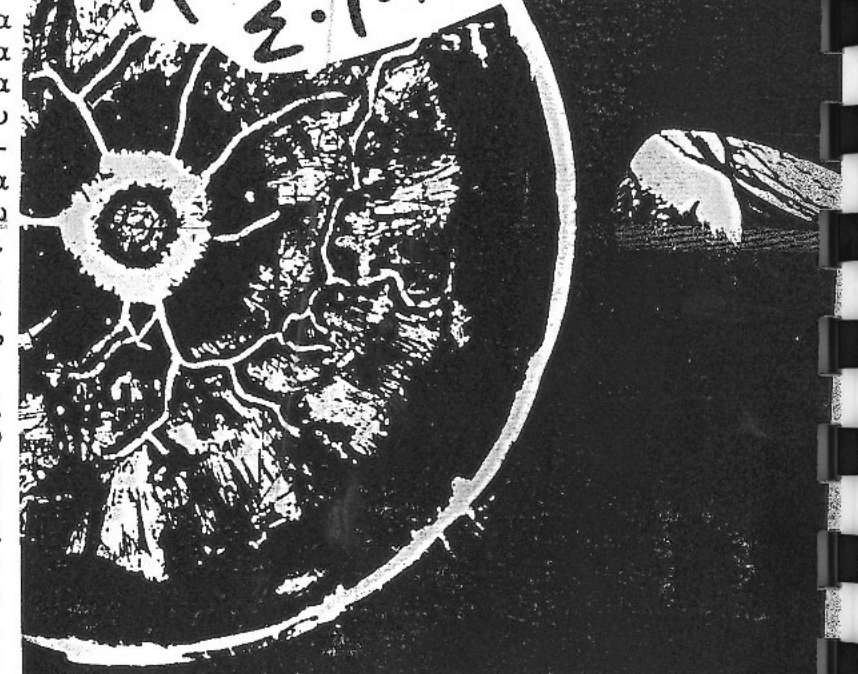
Θα αρχισω , για να εξηγησω πιο καλα τι θελω να πω, απο την εμφανιση. Το να θελης να μην εισαι κυριλε ντυμενος η να εχεις μακρυα γενια και μαλλια -πραγματα που για σενα ειναι ιως το λιγοτερο που μπορης να κανης για να νοιωθης καλα- ειναι αληθεια, ανευθυνοτητα, φοβος να αντιμετωπισης την κοινωνια και δεν ερω τι αλλο. Φυσικα ο τροπος ντυσιματος και η ολη εμφανιση του ατομου εχει, πιστευω, και ταξιικες προειτασεις αλλα αυτο ειναι μια αλλη ιστορια. Αυτα τα λιγα για την εμφανιση.

Το μεγαλο φτυσιμο πευτει οταν τολμησης να εκφρασης τες ιδεολογιικες σου αποφεις. Και καλα να τρως στη μαπα τους γερους, που δεν ειχαν στο κατω-κατω την ευκαιρια η την δυνατοτητα να δουν η να σκευτουν καποια πραματα, που σε πριζουν καθημερινα με βαθυς προβληματισμους του στυλ, μα γιατι δεν παντρευεσαι η γιατι δεν αλλαξης εμφανιση η εκεινο το διασημο γιατι δεν συμμορφωνεσαι; οι νεοι ομως Αυτους δεν μπορω να τους καταλαβω. Μου ειναι αιατανοητο το οτι παντρευονται (και μαλιστα σε πολυ μικρη ηλικια), κτιζουν σπιτια και αγοραζουν αυτοκινητα σαν να μην υπαρχει τιποτε αλλο στον κοσμο.

Η πλακια ομως ειναι οτι ενω εγω προσπαθω καπου να τους καταλαβω και να το δω θετικα -στο κατω-κατω δικαιομα τους ειναι- τα υορμαλ'αυτα ατομα με θεωρουν ουτε λιγο ουτε πολυ παρανοικιο, απαραδεχτο και γενικα αξιο καθε περιφρονησης. Και ολα αυτα απλα και μονο γιατι σιειφτομαι και αντιδρω με διαφορετικο τροπο απ'τον δικο τους.

Μετα απ'αυτα αρχιζει η περιθωριοποιηση και οι μοναξιες, γιατι οπως και να γινη περα απο τους στενους φιλους χρειαζεται και η επαφη με αλλα ατομα. Αυτη ομως σταματα πριν καλα-καλα αρχισει, οταν δηλαδη καταλαβουν οτι γι'αυτους εισαι UFO. Οποτε εχεις δυο επιλογες, η σιηκονεσαι και φευγης -που ειναι και το πιο ευκολο- η μενης και πευτης σε μια κατασταση μαζοχιστικης ξευτιλας. Φυσικα

LOVE IT OR
LEAVE IT
Α.Π.Ο.Χ.Α.Ι.Ρ.Ε.Τ.Η.
Σ.Τ.Η.Ρ.Ι.Ο

καμια επιλογη δεν ειναι, τελικα, ευκολη γιατι αν εχεις λιγη αξιοπρεπεια υπαρχουν και πραματα που δεν μπορης να τα κανης. Και για να γινω πιο κατανοητος, δεν γινεται ρε παιδι μου μετα απο τρεις συναντησεις με τον αλλο να αρχιζουν οι κουβεντες για γαμο και οικογενεια η να εχει προβλημα ο αλλος για το πως ντυνεσαι και του δημιουργας λειει προβληματα γιατι λειει οι αλλοι ολοι ειναι καθως πρεπει κλπ. κλπ. Και αν κανης καποιαν υποχωρηση σ'αυτο δεν τελειωνει εκει το πραμα. Μετα αρχιζει το βιολι με το πως μιλας και αν σου φυγει και κανενα γαμωτο η κανενα μαλακια, γινεται χαμος.

Αυτα ομως ειναι πολυ προχωρημενες καταστασεις. Για να φτασης μεχρις εκει κατω χρειαζεται πρωτα μια σχετικη ανακιρση με θεμα την δουλεια που κανης, το που συχναζης και τετοια, που εδω ασε χασαμε απο χειρι.

Τι να γινει ομως, αυτα εχουν οι μικρες κοινωνιες, LOVE IT OR LEAVE IT. Θα παρω λοιπον το δευτερο.

Γεια χαρα.
Αντρος.

ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ! ΜΟΝΑΧΗ

Ποτέ μου δεν παίρνω τηλεφωνήματα. Κανείς πραγματικά δεν θέλει να μου μιλήσει. Κατά καιρούς υπάρχουν Αντρες που σε αγαπάνε - Σκατά. Τους μισάς. Αυτό που θέλουν πραγματικά είναι ένα καλό γαμίσι. Δωρεάν. Έχεις βλέπεις "γλυκό" προσωπάκι. Κάτω από το δέρμα δεν μπορούν να δουν οι ηλίθιοι ότι αρχίσε ήδη η αποσύνθεση. Μικρά σκουλίκια σου τρυπάνε τον εγκέφαλο. Νευρική κρίση. "Δεν μπορώ να σε καταλάβω". - Άρα σ' απορρίπτω. Απορρίπτουμε εμείς οι άνθρωποι κατά κανόνα ότι δεν μπορούμε να καταλάβουμε. Είναι εύκολο. Ναι γαμώτο γιατί να σε καταλάβουν;

Flash - back

Το μπαρ πήχτρα. Κορμιά καθισμένα. Video-Clip - Bob Marley. Φάτσες κοινές - όμοιες. Όλοι έμοιαζαν να ψάχνονται (ένας θεός ξέρει τι και γιατί). Όλοι χαμένοι στον εφιάλτη με μορφή Σαββατό-βραδου. Μπύρα - Ημικρανίες - Ανία. Διαδρομή τουαλέττας μπαρ. Ο δικός μου μου κάνει πρόταση γάμου. Δεν μπορώ να τα κρατήσω άλλο - Ξερνάω. -Μπάρμαν -Μπύρες. - Γιορτάζουμε. Ο Μπάρμαν..(Σχεδόν) φαλακρός με μαντή-λα στο κεφάλι. Ανία. Ξαφνικά το μοτίβο ζωντανεύει. Ένα χέρι δίπλα μου αφήνει στο πάγκο "κάτι" τυλιγμένο. Ο Μπάρμαν το αρπάζει με γρηγοράδα αιλουροειδούς και το κρύβει κάτω από τον πάγκο. Με κοιτάζει. Χαμόγελο - Τι πίνεις; -Θέλω να μάθω τι έχει μέσα στο χαρτάκι. -Τι πίνεις; Γαμώτο!! Είναι χασίς η coca; Νευρική σιγή..Μας κοιτάζουν. -Βγες έξω. -Θέλω να μάθω!!!

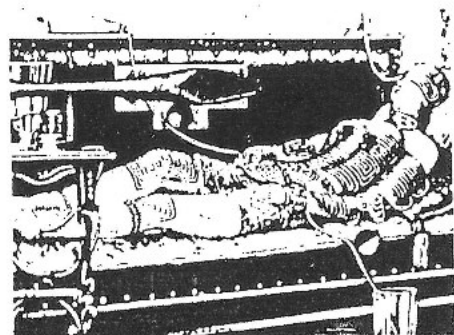
Δεν πολυκατάλαβα τι έγινε στην συνέχεια. Το μόνο που θυμάμαι είναι ότι μετά που μας πέταξαν έξω από το μπαρ η πρόταση γάμου που είχε γίνει δεν υφίστατον πλέον. - (Δεν πρόκειται να ξαναφήσω γκόμενο να μου κάνει πρόταση γάμου σε μπαρ. Φέρνει γρουσουζιά).

Δ.Τ.Ι.Ν.Ο.Ρ.Α

Αν η αγάπη είναι...τότε...

Σ' όλα υπάρχουν οι καλουπωμένες απαντήσεις. Πάω πίσω και ψάχνω να βρώ τι μ' έμαθαν να ζητώ απ' τη δική μου ζωή το χρήμα, τη δόξα, την "ευτυχία"... ..είπα να διαλέξω τον άνθρωπο... και όμως δεν γνώρισα τίποτα πιο σκληρό... ίσως να είναι ότι δεν γνώρισα εμένα... Στριφογυρίζουν φιγούρες στο μυαλό μου και είναι φορές που ανακουφίλομαι που πέρασε η μέρα, η νύχτα και τελείωσαν όλα... ..λες και αυτές οι ώρες δεν φορτώθηκαν στη δική μου πλάτη, λες και δεν χάθηκαν απ' τη δικιά μου ζωή. Ίσως να ψάχνω τη γαλήνη... είναι απλό και λογικό. Δεν είναι; Αναζητώ κάτι που να γεμίζει τη ζωή του ανθρώπου απ' αγάπη... λέξεις αληθινές, δίχως προσποίηση... λέξεις που να ξεχειλίζουν... Ίσως να 'ναι και αυτό... Να πρέπει ο άνθρωπος να περάσει απ' αυτό το λαβύρινθο για να ανακαλύψει τη γαλήνη, για να ολοκληρωθεί... να μπορεί να τους δέχεται όλους όπως είναι... τη ζωή, τον εαυτό του...

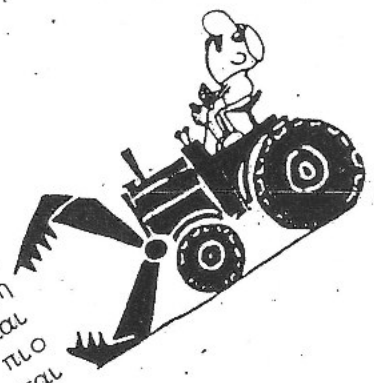
Αν η αγάπη είναι...τότε... Θέλω να πω λέξεις απλές, λέξεις που στριφογυρίζουν στο μυαλό μου και είναι φορές που για να ησυχάσω επιβάλω στον εαυτό μου να πιστέψει πως τα πράγματα πρέπει να τα πω πιο απλά πιο καθημερινά, πιο επιφανειακά πιο καλουπωμένα... ΛΑ...

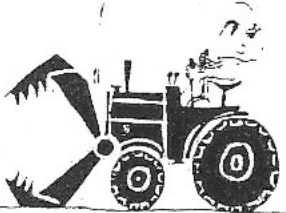
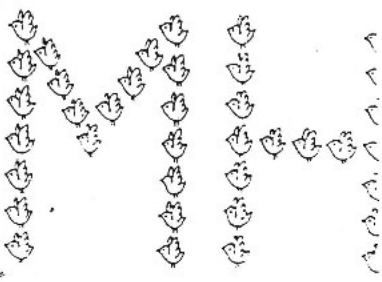
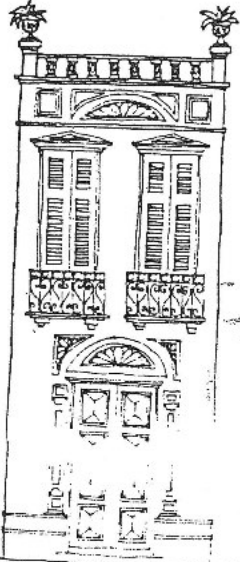
ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΙΝΗΜΑ ΠΟΛΗΣ ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΡΙΑΛΤΟ ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΑ

(12)

Η Λεμεσός και η Λευκωσία σαν πόλεις
εμφράζουν τους δύο διαφορετικές
πλευρές της Κυπριακής μεταπολεμικής
εμπειρίας. Η Λευκωσία αναπτύχθηκε κατά απ
τη σκιά της πράσινης κληρονομιάς και με
κυριο λόγο της προαίτιας και με
κράτος. Πολιτιστικά η Λευκωσία είναι
εθνικιστική και απ τις δύο πλευρές των
τοίχων και το πνεύμα απ τα
δημοσιογραφικά δεν είναι απλά
εξειδικευμένα. Δεν είναι απλά
πρωτεύουσες, αλλά και κέντρα της
κοινωνίας. Θέωρει τον εαυτό της όχι τη
παράσιτο που συντηρούν οι υπολοίποι αλλά
σαν το νευραλγικό κέντρο των αποφάσεων. Η
κουλτούρα στο καφενείο θα μεταπηδήσει
γρήγορα απ το "τι γίνεται στον ταξί που
δουλεύει να γυρνεί πως υποργείο, στο... τι
πρέπει να
αντιμετωπιστεί αυτό και το άλλο... Η
Λευκωσία είχε φυσικά το αδύρο δώρο της
παλιάς πόλης-η περιόχη απ τον Ορφέα που
μπορούν να στηρίξουν μίαν υποκουλτούρα
τα επείγουσα σου δίνει την αισθητική
καλοκαιρίας σου όπως ολ αυτά τα σιμαίους
χωρίς... Και όμως η κομπλεξική ταύτιση
σκιά των τριών σημαίνει την Αθήνα και
αγχος της ητικής και η κομπλεξική ταύτιση
με τις άλλες πρωτεύουσες- είναι το πιο
την Αγκυρα. Ο Ελληνισμός είναι το πιο
στην περιοχή είναι
Η Λεμεσός είναι
κοσμοπολιτική μεγαλούπολη
τουρισμού. Στη Λεμεσό μιλάνε περισσότερα
για το πως ζουνε παρα για το τι κάνει η
κυβερνηση. Αυτό η προσδιορίζει
καθοριστικά είναι η θάλασσα σαν
ορίζοντας φygης ή ερχομού... Η παρουσία
του λιμανιού, των τουριστών, των Αραβών
νεο... Όμως μια ανοιχτή
είναι το εμπόριο κέντρο της Λεμεσός
μεγαλούπολη που γκάρωσε μια
ανάπτυξη λόγω μίαν αλιευτικών
εξωτερικών

5.0.5 ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

ΠΟΡΕΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ, 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓ. Τ. ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΑΤΩΤΕΡΟ ΚΑΘ. ΚΕ. ΜΟΥΣΙΚΗΣ

παραγόντων (προσφυγοποίηση, τουρισμός, το μόνο λιμάνι που είχε απομείνει) είναι και μια πόλη χωρίς πρόσωπο. Άνκαι ο παλιός πυρήνας της πόλης διατηρείται εντούτοις φθίνει από κοινωνική ζωή αφιρβώς γιατί ο προσδιορισμός της ταυτότητας της πόλης γίνεται από τα έξω. Η εγναταλειψή της παλιάς πόλης για την Ευρωπαϊκή βιτρίνα της Γερμανοεγείας αποτελεί τη φανταστική φυγή σ' ένα άλλο κόσμο, ένα κόσμο φτιαγμένο για τους ευρωπαίους από Κυπριακό KITSCH.

Οι αναλογίες λοιπόν δεν είναι ανάμεσα στην παλιά Λευκωσία και τη παλιά Λεμεσό. Η αναλογία της παλιάς πόλης-κουλτούρας στη Λευκωσία είναι η βιτρίνα της Γερμανοεγείας. Ο κάθε χώρος προσδιορίζει τη ταυτότητα της πόλης. Και η Γερμανοεγεία δίνει την εικόνα ενός προσώπου αναζήτησης εμπειριών, αποκομμένου από την ιστορία, χαμένου σε φλερτ πεζοδρομίου. Σημειώσιμο μεταμοντέρνο παιγνιδιάρικο και κενό απέναντι στον σοβαροφανές καθωσπρεπισμό του δημοσίου υπαλλίλου της Λευκωσίας.

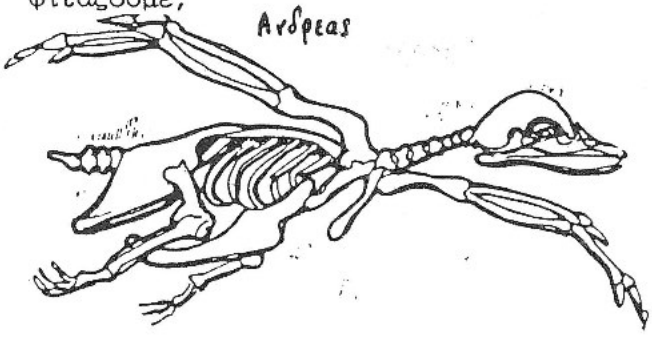
Είναι σ' αυτά τα πλαίσια που θα ήταν καλά να αναλύσει κανείς το εστώ μικρό κίνημα για τη παλιά πόλη το φθινόπωρο του '90 στη Λεμεσό. Αποτελούσε μια προσπάθεια συγκροτήσης μιας ταυτότητας στο χώρο της παλιάς πόλης, μιας ταυτότητας που βιώνει το παρελθόν υπερβαίνοντας το παρα εξιδανικολογώντας το.

Τα άτομα που κινήθηκαν έντονα στις πρωτοβουλίες είτε για το Ριάλτο είτε για τα διατηρήτεια, κάθε άλλο παρά παραδοσιακά ήταν. Το πρόβλημα τους με τη Γερμανοεγεία ήταν η επιφάνεια της, όχι το κοσμοπολιτικό της στυλ ή το παιγνιδισμα της μουσικής και του ερωτικού βλέμματος.

Η πρωτοβουλία για τη διατήρηση του Ριάλτο έθεσε σαν ζήτημα τη συναισθηματική ιστορία της πόλης εγείροντας αφιρβώς την απουσία μιας ιστορικής συνέχειας στο μεταμοντέρνο πλαίσιο της υπάρξης μας. Η πόλη ζει στα σπιτία της και πηγαινει στη Γερμανοεγεία να διασπασεί. Η παλιά πόλη εκτός από τα καταστήματα της Αγίου Ανδρέου μοιάζει με ένα ερημο τοπίο- αδειοί δρομοί και πλατείες, γωνίες χωρίς ερωτευμένους, αυλές χωρίς γείτονες. Η εγναταλειψή και η αδιαφορία μοιάζουν με σημαδι των καιρών για τις μπουλτοζες και την οικοπεδοποίηση. Μέχρι και ο Δήμος μιλά για πολυοροφα παρικινγκ. Να μετατραπεί η περιοχή σε εμπορικό κέντρο όπου απλά θα φανίζουμε και θα

παριάρουμε. Η συγκρούση είναι λοιπόν βαθύτερη: Άναμεσα στη λογική του κέρδους και του βιώματος της πόλης σαν ιστορίας και σαν ζωντανού δημοσίου χώρου. Μια συγκρούση που θα μπορούσε και να μεταφραστεί σε συγκρούση του ιδιωτικού και του δημοσίου πνεύματος. Του καταναλωτή και του καφενοβίου. Του δρομού για τα αυτοκίνητα και του δρομού για τους ανθρώπους. Και αυτή ήταν ουσιαστικά η πηγή της οργής που οδήγησε στις διαμαρτυρίες για την κατεδάφιση της οικίας Ρωσιδη. Αφού είχε τεθεί το ζήτημα της μορφής και της ταυτότητας της πόλης στις γενικές συνελεύσεις στην Οδό Αθηνών για το Ριάλτο (και ήταν εντυπωσιακό ποσός κόσμος πέρασε, εκφραστήρικαι έδωσε μια μορφή κινήματος στη πρωτοβουλία) η αντίδραση στις κατεδαφίσεις ήταν η λογική συνέπεια. Εν μέρει είχαν ήδη δημιουργηθεί οι συνδέσμοι και τα κυκλώματα πληροφόρησης, δημοσιοποίησης και αντίδρασης που θα μπορούσαν να κινήθουν σε διάστημα ωρών και εν μέρει είχε ήδη ευαισθητοποιηθεί το ίδιο το κοινό.

Το ότι τελικά το Ριάλτο σώθηκε και αναληφθηκε υποχρέωση αναστήλωσης της οικίας Ρωσιδη είναι βεβαία επιτυχίες. Άλλα το όνειρο μιας ζωντανής πόλης που δημιουργεί αντι να αντιγραφεί παραμένει αόμοια στη διαδικασία διαμορφώσης. Δεν είναι δύσκολο να δει κανείς ότι αυτό το νέο πρόσωπο της πόλης διαμορφώνεται στα χαμηλά φωτα των καφενείων και των μπαρικών της παλιάς πόλης... στη Χρυσάλλιδα, στην Οδό Αθηνών το JAZZY, την Ηχώ... και ότι άλλο εμφανιστεί σ' αυτό το σύνορο της ονειροπόλησης του μέλλοντος στις γειτονίες με ιστορία δεκαετιών. Αν η σύνθεση πετύχει δεν θα είναι απλά η αποκτηση ενός προσώπου απ' την πόλη... θανάι και το πρόσωπο μιας άλλης Κύπρου που πιστεύει πως εκτός απ' το εθνικό υπάρχει και ο οργασμός... και ότι εκτός απ' τον οργασμό υπάρχει και η γλυκεία μελαγχολία του μοναδικού πελατή στο μπαρ, η μοναξία των ερημών δρομών η ώρα τρεις το πρωί, η εκσταση της μουσικής μετά την τρίτη VODKA, ο ερωτισμός στη συνάντηση των αγνώστων που συνθετούν το κοινό ενός κοσμοπολιτικού δημοσίου χώρου. Ίδωμεν. Το παρελθόν το υπερασπιστήκαμε, το μέλλον θα το φτιάξουμε;

Είδα τα μάτια της σαν την φτερο
 ν'ανοιγουν το πρωι
 σ'ενα κοσμο οπου τα
 φτερουγισματα
 της απεραντης ελπιδας
 μολις που ξεχωριζουν
 απο τους αλλους θορυβους
 που ειναι αυτοι
 του τρομου
 και στον κοσμο αυτο
 δεν ειδα μεχρι τωρα
 παρα ματια να κλεινουν.

ANDRE BRETON
 "NADJA"

Καληνυχτα λοιπον
 αγαπημενοι φιλοι
 καληνυχτα....
 ραντεβου στην
 επομενη πτηση....
 σας ευχαριστουμε
 καληνυχτα
 (Φωτα πλατειας!!!)

Βασικα θελω να γραφω αυτο που νοιωθω
 για το χωρο τουτο και ειδικα τη
 τελευταια τουτη νυχτα. Το κλεισιμο ειναι
 πλεον ενα γεγονός και εγω δεν θελω να
 κλεισει.
 Γεια χαρα

ΧρυσΑλλιδαμι μου σ' αγαπω .θα μου
 λειψης πολυ.Μετα απο τσοα χρονια
 υπαρξης, εσενΑ κι εμας η απουσια σου θα
 μας ειναι εντονη. (Εβιβα ΑΕΛΑΡΑ-
 Χουσειναρα-Χουσειν-λαος-κυπελλο) Εβιβα
 BORN TO BE WILD.
 Οι ΧρυσΑλλιδες κλεινουνε μα το Τραινο
 μενει....Αιομα κι ο μαλακας ο θεος
 κλαιει που κλεινει η ΧρυσΑλλιδα.Μπαρμαν
 νομιζης πως ειναι δυνατον να εκφρασης σε
 ενα κολοχαρτο το τι νοιωθω αποφε που
 ξερω οτι αυτη ειναι η τελευταια βραδυα
 της ΧρυσΑλλιδας;Εαν ναι....τοτε δεν
 καταλαβες τιποτα.Παντως ενα εχω να
 πω.Μαθημενο το βουνο απο τα χιονια:
 καποτε κλεισαμε και το κιλιμι.
 Απο εναν ηλιθιο ρομαντιο που
 μπορει αιωμα να ερωτευεται και ας ειναι
 φανατιος
 Εβιβα ΑΕΛΑΡΑ, Εβιβα Χουσειν και
 προπαντων ειρηνη.

Ηθελα να απευθυνω χειραιτισμο στο παρτυ
 και αιωμα περισσοτερο ηθελα να παραστω,
 αλλα λογοι ανωτερας βιας με αναγκιζουν
 να μην το κανω.Ηθελα να σας πω ομως πως,
 αν και δεν σας ειδα για πολλυ καιρο,
 ουτε σας ξεχασα ουτε σας "γραφω".Κυριως,
 δεν θα ξεχασω τις νυχτες της ΧρυσΑλλιδας
 με τις βοτινες και τα ρεμπετινια του
 μπαρμαν με την ελια στη μυτη.
 Ασφαλως και εγραψε ιστορια η
 ΧρυσΑλλιδα.Αν μη τι αλλο, βγαλαμε ολοι
 τεσσερα χρονια απο τη ζωη μας πανω στις
 αβολες καρειλες της.Υποθετω οτι
 επιτακτιο καθηκον παραμενει η
 δημιουργια κινηματος για τη διατηρηση
 των ψηφιδωτων της.

Οι μοναχιικες νυχτες στη ΧρυσΑλλιδα θα
 μου μινουν α ξεχαστες.Τοτε που ανοιγα
 την ΧρυσΑλλιδα και εμενα μονη μου μεχρι
 τα μεσανυχτα, εγω με το μπαρ και ολα τα
 σιατα ποτα.Και αφου ημουν στραριοττο
 εμπαινε μεσα ο μαλακας ο πελατης και
 ακου θρασος: επρεπε να τον σερβιρω.

Η ΧρυσΑλλιδα θα μου μινει
 α ξεχαστη.Μαριε, Χίφωνα, Ντζιμο, Σοφια, Εση,
 φοιβο και αλλοι ελπιζω να μην χαθουμε.

θα ηταν πολυ ωραιο αν υπηρχε αιωμα ο
 συμβολικος μπαρμαν μεσα απο τον
 παγκιο.Χρειαζομαι μονο ενα ποτο για να
 φτιαχτω, αλλα δεν θυμαμαι αν ειναι το
 δεκατο η το ενδεκατο.

Ειναι λιγο κριμα που κλεινει αυτο το
 μερος αλλα η ζωη πρεπει να συνεχισει
 εστω και σε μια πιο μααβρια
 εποχη.Ενταξει ηταν κατι το
 διαφορετιο.Αλλα υπηρχαν και φορες που
 κατι δεν κολλουσε.Τσοο το
 καλυτερο.Οποιος συχναζε σ' αυτο το μερος
 ελπιζω να εχουμε ενα αλλο
 καποτε.

Παραλογοι νεκροι σε παραλογα πεδια
 μαχης με τα δικα σου αλογα εκει κι εσυ
 θα φτασης.Χαμενοι στη προσωπικότητα τους
 αγνοησαν την ατομικότητα
 τους.Αναρριχασαι στον πυργο της
 βαβελ.Ηλιαχτιδα στο βαθος της
 στοας.Ακολουθας χωρις σιοπο χωρις
 προοπτικη.Ματαιοτης.Σ' αιουσα ψες απ το
 δωματιο σου να ουρλιαξεις, την ηρεμια
 μου ασχημα να την ταραξεις.

So long
 and
 thanks for
 all the
 fish

Απο το τελος και μετα .Απο την αρχη
 του τελους σε σχεση με την ιστορικη
 καταγραφη του τελους ξεκινοντας απο την
 αρχη οταν η αρχη φυσικα διαχωριστη απο
 το τελος και η γραμμικη ευθεια που
 χωριζει το τελος απο την αρχη.Τελος
 παντων χαμενοι μεσα στο τελος και την
 αρχη χωρις διαχωρισμο, του τελους και της

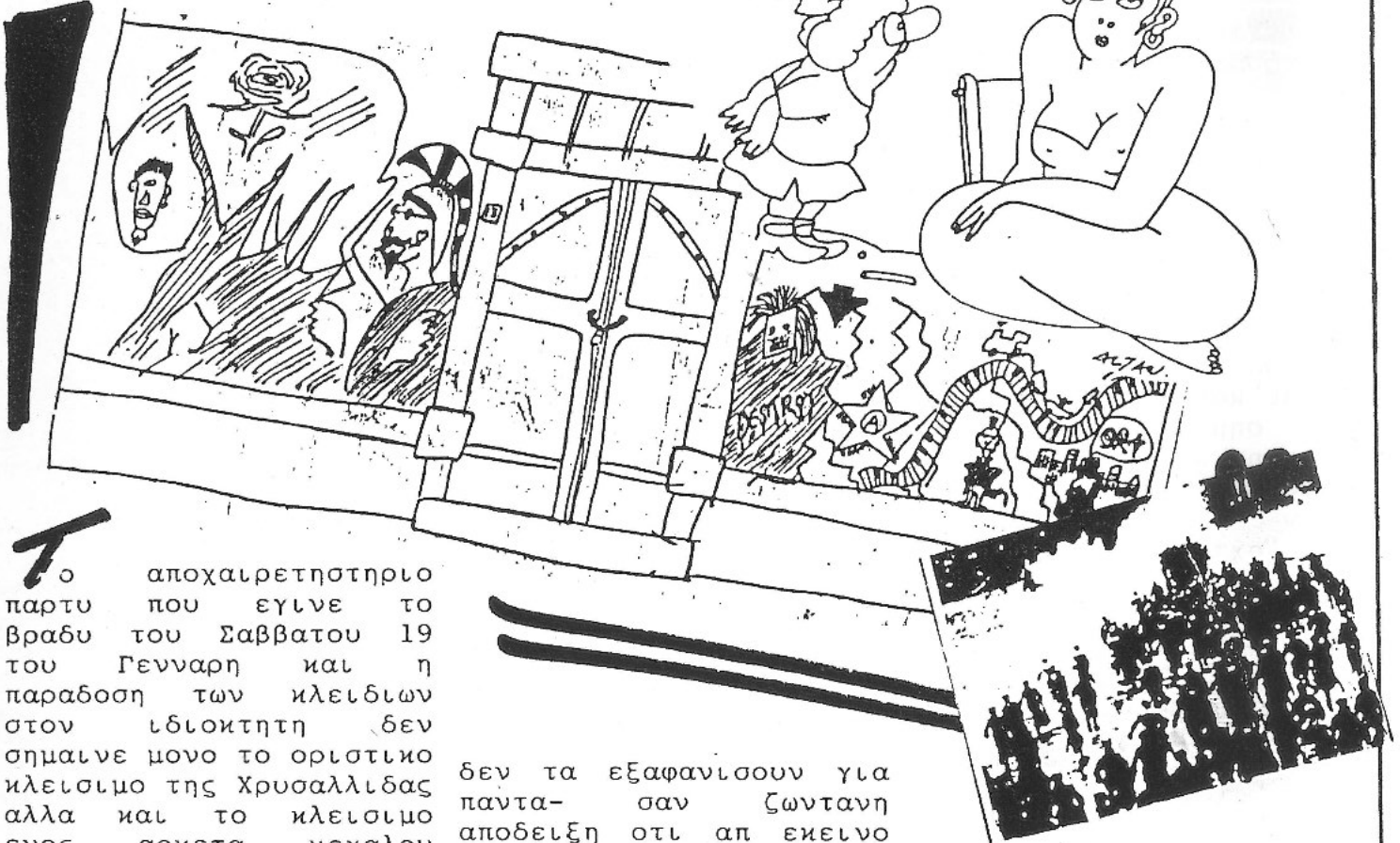
ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΑ
 ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΗΣΗΡΙΑ
 ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΧΟΥΜΕ ΠΑΡΤΥ ΕΔΩ

ΤΟ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΗΣΤΗΡΙΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ
ΤΗΣ ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΑΣ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΙΑ
ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΕΒΑΣΜΟΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ.

ΚΑΛΑ ΝΑ
ΠΑΘΕΙ.
ΑΥΤΗ ΑΡΧΙΖΕ
ΠΡΩΤΗ.

Το αποχαιρετησθηριο παρτυ που εγινε το βραδυ του Σαββατου 19 του Γενναρη και η παραδοση των κλειδιων στον ιδιοκτητη δεν σημαινε μονο το οριστικο κλεισιμο της Χρυσαλλιδας αλλα και το κλεισιμο ενος αριατα μεγαλου κυιλου, ενος κυιλου που αρχισε πριν τεσσεραμιση χρονια οταν ενας φιλος νοικιασε εκεινο τον χωρο με τη φιλοδοξια να τον καμει καφενειο - βιβλιοπωλειο.

Η Χρυσαλλιδα εκλεισε και ο καθενας απο μας που περασαμε, αλλος λιγες αλλος πολλες νυχτες και μερες εκει, μενει με τες εμπειριες και τες αναμνησεις του - καλες η' κακες η' και τα δυο - που θα φευγουν και θα ξαναρχονται, πιο εντονες, καθε φορα που θα περνουμε απο τη Χριστοδουλου Σωζου και θα βλεπουμε τα σχεδια του τοιχου - αν τελια καποια μπουλτοζα η' η βουρτσα καποιου πογιατζη

δεν τα εξαφανισουν για παντα- σαν ζωντανη αποδειξη οτι απ εκεινο το μερος περασαν καποια ατομα που μεσα στην προσπαθεια τους να ζησουν μεσα στη γελοιοτητα της συγχρονης ερωνησου εικαμαν, ισως, λαθη και ανοησιες που δεν στερουν ομως τιποτε απο τη γοητεια και τη γλυκα της οποιας δημιουργιας και της οποιας- γιατι οχι- συντροφικιοτητας.

Τι ηταν ομως η χρυσαλλιδα; Εκ πρωτης οψεως ηταν ενα καφενειο. Ισως διαφορετικο απο τα κοινα καφενεια αλλα ηταν ενα καφενειο. Αυτο αλλωστε γραφει και η αβεια ποτου. Για καποιους αλλους ηταν απλα ενα στεκι. Καπου απ ουπου περνουσαν καθε τοσο για να πιουν μια μπουρα και

να φιλοκουβεντιασουν με καποιο κοσμο....

Για καποιους αλλους ηταν ενας χωρος στον οποιο μαζευονταν καθε βραδυ διαφοροι μιζεροι τυποι για να σιοτwsουν την ωρα τους....

Ομως ποσο λιγοτερο μιζερα ειναι τα διαφορα μπαρ της ερωνησου; Ισως τελια η ζωη να ειναι αλλου. Ποια ζωη ομως; Ισως παλι η ζωη να μην ειναι πουθενα.

Για τους μπατσους ηταν απλα ο ττεκιες των αναρχικων και ενας καλος τοπος για να πουλουν μαγια εμ του ασφαλους ωσου καπου την πατισαν τελια....

Για τους γειτονες μια ανυποφορη καλοκαιρινη ενοχληση που δεν τους αφηνε να κοιμηθουν. Κατι σαν τα κουνουπια δηλαδη....

Ολα αυτά έχουν μια
 δόση
 αληθείας. Σίγουρα. Όμως...
 .πέρα απ' αυτά ήταν
 πιστευόμε η Χρυσάλλιδα
 η πιο σημαντική
 εναλλαχτική προσπάθεια
 που έγινε, ίσως, ποτέ
 στην ερωνήσο. Ήταν πρώτα
 απ' όλα ο
 κολλεχτιβιστικός τρόπος
 λειτουργίας της, εστώ
 και αν κάποιοι τραβούσαν
 το κανάλι, ενώ κάποιοι
 άλλοι έμεναν στα
 λογία. Ήταν η απολυτή
 πιστευόμε δημοκρατία
 στη λήψη κάθε απόφασης
 που αφορούσε τη
 λειτουργία και ακόμα και
 το κλεισίμο της.

Πέρα όμως απ' αυτά
 είναι και το γεγονός, το
 πιο σημαντικό σίγουρα,
 ότι η Χρυσάλλιδα ήταν
 ένας χώρος πολιτικός με
 μίαν έντονη πολιτική-
 εναλλαχτική δράση. Είναι
 παρα πολλά που έγιναν
 σε εκείνο το χώρο και
 αριετα εκείνα που
 ξεκίνησαν από εκεί.

Η πρωτοβουλία εναντίον
 στον κοινωνικό ρατσισμό
 και η πορεία με τες
 μοτοσυκεττες, η
 συμμετοχή στην
 υποστήρηξη του αρνήτη
 στρατεύσης Γιάννη Παρπα,
 η εκδήλωση εναντίον στους
 εξοπλισμούς και το φορο
 για την άμυνα, αυτό το
 περιοδικό που εβγαίνε
 πάντα σε σχέση με τη
 Χρυσάλλιδα, ένα σωρό
 αφίσες και
 φυλλάδια, ήταν ακόμα η
 κινητοποίηση εναντίον
 στους ξυλοδαρμούς
 πολιτών από τη ΜΜΑΔ και
 τώρα τελευταία η
 κινητοποίηση εναντίον στη
 κατεδάφιση παλιών
 σπιτιών καθώς και του
 κινήματογραφού
 ΡΙΑΛΤΟ. Τελος ήταν η
 πρόσφατη εκδήλωση
 εναντίον στον πόλεμο του
 κολπού, ο συνεχής
 πόλεμος των τοίχων και
 η άρθρωση ενός
 εναλλαχτικού λόγου και η
 εμφραση μίας
 θλοικληρωμένης
 αντιεθνικιστικής απόψης
 και- προοπτικής.

Ήταν τελος η
 προσπάθεια για κάποιους
 μια προσπάθεια που
 απέτυχε- για πιο
 ανθρώπινες σχέσεις. Και
 ήταν τελικά συγκινητικό
 το Σάββατο το βραδυ....
 οι παρέες που περάσαν
 αυτά τα τεσσερα χρόνια,
 τα φυλλάδια και οι
 φωτογραφίες των
 εκδηλώσεων στους
 τοίχους έδιναν την
 αίσθηση μίας ιστορίας
 πέρα απ' το προσωπικό
 βίωμα....

Αλλά η Χρυσάλλιδα ήταν
 και μια διασταύρωση
 ονείρων και
 αποθημενων.... Άλλοι
 συντηρούσαν τα όνειρα
 της επιστροφής στην
 Κύπρο απ' το εξωτερικό
 και άλλοι ετοιμαζαν η
 βίωναν την αποδραση σ
 ένα κόσμο και μια ζωή
 που ήταν άλλου.

Ολα αυτά δεν αποτελούν
 - και δεν θα θέλαμε να
 αποτελούν-
 αυτολιβανισμούς ούτε και
 είναι υπερεκτίμηση του
 τι έγινε αυτά τα
 χρόνια. Σίγουρα υπήρξε
 και η μιζερία και η
 παθητικότητα σε έναν
 αριετα μεγάλο βαθμό,
 σίγουρα υπήρξαν οι
 τσακισμοί και η
 ανοργανοσία, πράγματα
 που είναι άλλωστε
 χαρακτηριστικά αυτών των
 χώρων.

Τελος να πουμε ότι όλα
 αυτά αποτελούν μια
 προσπάθεια καταγραφής
 μέσα από ένα ευνταίο,
 πιθανό διάλογο γύρω από
 τη χρυσάλλιδα και τη
 λειτουργία της και γύρω
 από το αν έχει προσφέρει
 και τι τελικά. Και
 ακριβώς επειδή αποτελεί
 μέρος της ιστορίας του
 εναλλαχτικού-
 ατεξουσιαστικού χώρου
 της Κύπρου, η εκτίμηση
 αυτής της εμπειρίας και
 προσφοράς ίσως να είναι
 και χρήσιμη για αυτά που
 θα γίνουν από εμάς,
 χωρίς εμάς ή και μετά
 από εμάς.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΛΟΙ & ΚΑΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

Του Θ. ΜΟΥΤΖΟΥΡΙΔΗ - Από την «Επιθεώρηση»

ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26-1-1991 11 π.μ.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΞΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΛΠΟ
ΙΡΑΚΙΝΟΙ ΕΞΕ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΒΕΪΤ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ
ΚΟΥΒΕΪΤ ΕΞΕ ΤΟ ΚΟΥΒΕΪΤ
ΕΜΙΡΗΔΕΣ ΕΞΕ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ,
ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΟΛΕΜΟ
Η ΝΑ ΝΤΥΘΩ ΣΠΟΡ.

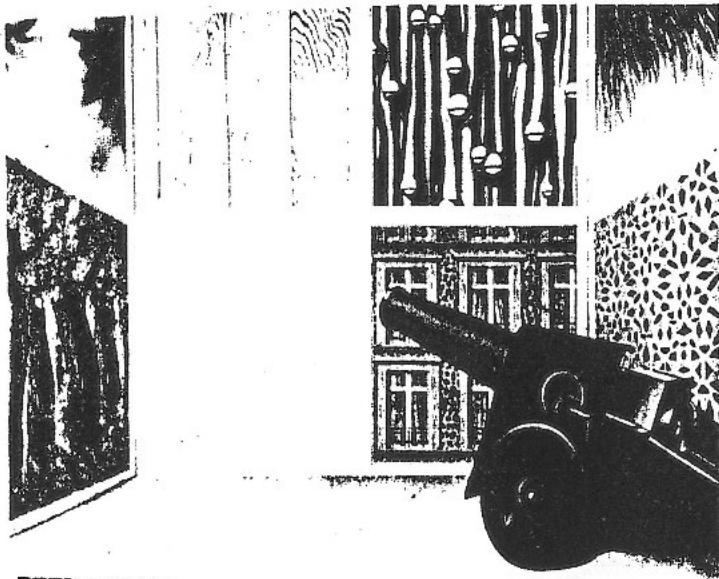
ΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΤΑΙ
Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΓΗ

ΑΠΕΒΙΩΣΕ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ
4,600,000 ΕΤΩΝ ΑΠΟ ΚΑΡΚΙΝΟ
ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΥΠΟΦΕΡΕ ΓΙΑ ΑΙΩΝΕΣ ΑΠΟ
ΚΤΒΕΡΝΗΣΕΙΣ, ΕΞΟΤΣΙΑ, ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ, ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟ ΚΑΙ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΣΗ

ΑΙΩΝΙΑ
ΤΟΤ Η
ΜΝΗΜΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΕΙ ΚΑΝΕΙΣ
ΤΡΕΦΗ ΣΤΑ ΧΑΝΟΜΙΑ ΚΑΝΕΝΟΣ

ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ

"ΛΕΝΕ ΟΤΙ ΤΟ '68 ΗΤΑΝ ΑΛΛΑ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΝΙΑ ΜΑΣ... ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΕΜΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΧΑΜΕ ΚΑΙ ΤΗ ΖΗΣΑΜΕ." ΑΜΠΥ ΧΟΡΜΑΝ

Τα πράγματα έγιναν σχεδόν αστραπιαία. Έγινε μια κουβεντα στο αποχαιρετιστήριο πάρτυ της Χρυσάλλιδας, μια μαζωξη τη Κυριακή στο JAZZY, βγήκε ένα φυλλάδιο τη Δευτέρα και μια δεύτερη συνάντηση πριν την Λεσχη. Μετά έγινε η αφίσα σχεδόν στο αυθόρμητο την Τρίτη, την Πέμπτη μπήκαν οι αφίσες και τα πάνω και την Παρασκευή έγινε η προετοιμασία της πορείας από το Καστρο. Διπλή πορεία και διπλό βιολί. Το πρωί που μαζευτήκαμε στο καστρο για τη πορεία υπήρχε η ίδια αίσθηση της μαζωξης των γνωστών. Άλλοι ήταν αίσια στο σπύτι, άλλοι έτρεχαν για μπαταρίες τη τελευταία στιγμή θυμηθήκαμε ότι δεν είδοποίησαμε τον ταδε και το άλλο... Όπως γίνεται βεβαίως στο τέλος των παραμυθιών τα άτομα βρεθήκαν και άρχισε μια πορεία σε μορφή χαμπενίνγκι. Μαυρές σημαίες, ματρά ρουχα και ένα φερέτρο με το "ενθαδε κείται ο πλανητής γη...". Μπροστά ένα κασετοφωνο με το *Give peace a chance* και το *Imagines*.. Η πορεία βεβαίως δεν ήταν θρήνος... Μετά τη μελαγχολία από την έναρξη του πολέμου η διαδικασία οργάνωσης της εκδήλωσης ήταν μια στιγμή δικιά μας... Μια δέηση στη ζωή και στον πλανήτη που είχε αποχτήσει εκείνες τις μέρες τη δεύτερη νεκρή θάλασσα στον κόλπο. Η πορεία από το Μεσαιωνικό καστρο που βρίσκεται στα σύνορα του Χριστιανικού και Μουσουλμανικού μαχαλά της πόλης, μέχρι το κέντρο ίσως να είχε και ένα

συμβολισμό γενικότερο σαν πορεία στο χρόνο... Δεν το σιεφτήκαμε αλλά θα μπορούσε να το δης και έτσι....

Στο δρόμο ο κόσμος κοιτάζε σχεδόν με δέος... Επαιρναν τα φυλλάδια με φιλινα χαμογελα. Μια γριουλα πήλσιασε συγκινημενη. "Εκαίναμεν τζιαι μεις κορη μου πορείες για την ειρηνή στους τζιαίρους μας... για τες βασεις..." Ένας σαραντάρης κατεβηκε απ'α' το ποδηλατο και ηρθε τρεχωντας να παρει στον κερφενε.... Ο Β. εμφανιστηκε ξαφνικα στη μεση... κατι μαθητες αρχισαν να περπατουν μαζί μας... και η Λουικια απ' το γραφειο... "μεγαλε περιμενετε, ερτχομαι".

Λοιπον, να ήταν αραγε μια αλλη νοοτροπια που ήταν διαχυτη στην πολη που τους εκανε να μας υποδεχονται με χαμογελα και χειροκροτηματα η συγυηριακη συγιληση; Η παλια πολη γεματη απο γνωριμες αφισες και γραφιτι και μεις μονιμα μια δεκαετια τωρα να διεκδικουμε τους δρομους γι αυτους που ζουν αντι για τα σιδερενια κουτια των εργοστασιων τους. Η ισως να ήταν απλα το ειρωνικο χαμογελο που υποσχεθηκαμε καποτε.... Όταν το ψευδο ειραγει και θυμηθουν ολοι τη απαθεια που δημιουργουσε η καθημερινη τους αμνησια. Στη στροφη της ΕΣΕΛ παθαμε. Η πλατεια μπροστα απ' το διοικητηριο ήταν ασφικτικα γεματη απο κοσμο.... Κοιταπραματα. Μια ζωη καναμε πορειες, 15 εμεις 30 οι μπατσοι και τωρα πληνωσαν οι χιλιαδες.... Τι να κανουμε;

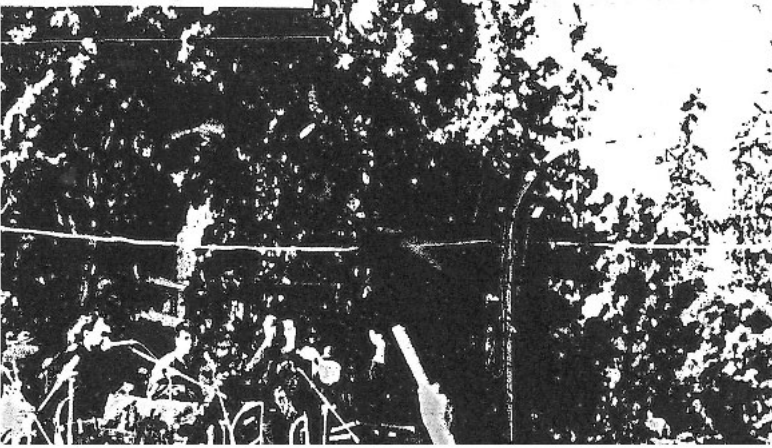
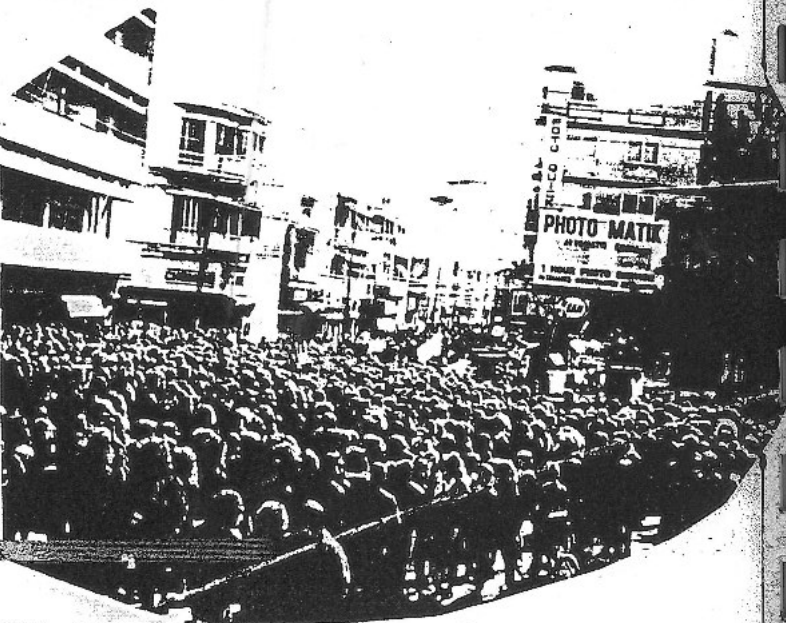
Εγω παντως ντρεπομαι.... Μπροστα στο διοικητηριο υπηρχε ηδη ενα καρναβαλιστικο εργο του Γορη - ο θανατος μ ένα πυραυλο στην αγκαλια, δωρο του 1991. Υπηρχε μια ευφορια καθως περασαμε μεσα απο το πληθος (.) για να αφησουμε το φερετρο πανω στο φορτηγο για τη συναυλια. Ηταν νεοι οι περισσοτεροι, μαθητες. Ισως να ήταν η ελπιδα οτι υπαρχει ακομα φαντασια που παραμενει ζωντανη για να ονειρευτει και παλι. Ισως να ήταν και η ικανοποιηση για αυτο το αποκορυφωμα της βδομαδας, του χρονου, της δεκαετιας. Αρχισε η συναυλια με τον Λωρη και το Σπυρο και τα λαινα του Θεωδορακη που θα θυμοταν η γρια απ' τις

πορειες του 63. Πριν τον παρει και αυτον (τον Θεωδορακη) το ρευμα της αμνησιας. Υστερα, στο κεντρο της παραστασης, το μαραζι της Φωτουλλας. Και αυτοι οι πιτσιρικαδες να πεταγονται και να τσιριζουν... Για αυτη την ησυχια ερημο ανατολια της Μεσογειου εμοιαζε με διονυσιακη γιορτη.... Και στο τελος οι .Οι περισσοτεροι μοιαζαμε χαμενοι σε μιαν ευφορια δικαιοσης η εκστασης.... ετσι κι αλλιως το βιωμα μενει.... Ο Αδ. να διαβαζει τη διακυρηξη ... ο Γ να θυμιζει τις αναλογιες αναμεσα στο κοστος ενος πυραυλου και ενος γαλατος εβαπορε ... Και η Ανεξαρτησιας γεματη κοσμο.... να σεργιανα απ' την ΕΣΕΛ ως τον πενταδρομο.... απ' τις πιο μαζικες εκδηλωσεις που εγιναν στη Λεμεσο ειπε το ΡΙΚ... Μα ισως να αξιζε περισσοτερο η ηδονη του να παρνει ο κοσμος πισω τονδρομο απ' τα αυτοκινητα ... Κυπριακο

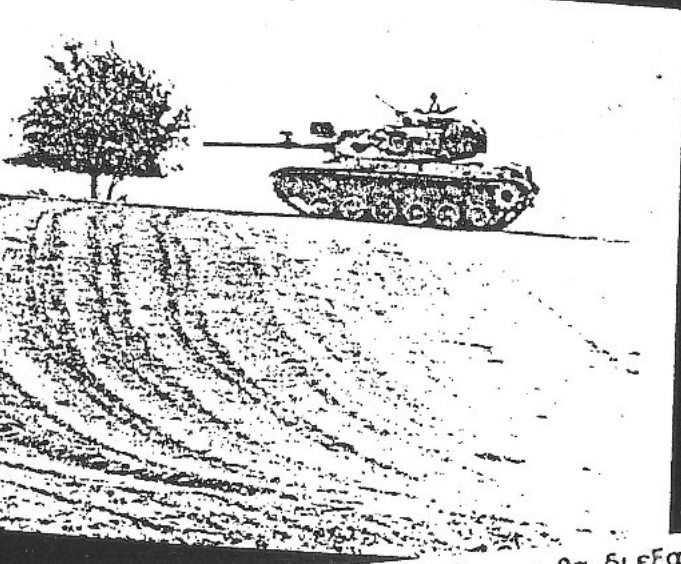

Η συναυλιας... Ηθε
 να συμπληρωσει το
 αριστεριστες να
 κομματα με το
 ξερης μπορεί να
 ατη η συγκεντρωση-
 μα παμε στη φαρμα
 ΡΙΚ μειναμε σαν
 ο δημοσιογραφος
 ...ενθαδε κειται ο
 δε για αιωνες απο
 κσια, καπιταλισμο,
 τριαρχια και
 γαμε ο ενας τον
 προηγουμενο βραδυ
 για τη διαδικασια
 ανωνουμε πορεία και
 λος συγλισης των
 ταναν οι χιλιαδες,
 ο κρατιο ραδιοφωνο
 ως να ναι μικρες οι
 και να οσμιζεται
 στιγμες η φαντα
 ει και ο Ασιμος,
 που τολμουμε...

'Ιωαν
 όμως έχου
 δυνατότη
 επιτρέπει
 στόχους
 δεν σημα
 ανθρώπων
 πολεμική
 απελευθέ
 Αραβικό
 Οι
 ανατίνα
 απειλού
 συνέπει
 εμείς,
 Ζού
 πείνα
 αλλάξο
 τεράστ
 Η
 μιας
 αυτός
 παραδ
 και ο
 στασι
 αναγι
 κάστρ
 ανθρ
 ή στ
 βολή
 πολ
 επι
 ενε
 εκφ

ΚΑΝΤΕ ΕΡΩΤΑ ΟΧΙ ΠΟΛΕΜΟ

“Ο τέταρτος παγκόσμιος πόλεμος θα διεξαχθεί με πέτρες”

στο παρελθόν να υπήρξαν πόλεμοι που να έλυσαν κάποια προβλήματα. Σήμερα
 με φτάσει σ'ένα οριστικό σημείο. Η τεχνολογία που δίνει στον άνθρωπο τη
 να παρακολουθεί το βομβαρδισμό της Βαγδάτης σε άμεση αναμετάδοση και που
 στους πυραύλους να ταξιδεύουν εκατοντάδες χιλιόμετρα και να κτυπούν
 με ακρίβεια, χαράζουν μπροστά μας την εικόνα μιας νέας εποχής. Οι πολέμοι
 είναι πια μόνο χιλιάδες νεκρούς και ερείπια σαν μάρτυρες της αδυναμίας των
 να βρουν άλλο τρόπο λύσης των διαφορών τους, πέρα απ'την επιλογή της
 σφαγής. Ο πόλεμος στο κόλπο δεν είναι απλά ένας πόλεμος για την
 ρωπή του Κουβέιτ ή ένας πόλεμος του Δυτικού ιμπεριαλισμού ενάντια στο
 έθνος όπως λένε οι εμπόλεμοι ανάλογα με τα συμφέροντα τους.
 επιπτώσεις αυτού του πολέμου με την ενδεχόμενη χρήση χημικών όπλων, με την
 των πετρελαιοπηγών και τη προοπτική ευρύτερης σύρραξης στη Μέση Ανατολή
 την οικολογική ισορροπία της περιοχής και του πλανήτη γενικότερα. Αυτή τη
 του πολέμου δεν θα την υποφέρουν οι νεκροί ήρωες των δύο πλευρών, αλλά
 η υπόλοιπη ανθρωπότητα και οι επόμενες γενιές.
 με στην εποχή του παράλογου. Σε μια εποχή που χιλιάδες παιδιά πεθαίνουν απ τη
 εκτοξεύονται καθημερινά πυραύλοι αξίας εκατομμυρίων που θα αρκούσαν να
 τις συνθήκες εξαθλίωσης στην Αφρική, την Ασία, τη Λατινική Αμερική - της
 πλειοψηφίας δηλαδή αυτού του πλανήτη.
 ίδια η αυταπάτη ότι αυτός ο πόλεμος μπορεί να κερδηθεί είναι χαρακτηριστική
 νοσοτροπίας που ζει ακόμα στο παρελθόν. Το μίσος και το αίμα που θα προκαλέσει
 ο πόλεμος θα πλανιέται σαν κατάρρα και προσταγή εκδίκησης για γενιές. Όπως ήδη
 έχονται οι ειδικοί σε λίγα χρόνια η κατασκευή πυρηνικών βομβών θα είναι εφικτή
 σ'ένα ιδιωτικό γκαράζ. Αν αυτός ο πόλεμος περάσει τώρα σαν εφικτός ποιος θα
 πτήσει αύριο τους επόμενους Μπους και Χουσεϊν; Μπροστά σ'αυτά τα δεδομένα είναι
 αίο να βγούμε απ τη προσωπική απόγνωση, την αυταπάτη ότι το σπίτι μας είναι
 ο που θα μας προστατεύει άμα έχουμε αρκετές κονσέρβες.
 Είναι καιρός να αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του, σαν μέλος της παγκόσμιας
 ώπινης κοινωνίας, απέναντι στη προοπτική της ολοκληρωτικής καταστροφής στο άμεσο
 κοντινό μέλλον. Η αντίσταση στο πόλεμο, στην επιλογή του θανάτου και στην επι-
 της βίας, είναι σ'αυτή την εποχή μια στάση ηθική. Απέναντι στη μετατροπή της
 τικής σε θέαμα και των ανθρώπων σε παθητικούς θεατές της καταστροφής, η μόνη
 λογή επιβίωσης και δημιουργίας ενός διαφορετικού ανθρώπινου πολιτισμού είναι η
 ργητική παρέμβαση στα κοινά. Ακόμα και αν οι φανές μας χαθούν πίσω απ τις
 ήξεις του πολέμου, είναι αναγκαίο να πάρουμε μια θέση απέναντι στο θέατρο του
 άνθρωποι έχουμε υποχρέωση απέναντι στους εαυτούς μας, στο σύνολο της
 το μέλλον μας να αρνηθούμε να μείνουμε παθητικοί

ΖΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ

Το παιχνίδι της κυριακής τελειωσε... Η ομάδα κέρδισε. Η σιέψη του είναι ήδη στο ντέρπυ της επομένης Κυριακής. Από αύριο Δευτέρα αρχίζουν, οι αχρείαστες και ατελείωτες μέρες ως την Κυριακή.

Δευτέρα. Απογεύμα στο γηπεδο παρακολουθεί την πρόπονηση με τα χέρια στα καγγελλα. Παρακολουθεί τους ποδοσφαιριστές σαν μίαν δύναμη πέρα και μέσα σ' αυτόν που μόνο αυτή μπορεί να τον δικαιώσει και να τον ανεβάσει στον ουρανό στο παιχνίδι της Κυριακής. Το βράδυ στο στέκι θα πει στους κολλητούς του για το κλίμα της πρόπονησης και θα συζητήσουν για την οργάνωση, για τα πανώ, για τα συνθήματα.... την προετοιμασία της τελετουργίας.

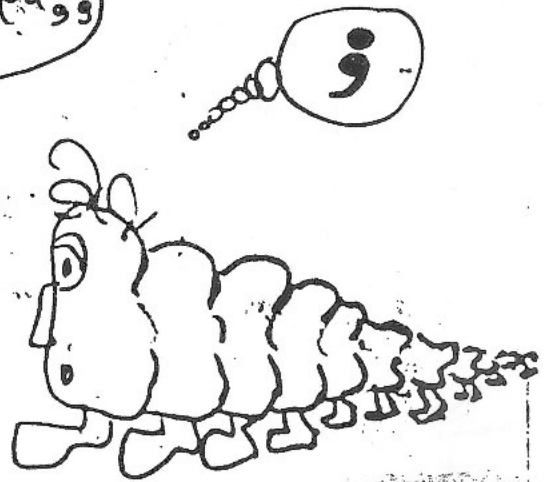
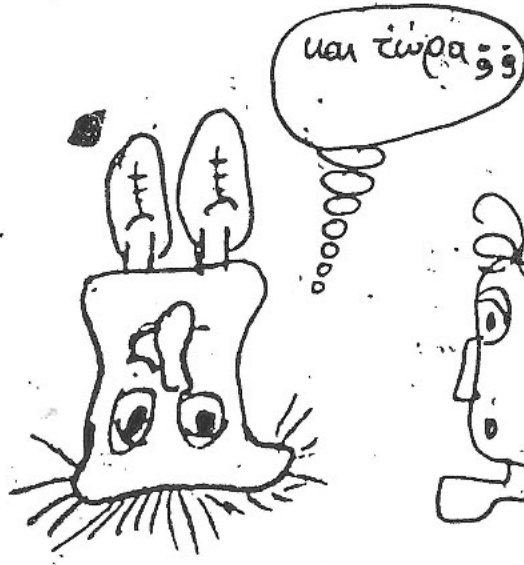
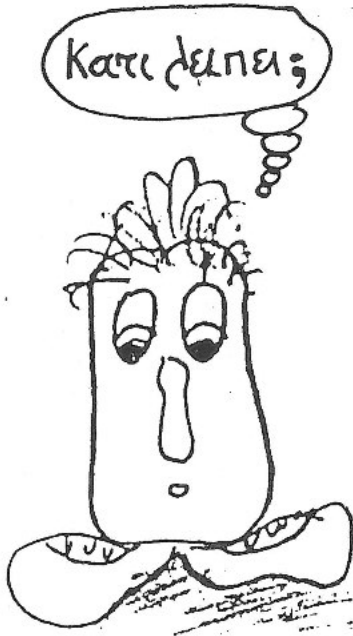
Τρίτη. Το πρωί στη δουλειά χάνετε σε φωνές συζητήσης, πηγαδάκια για το παιχνίδι που σβήνουν την πολιτική, το κουτσομπολίο και κάθε άλλη συζήτηση. Το μεσημέρι θα πάει στο γηπεδο για το μαγικό χαρτάκι και θα περιμένει στη σειρά καψίμα ώρα αλλά δεν τον πειραζει, αυτοன்பου δεν αντέχει τα λεπτά της αναμονής, όχι τώρα δεν τον πειραζει. Αυτό είναι ένα εισιτήριο για ένα άλλο ταξίδι.

Τετάρτη. Πρόπονηση. Υπάρχει μια μυστηρία ηρέμια καθώς παρακολουθεί. Ξερεί το σύστημα για την Κυριακή. Οι ποδοσφαιριστές είναι πιο κεφατοί. Παρασκευή. Τελευταία πρόπονηση. Ο προπονητής κάνει δηλώσεις, οι παίκτες είναι ανησυχίοι, οι ομάδοι υπομονετικοί. Οσμίζονται τον αέρα του ανθρωπίνου κοπαδιού για να δουν που θα παει η ομάδα που τώρα πια είναι η ίδια η ενοσαρική του εαυτού τους. Τα μαγικά χαρτάκια χαθάναν.

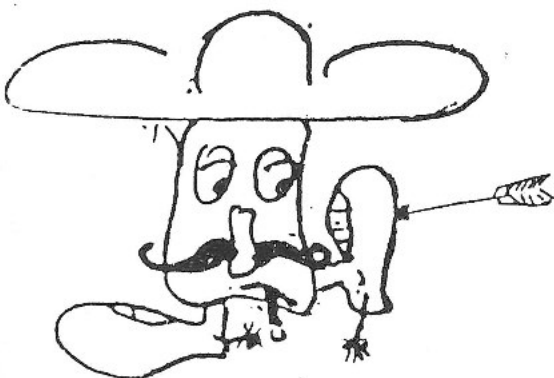
Σάββατο. Θα παίξει μόνο την ομάδα του στανταρ. Σ' αυτόν τον κόσμο το πάθος ερχεται πάνω από την τύχη.

Κυριακή. Η τώρα ή ποτε. Ξερίναει για το γηπεδο απ' το πρωί. Σταματάει για ένα σουγκλακι αλλά ο ίδιος είναι ήδη αλλου. Μπαινεί στο γηπεδο και αρχίζουν τα συνθήματα. Το αγωνία, χαρα... αποθεώνουν τους παίκτες σαν τα συμβόλα μιας φύλης που ανθίζει στην παραίτη. Το βράδυ στον δρομο της επιστροφής για το σπίτι, βγαζει το σπρέι από την τσέπη και γράφει στους τοίχους ΟΙ ΜΙΑΤΣΟΙ ΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ, ΑΛΛΑ ΕΜΑΙ Η ΟΜΑΔΑ ΜΑΣ ΝΤΖΑΜΙΑ ΜΑΣ ΤΗΝ ΔΙΝΕΙ. Τζι

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ

και οπως νατι δεινει;...

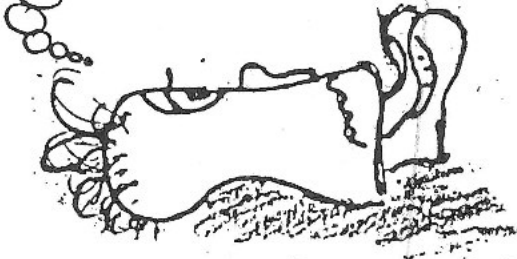

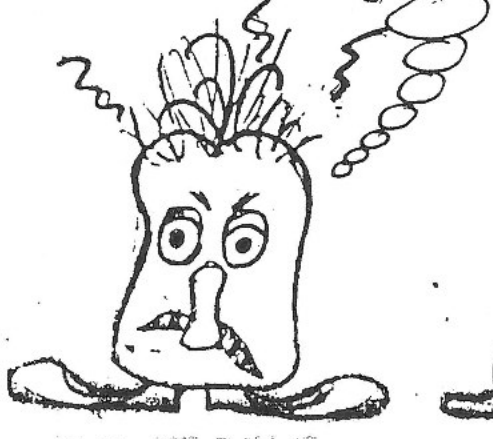
Τι να γίνει; αυτιά
έχει η ζωή.....

παπιγιόν, παπούτσια
πυγγομένους δαιμόν, κ
μεφικάνους κλη.

δεν είναι τίποτα,
όμως απ' όδ' αυτιά...

... και αυτές οι
γκέφεις σου μου
έχουν σπάσει τα νεύρα..

ΛΕΣ!

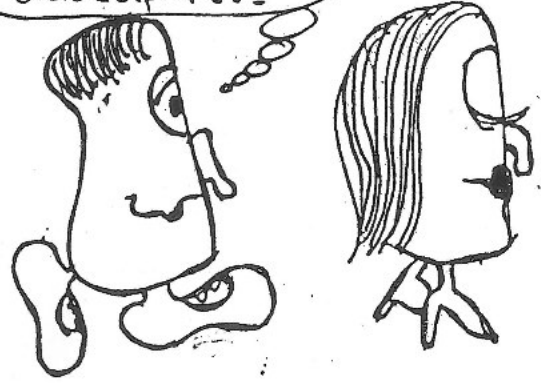

ατένισμα
όμως ε!!!;

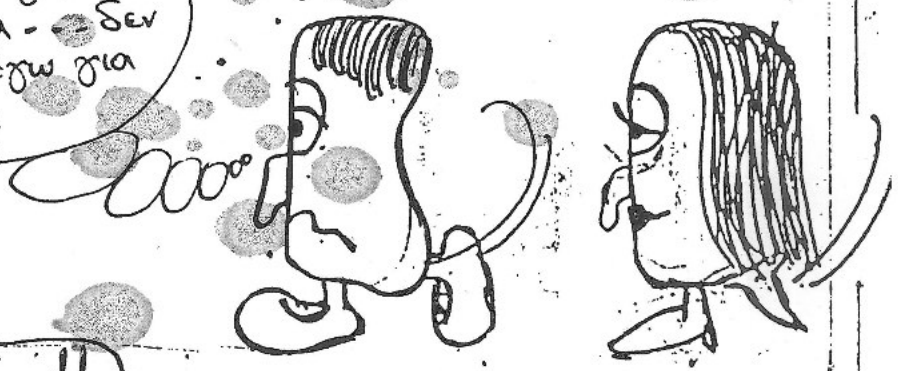

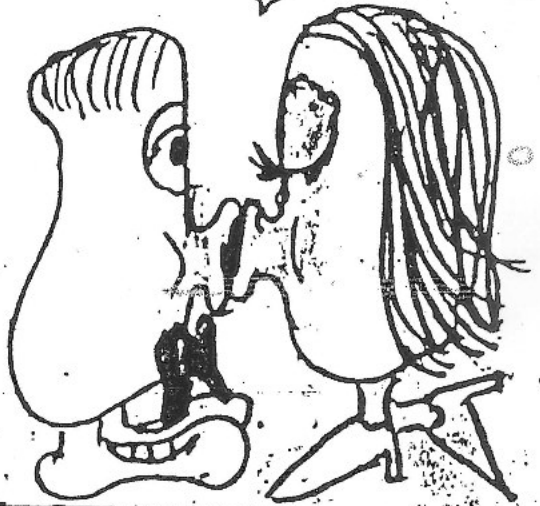
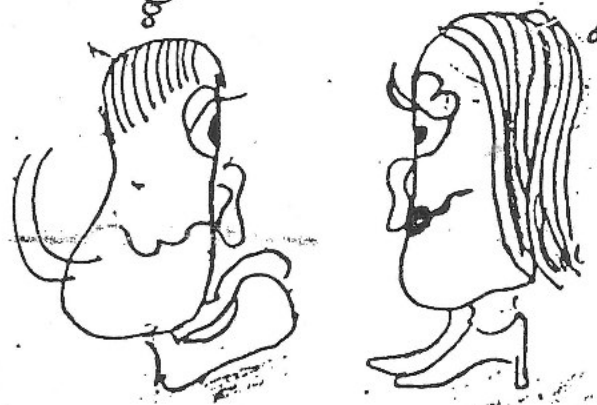
αυτη εδω γαινετα
διαδεβληη ...

αα το ξεχαλω
καλυτερα - - - δεν
ειμαι εγω για
τετοια

Ποσο μου μοιασεις!!
Σ' αγαπω

και τωρα ;
τι γινεται τωρα ; ...

ενας, δυο, τρεις, τετταρις ...
και ομως ματι δεπυ ...
ειναι αι αυρες οι εκεψεις που
μου τη δινουν ...

ΤΕΛΟΣ

A+A+A

ΣΤΗ ΠΟΛΗ.

Οι άλλοι στο σπίτι κοιμούνται. Καθώς περασα τον σκοτεινο διαδρομο ενοιωσα το κενο να απλωνει παντου. Και μετα στον νου μου ξεχυθηκαν οι στιχοι του ΟΣΤΑΒΙΤΟ.....

"Διαδρομοι οπου η μνημη δεν εχει τελος πορτες που ανοιγουν σ' ενα αδειο σαλονι εκει που σαπιζουν καθε καλοκαιρι τα κοσμηματα της διψας λαμπουν στο βαθος

Ψαχνω διχως να βρω
Ψαχνω για μια στιγμή
ενα προσωπο αστραπης και καταγχιδας
τρεχοντάς αναμεσα στα νυχτερινα δενδρα
πρωοδοπο βροχης μεσα σ' ενα κηπο σκοτους
επιμονο νερο που τρεχει στο πλευρο μου
Ψαχνω διχως να βρω, γραφω μες τη μοναξια μου

Δεν υπαρχει κανεις, η μερα πεφτει
ο χρονος πεφτει
πεφτω μαζι με τη στιγμή, πεφτω στο βαθος
αωρατη πορεια σε καθρεφτες
που επαναλαμβάνουν τη σπασμενη μου εικονα
Πορευομαι

Βρεχει, βρεχει. Ανοιξα το περαθυρο. θελω να δω, θελω να μυρισω τη βροχη. Ολο και δυναμωνει. Δεν ξερω πως αρχισα να σου γραφω ή τι ηθελα να σου πω. Ηταν ωραιο το πρωινο σου τηλεφωνημα Η πρωτη φωνη της ημερας. Με βρηκε μεταξυ υπνου και ξυπνιου-τιποτα το καινουργιο- να κοιταζω στο βαθος του τουρικικου μου κωφε που επινα. Να αναρωτιεμαι αν αξιζει να σημιστης απ το κρεβατι και να τα βαλω με τη καινουργια μερα και αν θα λεγα παλι "Δεν βαριεσαι"... Μου θυμιτες ομως οτι οι αμυγδαλιες ανθιζουν. Ειχα και αλλα να σε ρωτησω. Μου ειπες την τελευταια σου καλημερα και ειπα οτι για να το λες και τι θα ξερεις. Πως δεν αποκλειεται να ανθισαν και σημερα οι αμυγδαλιες. Βγηκα σε αναζητηση τοθς.

Αναζητωντας το χαμενο χρονο.....
Τα ιδια... καθε πρωι μετα απο ονειρα και ονειρα ανοιγουμε τα ιδια ματια με τη προσδοκια της προσδοκιας εις αναζητησην του χαμενου χρονου και της Χρυσης Εποχης. Και ναμια να ξεφευγω. Σμεφτομαυνα το ροδ-οσταμα και το ανθονερο της γιαγιας μου μ' τη συζητηση για της αμυγδαλιες και πως βρεθηκα τωραστο χαμενο χρονο του Proust; Τι ξερει τωρα ο PROUST απο ροδ-οσταμα; ΑΝ ηξερε, τοτε θα ετριβε τα ματια του απο ηδονη και επιληξη και πως θα μας ταλειπωρουσε λιγωτερο στους κυνηγι του για χαμενους και ανακτημενους χρονους. Σαμπως ηξερε αυτος και σε αλλοι για τη μαγεια της Ανοιξης... και το φως... αυτη η μοναδικη φωτοφανεια, το ανοιξιατικο φως της Κυπρου και Ελλαδας...

Μα το φως ειναι ενα σπλο, ενα σπαθι που τρυπαι το πνευμα, και αρχη της καθολικης επικοινωνιας-αντικειμενο- που δημιουργει τα αλλα, αντικειμενο που η δυναμη του ζωντανευει τις διαφορες φορμες, ειναι η ψυχη του κοσμου...

Ο Βαλερυ και ο Σεφερης. Απορροφηστε το φως με το πνευμα και το βλεμμα της συνειδησης, πανω στο συμπαν που φωτιζεται απο το ηλιασιο πνευμα...

Με πιανουν κατι μαυρες μελαγχολιες ωρες ωρες....Χανομαι, παλι στο χρονο, σε λαθος χωρο και εποχη....Ξεκινησα προχτες να γραφω....ηθελα να σου πω για τηχαμενη παιδικοτητα, τα χαμενα χαμογελα, χρυσαλλιδες που ειδαμε να πατανε στο σιοταδι μα δεν εις ξαναδαμε. Ηθελα αιομα να σου μιλησω για πολεις μαγιες, για παλατια σ' στη αμμο. Για λουλλουδια, κιτρινα λουλλοθδι του φωτος που κρυβουν ομως μεσα τους σ' ο σιοταδι. Και ειμαι στο σιοταδι, ειμαι σε μια κλωστη μα μπορω να αφοβατω.

Κουραστηνα, φοβαμαι...για αυτο σου λεω, εχει δικιο ο Παπαζογλου:οταν γεννιεται ο ανθρωπος ενας καιμος γεννιεται... Πρεπει ναμιαστε παντα μεθυσμενοι....

για να μνηοιωθουμε το ασηκωτο βαρος του χρονου που μας σπαιει τους ωμους και μας σκυβει στη γη.....Ο Διονυσος. Αυτος ηταν θεος. Μας τον εφαγαν κι αυτο σαν παγιδακι Νόμιζω μ'παίνω για καλα στη περιοδο του Μπωντλαίριου SPLEEN..οστερα θυμαμαι το Σεφερη, μπορεί ναχει και δικιο, να ερχομαστε απο πολυ μακρια." Καμια απο τις παραδοσεις μου ειτε ειναι χριστιανικες η προχριστιανικες δεν εχουν πεθανει. Συχνα οταν παρεβρισκομαι στη λειτουργια της Μεγαλης Παρασκευης μου ειναι δυσκολο να αποφασισω αν ο θεος που κηδευομαι ειναι ο Χριστος ή ο Αδωνης. Ειναι εξ αιτιας του κλιματος της φυλης. Δεν το γνωριζω αλλα πιθτεω οτι κατα βαθος ειναι εξαιτιας του φωτος..... Νεφελη

Μετα σε διαστάση διγύμνα, την υπολογιστική
για ότι είναι τα τοιχώματά σου
Καθώς εσύ να αδέλφω να που γέει
Μη γυρεύω άδεια να βρεις να τι εδίο για να γαρεις -
Καυχημένος είναι να ξυθείς, κανείς να είναι
αυτός να είναι. Είπα γιος σου ανατίγγονα γίου
Ψάχνω για διανομή ανατρεα ε'ανδρικός διγύμνα -
τηρητοροσόν κάρτα με ζύρα ... κάρτα με έφίτα
... να είω ... Αγγιόμα, στο λαός επαδίδμα
Συνός αφορμές γύρος. Μ' ένα σύντα διγύμνα να έφίτω
Μετα σε υπολογιστική μαγούδια με έφίτουμε ναί,
Ο αδειάζω έφω" σε ναόνα γυνά εριπένε ... κάρτα ...
υποίτη ... ΠΗΔΑ ΜΑΝΑΚΑ ... Σύντα ταράτην
αργα παύρος επαζήτην, βαρέμα την ασηρία
την υποβαγίν αντιστηνίση. Με κάρτα σύντα
του με διγύμνα. εδίο ασηρία, γαγάρ ... έφω σύντα
το φέω σου οι αγγί ... του εριπέν, πύρι το ζέρος
επιτηνός εδίο σύντα του κάρτα διγύμνα ...
ΞΥΤΑ ΜΑΝΑΚΑ ...

Μεταγγόνια ασηρία, διγύμνα εριπέν το υποίτη
είω αδέλφω κάρτα σου.
Αγαθά την διανότην του κάρτα σου σε ηία κάρτα.
Αιωνία κάρτα σου εριπέν του κάρτα σου κάρτα
... 2^η κάρτα σου το διγύμνα. Η κάρτα σου κάρτα σου
κάρτα να το κάρτα. Να ... να ... εδίο κάρτα σου ...
... το κάρτα σου εριπέν ... το κάρτα σου κάρτα σου
κάρτα σε κάρτα ... εδίο κάρτα σου κάρτα, κάρτα
κάρτα σου εδίο κάρτα ... Η κάρτα σου κάρτα σου ...
... κάρτα σου ... ΔΥΝΑΜΟΝΕ

Τα διγύμνα αδέλφω σου κάρτα σου
εδίο κάρτα ... κάρτα σου κάρτα σου
κάρτα ... Οι κάρτα σου κάρτα σου
να κάρτα σου αδέλφω ... κάρτα σου, κάρτα σου
τα κάρτα σου ...

Με.

ΜΕΤΑ

Περπατούσε στον αδειο δρομο λες και εψαχνε τη μοιρα του. Τρεις το πρωι, η πολη, οπως παντα κοιμοταν και αυτος παραπατούσε απ'τη μια στην αλλη ακρη του πεζοδρομιου, χαμογελοντας με την ιστορια και την ευκαιρια που χαθηκε. Η θαλασσα ηταν πολυ πιο κατω, δεν αντεχε να περπατησει ως εκει. Η θαλασσα.... Απ' εκει που ερχονται τα πλοια των αλλων.... των Ξενων που εγραφαν παντα την ιστορια σ αυτο τον τοπο.

Η πολη του φαινοταν μαγευτικη, ακριβως οπως την ειχε βιωσει το πρωτο βραδυ που περπατησε στη Νεα Υορκη, φωτα, ο κατακλυσιμος μιας αλλης πραγματικοτητας που παραβιαζε καθε νομο της φυσης, που εικανε τη νυχτα μερα.... ενοιωθε τη ζαλαδα να τον πλημυριζει παλι, παραπατησε λιγο.... η Μαρια ειχε φυγει, η Σουλα ειχε βδομαδες να του γραφει, ο χωρος ηταν χαμενος σε καυγαδες ζευγαριων και υπαρξιακες κρισεις.... εβγαλε απ' την τσαντα του ενα ματσο κολλες, ειπασε στο πεζοδρομιο και αρχισε να γραφει.... πως θα ζησει αυτος ο κοσμος χωρις το γραφιμο, μουρμούρισε ειρωνικα. Οι σπιτονοικοκυραιοι κοιμοντουσαν απ' τις 10-11, αντε να πηδηχτηκαν και λιγο για το εθιμο της συμβιωσης, θα ξυπνουσαν αυριο με το καφεδακι, την πρωινη ραδιοφωνικη μουσικη, τα παιδια να τρεχουν και να φωναζουν, τη μανα τους να ωρυεται γιατι δεν εφαγαν για πρωινο.... και αυτος ελοιωνε σαν μια φωτια που τρωει τα ξυλα και τον εαυτο της στον παθιασμενο της ερωτα με την υπαρξη....

Το σπιτι που ειχε νοικιασει ηταν μερικα στριψιματα πιο κατω.... Το σπιτι, η πολη, το νησι ολοκληρο, ολα νοικιασμενα μοιαζανε... Ειχε μερες να περασει.... μπορεί και να ειχε ερθει κανενα γραμμα, κανενας νεος φιλοξενουμενος, κανενας λογαριασμος του ηλεκτρικου.... Και αυριο.... α ναι αυριο θα βγαιναν τα προβατακια παλι, στη βοσκη με τους τοπανους, "σ' αγαπω και αδιαφορω" μουρμούρισε καθώς σιεφτοταν τα 30χρονα της ανεξαρτησιας, συνομιλημα του, 30 χρονων και αυτος και η ανεξαρτησια.

ΕΓΙΝΑ ΚΙΟΛΑΣ 30 ΧΡΟΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΡΩΤΕΣ ΠΟΥ ΨΑΧΝΟΥΜΕ ΑΚΟΜΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Καθησε σαμπως κουρασμενος κοιταζοντας τα ονειρα που τον πολιορκουσαν σαν αναμνησεις και σαν προσκαλεσμα για ενα μελλον χωρις ορια. Υστερα περασε σαν θεα, παντα οι θεες ειχαν αυτη την αορατη παρουσια, σχεδον δεν τις προσεχες, κυκλοφορουσαν με ενα χαμογελο που κρυβοταν για να μην ξυπνησουν οι μνημες αλλων εποχων στους θλιβερους υπηκοους του κοσμου χωρις παραμυθια.

Καπου γνωριζομαστε, δεν ειναι; Μονο φευγαλες ματιες μπορούν να ζωγραφισουν τον πινακα αυτης της εποχης. Και μουσικα κομματα συντομα, που επαναλαμβανονται για να μη διακοπτουν την ροη της ρουτινας- και αναμεσα τους να πασχισουν για εκφραση ηχοι παραξενoi, αναρχoi, χαοτικοι. Το πνευμα της εποχης το νοιωθης μονο σαν μια παρεμβολη παρασιτων καθώς αλλαζεις σταθμους στο ραδιοφωνο.

"Ναι, μαλλον, καπου εχουμε ξαναειδωθει. Αναζητωντας ιως κομματα χαμενων ποιηματων....

Χαμογελουσε οπως σιωπουσε. Ηρεμα, μακρυνα σχεδον δειλα, σαν να τα ηξερε ολα με τη σιγουρια μιας σταθερης αβεβαιοτητας. "Θυμασαι τοτε...." και την ειδε μεταμορφωμενη θεα, ιδρωμενη σ' ενα πεπλο ομιχλης να απαγγελλει στιχους σε αγνωστους δρομους και ηλεχτρισεμενα αμφιθεατρα....

Οχι, δεν θυμαμαι... Και ομως....

Δεν ζουμε πια ο ενας διπλα στον αλλο, περναμε απο διπλα η' διασταυρωνομαστε σε σταθμους τραινων.

Τοτε.... θυμασαι....; Α.

Κατεβηκε σε δυο δρομους που χωριζουν μια χωρα που δεν γεννηθηκε ακομα στη φαντασια των κατοικων της. Καθησε στη διασταυρωση περιμενοντας.... Η απουσια ειναι ελλειψη προσωπου, ειναι χαδι που χανεται στο χρονο. Δεν ζητησαμε καν το ελεος αυτης της εποχης που αρνείται να καταλαβει, σιεφτηκε....

ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΞΕΧΝΑ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΞΕΧΝΙΕΤΑΙ

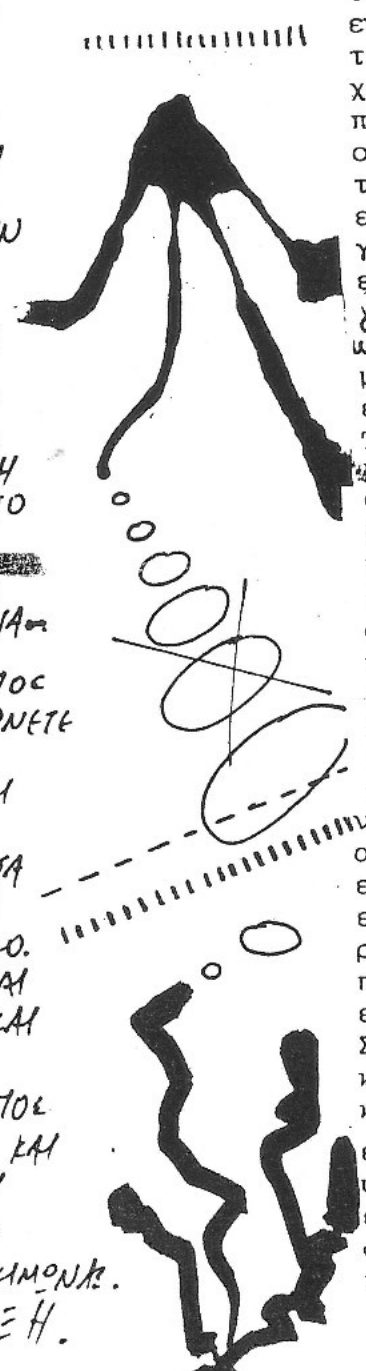

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ ΣΑΣ

Το θαμει και αυτο. Ενας βραμιας να κανει σή
 κούβαλοντας μια λαμιτζανα κουμανταρια.
 ελεος. Ανεπαναληπτος τοπος, χωρος και
 λαος. Παρα διπλα αμολαγανε πυραυλους και
 εμεις μονιμα στον ιδιο καιμο. Να πεισουμε
 τους Ευρωπαιους οτι ειμαστε καλοι, φιλοξ
 ενοι, προσιτοι, οι πιο γνησιοι ιθαγενεις
 της Μεσογειου. Και απ' εδω και μπρος θα
 χτιζουμε ξενοδοχεια μονο 5 αστερων. Την
 ποιότητα τη εποχη της καιογουστιας την
 ονομαζουν λεφτα. Κατα τα αλλα, λιγο απ
 τα ιδια - τα κομματα ετοιμαζονται για
 ειλογες στις οποιες συμφωνησαν να αποφυ
 γουν τις ακροτητες. Ακροτητες.....
 εδφ κοντεψαν να αναβαλουν τις ειλογες λο
 γω της κρισης. Σπουδαια τα λαχανα. Τα πρ
 ωτα 17 χρονια αφτης της αναξαρτησιας που
 μονιμα αλληθωριζει εικαναν μονο μια φορα
 ειλογες...σιμε ματς...ετσι κι αλλιως.
 Τα νεα φαινομενα του 90 ηταν η ιδιωτικη
 ραδιοφωνια και η αναδειξη της βουλης σε
 οργανο αποφασεων αντι σφραγιδας. Τα ραδια
 ξεκινησαν χαριτολογοντας, εδωσαν
 μπλουζακια, πηραν αφιερωσεις και ως
 συνηθως
 ο αυτη τη νησο των αγιων και του μοναδι
 κου, το Τριτο καναλι της κρατικης ραδιο
 φωνιας αναδειχθηκε σαν το πιο δημοφιλες.
 Και ύστερα βγηκαν οι Λανιτεοι και οι Χα
 τζηκωσθηες να μιλουν για αθεμιτο συναγω
 νισμο. Και η κυβερνηση ετρεξε αμεσως
 να της προσφερει διευκοληνσεις. Ελευθερη
 αγορα ειπαμε στη οποια φυσικα οι μονοι
 ελευθεροι ειναι αυτοι που εχουν λεφτα να
 επενδυουν. Ο υπολοιποι θα πληρωνουμε φο
 ρους για να μπορει ο Χατζηκωσθηης να ανα
 πτυξει την αυτοκρατορια των μεσων μαζικης
 ενημερωσης και να εχει ο Λανιτης και ο
 Σιασιολας αιομα μια επιχειρηση. Αντιδραση
 καμια. Ασχετο αν τη ιδια εποχη που το
 κεφαλαιο αγνωντας τα ευαγγελια για τη
 ελευθερη αγορα ζητουσε απο το κρατος
 υποστηριξη, ο SUPER του Λανιτη εικανε
 επιδειξη συμπεριφορας στις εργατικες
 σχεσεις με απολυσεις χωρις
 προειδοποιηση. Νεα εποχη ....

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ
 Ο ΤΟΠΟΣ
 ΣΑΣ ΛΟΙΠΟΝ.
 ΤΕΛΕΩΣΕ ΚΑΙ
 Ο ΠΟΛΕΜΟΣ,
 ΝΑ ΞΑΝΑΡΘΟΥΝ
 ΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ
 ΝΑ ΠΑΝΕ ΟΙ
 ΚΑΡΔΙΕΣ ΣΑΣ ΣΤΗ
 ΘΕΣΗ ΤΟΥΣ - ΕΠΑΤΕ
 ΜΗΝ ΚΟΚΚΙΝΙΖΕΤΕ,
 ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΤΡΟΠΗ
 ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΑΥΤΟ ΤΟ
 ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΣΑΣ
 ΕΝΟΙΑΖΕ Σ' ΟΛΗ
 ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ.
 ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ
 ΣΑΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΞΕΡΝΕΤΕ
 ΣΕ ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ
 ΓΥΡΟ ΕΚΛΟΓΩΝ ΚΑΙ
 ΑΝΟΗΙΑΣ. ΑΥΤΗ Η
 ΣΤΗΝ ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΑ
 ΕΥΘΡΙΚΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
 ΣΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΛΑΟ.
 ΊΕΣΕ ΓΙΑΤΙ ΕΙΧΕΝΕΤΑΙ
 ΤΗΝ ΑΝΑΜΕΘΗΕΙΑ ΚΑΙ
 ΤΗΝ ΑΛΛΗΕΙΑ.
 ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ
 ΣΑΣ ΛΟΙΠΟΝ. ΨΡΕ ΚΑΙ
 ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΧΕΛΙΑΔΟΝΙ
 ΣΤΟ ΠΑΙΔΑΘΥΡΟ ΜΑΣ.
 ΠΑΡΗ ΚΙ ΑΥΤΟΣ Ο ΧΗΜΟΝΚ.
 ΑΝΟΙΞΗ.

Η βουλή εκανε την εκπληξη της χρονιας. Ξαφνικα βριγη σθενος και θυμηθηκε οτι ειναι νομοθετικο οργανο και αρχισε να βγαζει νομους, να διαφωνει με την κυβερνηση, να προειδοποιει. Μπραβο κυριε Βασο... Το πρωταχτιο αποτελεσμα βεβαια θα ειναι η εκδημοκρατικοποιηση του ρουσφετιου- τωρα μπορει να εχει κανεις αιρες με τοςους βουλευτες περα απ τους υπουργους και τους γενικους διευθυντες.

Θα μπορουσε να αναφερει κανεις και την προσπαθεια για αποκατασταση του γριβα. Εμεις τα ξαναπαμε: οταν η Κυπριακη ιστορια γινεται δυο ημερομηνιες, η πρωτη Αιφιλιου και η εικοστη του Ιουλη τοτε δεν ειναι απλα μια παραχαραξη της ιστοριας. Ειναι βλακεια που προσιαλει το θρασος να παρελασει στους δρομους.

Αλλα τι να περιμενει κανεις απο ενα τοπο που περασε μετα απο τρεις χιλιοαδες χρονια αποικιοκρατιας στο καταναλοτιο ντελιρια της κοιωνιας του θεαματος; Ξαν κοιωνια αυτονομη δεν ζησαμε, δεν ονειρευτηκαμε, δεν αγαπησαμε... τον χωρο γυρω μας, την ντροπαλοτητα και το αστετο της γειτονιας.... ζουμε σε μια μονιμη εξωστρεφεια ραγιαδισμού και μιμητισμου. Προτιμαμε την ευικωλη συσσειη αντι τη δημιουργια, το πορνο αντι το παθος που σε κρατα ξυπνιο ολο το βραδυ, τη ψευτομαγια του Αλωνευτη και των στρατηλατων του αντι της αξιοπρεπειας του διαλογου. Τις σημαιες της Αθηνας και της Αγικυρας αντι την αυτονομια μας.

Αφου λοιπον γιορτασαμε στο προηγουμενο κομματι του Τραϊνου την εκσταση, τις στιγμες του ονειρου και της απελπισιας στο αντεργκραουντ αυτο το κομματι θα το αφιερωσουμε στην κοιωνια μας που επιμενει ακομα να ειναι κιτο και στους εαυτους μας.

της γλυκιους φιλοξενους ιθαγενεις που προσκυνανε θεους που δεν πιστευουν, που ζουν ακομα στη ανυπαριτη φαντασιωση του χωριου των ομοιων και που υπερασπιζονται τη νεκροφιλια τους με ενα πολεμο εναντια στα ναριωτικα σαν το συμβολο μιας διαφθορας που ιως να λειει και τη αληθεια Καλη Ανασταση.

Διαλέξεις στο Λήδρα Πάλας για συστήματα ομοσπονδίας

Η κοινή Κίνηση Ε/Κ -Τ/Κ για Ομόσπονδη και Ανεξάρτητη Κύπρο μέσα στο πλαίσιο της σειράς διαλέξεων που διοργανώνει με θέμα την ομοσπονδία με ομιλητές εκπροσώπους πρεσβειών των χωρών που έχουν ομοσπονδιακά συστήματα ανακοινώνει ότι σήμερα Τρίτη στις 6 μ.μ. στο ξενοδοχείο Λήδρα Πάλας δίνεται η πρώτη διάλεξη από τον κ. Ρόμπερτ Φίλμπερτ, αξιωματούχο της Πρεσβείας των Ην. Πολιτειών.

Στη διάλεξη έχουν προσκληθεί να παρευρεθούν και εκπρόσωποι των Ε/Κ και Τ/Κ κομμάτων.

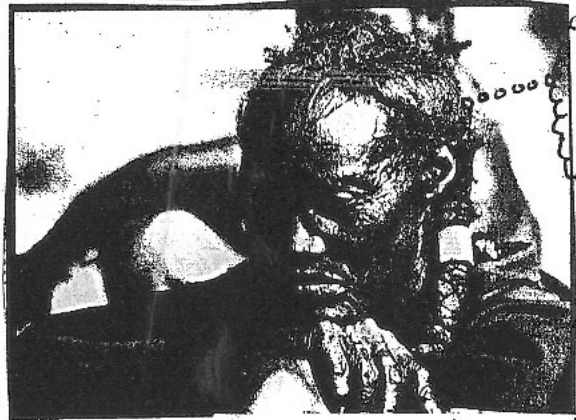
Μετά την έκρηξη η αστυνομία έστησε οδοφράγματα σε διάφορα σημεία της πόλης, ενώ αυξήθηκαν τα μέτρα ασφάλειας σε Τράπεζες και σε διάφορες επιχειρήσεις που ανήκουν σε Ισραηλινούς και δικτικούς.

Επίσης κλήθηκαν για ανάκριση τουρκοκύπριοι που διαμένουν στη Λεμεσό.

Ο δρόμος για Ινν
Εδαποδρεγγίση διερα
αδ' Ιν Αμερικη και
711 ψυλαμες

ΚΟΜΜΑΤΙΚΑ ΝΕΑ

Σι
σκατα
να
ψηφισεις

Αυτή η κατάσταση με τα κόμματα έχει καταντήσει αηδία. Εφιάλαν τζιαι το σιηνίν τζιαι το παλλούτζιην. Εν κανεί που έχουν υποχρεώσει το ριι να τους δώσει κάποιες ώρες γιανά μας τη σπάζουν απο τηλεόρασης με τες πηλχτινές ειπομπές τους, εν κανει που ακομα τζιαι για να κατορησης πιόν σε τούτον τον τόπον πρέπει να ανήκης σε κόμμαν έρικουνται τωρά να απαιτήσουν να πάρουν τζιαι να μοιραστούν μισόν εκατομύριο λίρες απο το κράτος. Αν ειναι ποτε δυνατόν! Ας μας τσιμπήσει κάποιος για να δούμε αν ολα αυτά γίνονται πραγματικά, γιατί εμεις οι αφελεις του "Τραϊνου" είχαμε μέχρι τωρά την εντύπωση οτι τα κόμματα εν οργανισμοί που έχουν δημιουργηθεί απο κάποιους ανθρώπους για να προωθούν τα συμφεροντά τους. Τελικά γιατί εμεις που δεν ανήκουμε σε κόμματα να χρηματοδοτούμε αυτους τους οργανισμούς που στο κάτω-κάτω εξυπηρετούν άλλους, ενώ για μας ειναι τζιαι άχρηστα τζιαι βλαβερά. Αν τα κόμματα χρειάζονται λεφτά ας τα ζητησουν απο τα μελη τους η στο τέλος-τελος ας το κλεισουν το μαγαζι. Και να μην ακούσουμε μαλακιες του στιλ δημοκρατία και αναγκαιότητα της ύπαρξης των κομμάτων, για πολυφωνια ηλπ. ηλπ. γιατί ειση τζιαι η υποκρισία τα όριά της.

ΑΣΤΕ ΤΟΥΣ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΛΑΘΟΣ

ΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΕΝ ΤΟ ΚΑΝΑΤΕ ΔΗΛΑΔΗ,
ΤΙ ΚΑΤΑΦΕΡΑΤΕ;

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ
ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

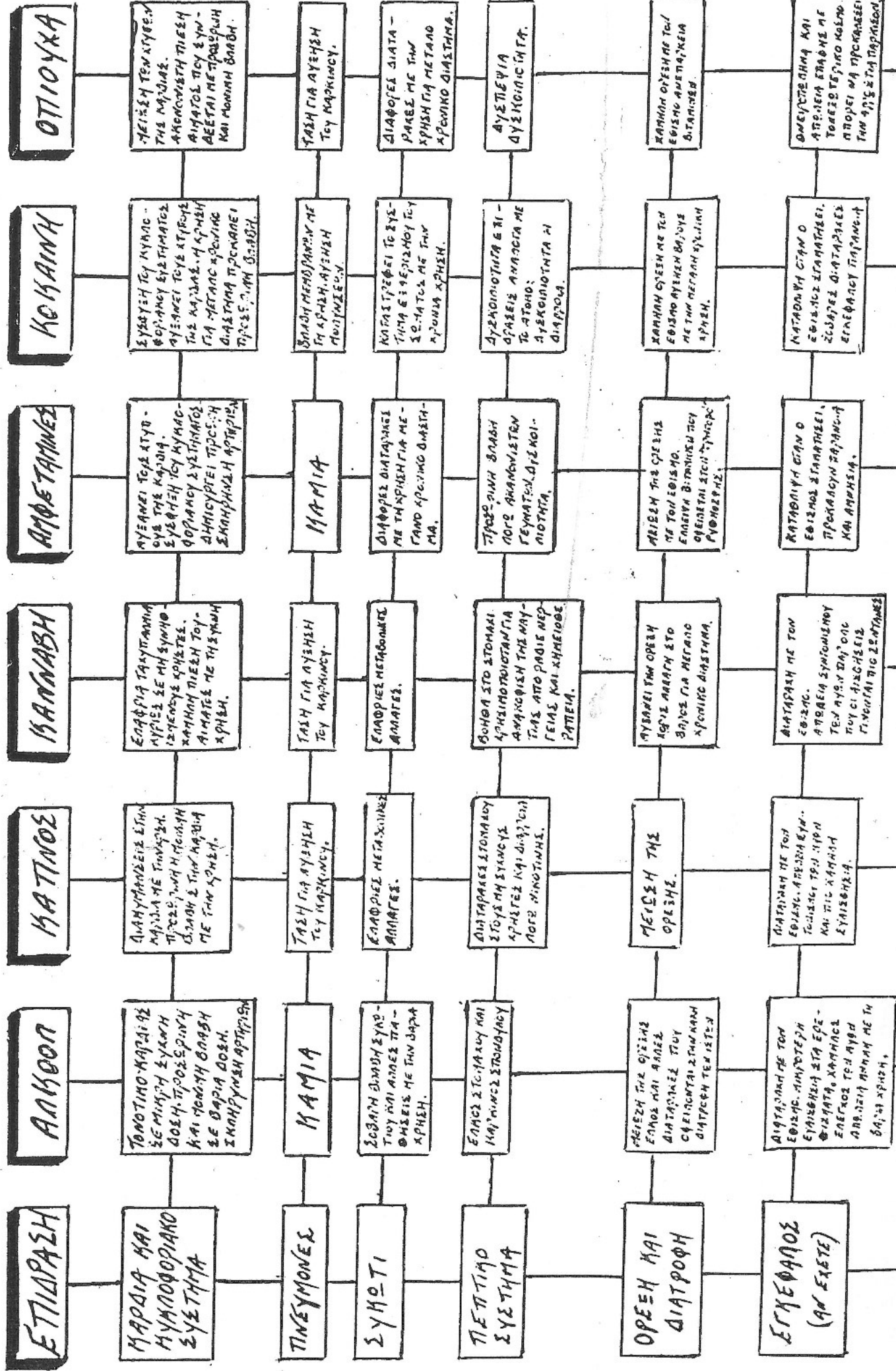

Με τα ναρκωτικά έχουμε ασχοληθεί και άλλες φορές μέσα από το Τραίνο σε μια προσπάθεια για σωστή πληροφόρηση και αντιμετώπιση τους. Θα ξαναασχοληθούμε και σ' αυτό το τεύχος γιατί τώρα τελευταία, και ειδικά μετά την εμφάνιση των διαφόρων ραδιο-φωνικών καναλιών το πράγμα έχει παραχέσει. Έχουμε μπουχτίσει να ακούμε του κόσμου τις ηλιθιότητες από ένα σωρό ασχέτους, "ειδικούς" και μη, κοινωνιολόγους, ψυχολόγους, δημοσιογράφους, μπατσούς, κυρά κατινές, πατρώνους, με ιτυχία και μεταπτυχία και κόντρα ειδικεύσεις, σε σημείο που δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι το πράγμα έχει αγγίξει τα όρια της υστερίας. Και

το χειρότερο είναι ότι αυτά γίνονται εν όψη του γεγονότος της προετοιμασίας ενός καινούργιου νόμου που όχι μόνο δεν θα αποποινικοποιεί την χρήση τους, αντιμετωπίζοντας τους χρήστες, τουλάχιστο των σκληρών ναρκωτικών σαν ασθενείς αλλά θα αυξάνει τις ποινές σε βαθμό που όλοι πλέον θα πρέπει να προβληματιστούμε για το που βαδίζουμε και να αντιδράσουμε.

Ας το ξαναπούμε λοιπόν. Πρόβλημα ναρκωτικών δεν υπάρχει. Μπορεί το παλαιότερο ωραίο μας νησί να βολέψει και να χρησιμοποιείται σαν διαμετακομιστικός σταθμός, αθό είναι σίγουρο, αλλά, άλλο τόσο σίγουρο είναι ότι πρόβλημα ναρκωτικών στην Κύπρο δεν υπάρχει. Και αυτό φαίνεται όχι μόνο από την καθημερινή μας εμπειρία, αλλά και από το γεγονός ότι όλοι αυτοί που πιπιλίζουν καθημερινά τα περι ναρκωτικών και καταστροφής της νεολαίας δεν μας έχουν μιλήσει ποτέ μα ποτέ με συγκεκριμένους αριθμούς. ➡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ

Το πρόβλημα ουσιαστικά ήταν πάντα μέσα στο μυαλό των γερών. Των γερών που μη μπορώντας να παρακολουθήσουν το ξεφρενο ρυθμό με τον οποίο άλλαζε η ζωή μετά το 74 δεν μπορούσαν ποτέ η καλύτερα δεν θέλησαν ποτέ να καταλάβουν πως ζει, σκεφτείται και προπαντων πως διασκεδάζει η νεολαία τα τελευταία χρόνια. Ετσι, βιώνοντας παράλληλα και μια ενδομυχη ζηλία για την οποιαδήποτε άνεση με την οποία λειτουργούν οι νεοί, μέσα από την οποία απολαμβάνουν το φλερτ, τον έρωτα, και γιατί όχι και το σεξ, πράγματα που για κεινούς ήταν πάντα απαγορευμένα, αδιανοητά και πάνω απόλα αποθυμένα, βρισκουν πάντα μια ευκαιρία να ξεσπάθωσουν και να επιτεθούν εναντία στη νεολαία, (σημερα λεγεται ναρκωτικά, χτες λεγοταν μοτοσυκλετα, εκλιση των ηθων ,αδιαφορία για το "εθνικο").

Εχουν οι γεροι, για δεκαετιες καταπλεομενων τους επιθυμιων, ένα σωρο φαντασιωσεις. Στες αρχες της δεκαετίας του 70 ήταν και πάλι οι δισκοθηκες μέσα στις οποίες γινοντουσαν οργια, τωρα σάυτες πηγαινοερχονται τα "ναρκωτικά", αυριο θα είναι σιγουρα καιτι άλλο.

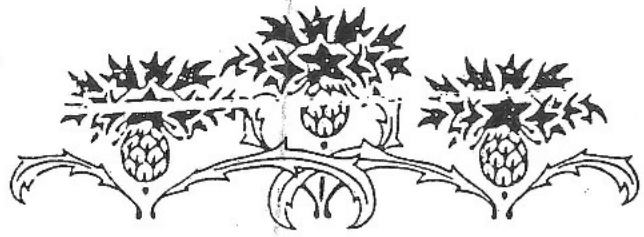
Λοιπον κυριοι, θελετε να προστατευσετε τα παιδια σας; Τότε αφηστε τα ηουχα, σταματηστε να τα πριζετε με μυθους και ψευτιες που ουσιαστικά βολεουν τις δικες σας ενοχες. Μην τα βοηθατε να παιρνουν απο το χασισο στην ηρωινη λεγοντας τους οτι είναι το ίδιο πράγμα.

Λοιπον κυριοι, θελετε να βοηθησετε τα παιδια σας κοιταξετε μέσα σας να δειτε τα βουνα απο ηρεμηστια, τις λιμνες απο αλκοολ και καφε που καταπινετε καθε μερα.

Λοιπον κυριοι, αν θελετε τελικά να βοηθησετε τα παιδια σας κλειστε επιτελους το βοθρο που εχετε για στομα γιατί η δυοσημα απο τα σιατα που εχετε για μυαλα εχει γινει πλέον αφορητη. Μαρτιος

ΓΙΑ ΠΙΟ ΣΟΣΤΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

Ειδοτική σειρά:
Ιστορία κειμηλία: Η
Κυπριακή μπροσουρα για
τα ναρκωτικά. Κυκλοφορησε το
1984 στην εξορία.

ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΜΑΣΤΟΥΡΑ ΕΙΝΑΙ
ΠΑΝΤΑ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ.

ΑΥΘΟΡΜΗΤΕΣ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ποιωσαμε ηθικη μαγαίτς με την αδυνάτ
μια μάς να βοηθήσουμε ένα κασό
αγόρι που βρήκαμε ένα βράδυ ξοίρω-
μένο, αναίσθητο, στην αυλή του δρόμου
από αιδανή δόση ναρκωτικών.

Η δίχνη να ανεδράστημε σι βία
των ψαατων - νοσηριων που τον
ταροίσαν, όχι μόνο για να σιγείει από
ασθηνία και για δική του επώνωσ
μάς οδήγησε στην εισοση αυτις της
μικρή η φροσφύρας με αφρογοριες χύρα
από τα ναρκωτικά, τα ηι-ναρκω-
τικά και την αντιμετώπιση ασφόριων
αιδανών κατωτάτων.

Σίγουρα το δέμα δεν μάς ασαυχήρησε
μόνο μετά το σιρβαν, αλλά από διάφορες
σχημσεις, αφίεις και φροσγατες, σε
καυημενικό κώιδωδο, και σε μια
προσπάθεια να ζωοάσουμε τις
ενοχες και την αγρία μάς αγία
και να σικελτωσοήσομε τις
διασάσεις του οίου δέματος - βήμης
η μάχη για μία καλύτερη αμρο-
φόρηση και μία πιο εθιρητικη
ζιτανοργία στο χώρο των γούτε.

ΛΥΟΝ. Νιόβριος 84.

ΤΟ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟ "ΠΕΙΡΑΜΑ"

αλλανδικό "πείραμα" αντιμετώπισης των ναρκωτικών βασίζεται στις παρακάτω γενικές αρχές, όπως διατυπώθηκαν από τον υντηρητικό(!) Υπουργό Υγείας του ΟΗΕ, το 1987:

"Εμείς θεωρούμε ότι το πρόβλημα της κατάχρησης των ναρκωτικών είναι, κατ' αρχήν και κυρίως, ζήτημα υγιεινομικό και κοινωνικό. Δεν είναι πρόβλημα της Αστυνομίας και της Δικαιοσύνης. Έχουμε πλήρη συνείδηση της αναγκαιότητας να αποφύγουμε, όσο είναι δυνατό, μια κατάσταση, κατά την οποία η ποινικοποίηση προκαλεί αυτές τις αρχές, το αλλανδικό κράτος προχώρησε σε: Με βάση νομιμοποίηση της κάνναβης, που πουλιέται ελεύθερα

- 1) De facto νομιμοποίηση της κάνναβης, για να αποφευχθούν οι εθισμοί σε ορισμένα μαγαζιά.
  - 2) Χορήγηση μεσαδόνης στους εξαρτημένους από την ηρωίνη.
  - 3) Δημιουργία ειδικών εργαστηρίων, όπου ο χρήστης μπορεί να ελέγξει την καθαρότητα της ηρωίνης, για να αποφευχθούν οι εθισμοί από υπερβολική δόση.
  - 4) Οικονομική ενίσχυση των εξαρτημένων από την ηρωίνη, για να μην καταφεύγουν σε εγκληματικές πράξεις. Και όλα αυτά, με ένα κλάσμα των χρημάτων που ξόδευαν για την καταστολή, πριν από το 1976, όταν ξεκίνησε η νέα πολιτική.
  - 5) Μια τεράστια ενημερωτική καμπάνια.
- Ποιά είναι τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής;
- 1) Μείωση της χρήσης της κάνναβης, στις μεγαλύτερες ηλικίες, σε σχέση με το 1976.
  - 2) Σταθεροποίηση της χρήσης ηρωίνης παραμένει σταθερός, κατά τα λιγότερα, σε σχέση με το 1976.
  - 3) Ο αριθμός των χρηστών ηρωίνης αυξήθηκε από 26,8 σε τελευταία δέκα χρόνια (18000 περίπου).
  - 4) Η μέση ηλικία, μεταξύ 1981 και 1987, πράγμα που σημαίνει ότι 30,1 χρόνια, μεταξύ 1981 και 1987, πράγμα που σημαίνει ότι ελάχιστοι νέοι (κάτω των 21 χρόνων) εξαρτήθηκαν, αυτό το διάστημα, από την ηρωίνη.
  - 4) Από το 1980 μέχρι το 1989, οι θάνατοι από ηρωίνη μειώθηκαν κατά 43,7%.
- Αυτά πέτυχαν οι Ολλανδοί, εφαρμόζοντας μια ανθρώπινη πολιτική. Εμείς;
- (Όλα τα στοιχεία που παραθέσαμε προέρχονται από το Υπουργείο Υγείας της Ολλανδίας και εκτέθηκαν από τον Leo Zaai, αστυνομικό διευθυντή, υπεύθυνο για τα ναρκωτικά της πόλης του Αμστερνταμ, και τον Peter Cohen, υπεύθυνο του προγράμματος για τα ναρκωτικά της ίδιας πόλης, κατά τη συνέντευξη τύπου που έδωσαν πρόσφατα στην Αθήνα.)

Το πιο πάνω κείμενο είναι παρμένο από τη ΒΑΒΕΛ. Το "ΤΡΑΙΝΟ" ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΣΧΟΛΙΟ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΑΒΕΙ ΤΗΝ ΕΡΩΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΕΛΕΙΟΝΕΙ. ΕΜΕΙΣ;

ΦΑΟΥΛ

ΝΑΙΤ ΑΟΥΤ

Φίλε μου Αντρεα,

η σημερινη μου επιστολη θελω να θεωρηθει σαν η πρωτη εγχειριδιο της ΠΠΠ (Πρωτοβουλια Προληψης Παθηματων), ομαδας που συγκροτηθηκε προσφατα με σκοπο να διαφωτισει αθωους και ανυποπτους πολιτες οπως εμας, για τους κινδυνους που εκτιθενται απο, φερει πειν, μια βολτα στη Γερμασογεια. Η ΠΠΠ σαν ομαδα, δεν εχει καμια απολυτως σχεση με παρανομες συμφοριες οπως η ΜΜΑΔ, η ΟΙΠΕ, η ΕΟΕΚ το ΡΙΚ, και η ΕΣΕΛ, που τρομοκρατουν ανεληπτα τον κοσμο και τον φτωχο. Προεδρος, Γραμματεας, Ταμιος και μελη της ΠΠΠ ειμαι προς το παρον εγω, αποφαση που πηρα υστερα απο συντομη και δημοκρατικη σκεψη κυριως για να μη χανουμε χρονο.

Ειναι ενα γλυκο ανοιξιατικο βραδακι του Απριλη, και περπατω ανεμελα κατω στη Γερμασογεια και ειδικωτερα στο μερος που εχει γινει διασημο πια με το ονομα Τουριστικη Περιοχη, χαρακτηρισμος που θα βασανισει, να μου το θυμασαι, ιστορικους και κοινωνιολογους στο μελλον, αν δεχτουμε φυσικα οτι οποιοδηποτε μελλον θα εχει την καλοσυνη, την ευγενεια η και την υπομονη, να μας περιμενει. Παρενθετικα Αντρεα μου και μεταξυ μας, αν η ειρη-

νη Γερμασογεια, (σαν περιβαλλοντολογικη φυσιολογια του 60), ηξερε τι την περιμενε, θα εκοβε με επιμελεια τις φλεβες της απο τοτε, για να αποφυγει την ατιμωση και θα επαιρνε τη δικη της ενδοξη θεση στην ιστορια, πλαί- πλαί με τις Σουλιωτισσες, τις Μανιατισσες και ολους εκεινους που προτιμησαν το χαρο απο το Ευχαριστο Σαββατοβραδο. Εν παση περιπτωσει ομως, οτι εγινε, δεν κρελει να κλαιμε πια.

Περπατω που λες ξεγνοιαστα στο πεζοδρομιο, κατω απο τις φωτεινες επιγραφες των συγχιλονιστικων αρχιτεκτωνιματων που συνθετουν το χαρακτηριστικο τουτο Κυπριακο τοπιο, αυθεντικο και ανοθευτο οπως αιριβως το γνωρισαμε μεσα απο τους πινακες του Διαμαντη και του Κανθου. Συνεπαρμενος οπως ειμαι, αντιλαμβανομαι ξαφνικα οτι καποιος κυριος που μου ειναι εντελως αγνωστος μ'εχει αρπαξει απο το μπρατσο και τραβωντας με προσπαθει να με μπασει στο διπλανο μπαρνακι μου λεει "Γουελιαμ σερ, γουελιαμ πλιζ, πλιζ σερ γουελιαμ" σε αγγλικα που μαρτυρουν αμεσως αποφοιτο του Χαρρουου, της Οξφορδης και μεταπτυχιακα στο Καιημπριτζ. Εμβροντητος απο τουτο το συνδυασμο της Αγγλικης καλλιερειας με την παραδοσιακη Κυπριακη φιλοξενια, ακολουθω προθυμα και υπακουω στις προτροπες του αγνωστου που επιμενει "Πλιζ σερ σιτ πλιζ, σιτ νταουν πλιζ γουελιαμ σερ πλιζ σιτ" και καθομαι. Τωρα να δεις που θα με ρωτησει τι θελω να πω κι εγω θα του αποιαλυσω οτι μιλω ελληνικα και θα.

χαρει και θα γελασουμε και θα γνωριστου-
με καλυτερα. σκεφτομαι εντελως ηλιθια εγω
πλασμα απονηρευτο και μονιμα αποχαυνομε-
νο.

Αντιλαμβανεσαι λοιπον την απογοητευση
μου οταν μολις καθομαι τον βλεπω να επι-
στρεφει πισω στο πεζοδρομιο και να επιστ-
ρατευει τα ιδια με αλλους περαστικους,
τις δε νεαρες τουριστριες να τις τσιμπα
αλυπητα. Οποταν αρχιζει ραγδαια να θολω-
νει η εικονα του Χαρρου, της Οξφορδης
και του Καλημπερητς. Με το που τον βλεπω
να χωνει και το δαχτυλο του κατω απο τη
φουσταμιας ηλιοκαμμενης μεσοκοπης ξανθιας
δεν μου μενει πια καμια αμφιβολια οτι
αυτος κι'εγω δεν θα εχουμε τιποτε να που-
με.

Καθομαι λοιπον αγνωστος μεταξυ αγνωστων
σ'ενα μπαρσκι που ουτε το ονομα του δεν
προφτασα να δω. Να σημωσω να φυγω φοβα-
μαι να το αποτολμησω. Αν με δει θα με
αρπαξει παλι απο το μπαρσκι (αν ειμαι
τυχερος) και τouth τη φορα οι προθεσεις
του μπορει να μην ειναι και τοσο τιμιες.
Ετσι καθομαι σεμνα και φρονιμα περιμε-
νοντας να παραγγειλω κατι να πιω, να το
πληρωσω και βγαινοντας να του δειξω υπο-
θετω την αποδειξη για να με αφησει να
φυγω.

Και περιμενω. Και δοκιμαζομαι οπως δεν
δοκιμαστηκε ουτε ο Ιωβ σ'εκεινη τη χαρι-
τωμενη βιβλινη ιστοριουλα που του εκανε
ο θεος τα βασανα κι εκεινος δεν ειπε γρι.

Περιμενω και κοιταζω καθε τοσο την ωρα.
Παρατηρω ενα ζευγαρι που καθεται απεναν-
τι. Εκεινη ειναι οτι εξωτικο εχει να προ-
τεινει φετος ο βορρας σε ξανθο και παχυ
κατι που ευκολα εξακριβωνεται αφου τα
μαλια της, οι γαμπες της, η κοιλια της,
τα στηθη της και τα μπαρσκι της ειναι
αμυλητα. Εκεινος, καμια μετριο ως με-
γαλου βεληνεικους, ειναι μαυριδερος με

δασυτριχους ωμους που προβαλλονται ασυ-
νειδητα μεσα απο φανελλακι- εσωρουχο και
φορει παντελονι ριγε ασπρο κοκκινο και
στενο οσο το δυνατο για να κρατιουνται
οι ραφες και να διαγραφεται το πιο επι-
μαχο σημειο της ανατομιας του με το νι
και με το σιγμα, ως προς το μεγεθος,
σχημα και θεση. Την γαργαλει κι εκεινη
χαχανιζει ανελεητα και μ'αυτον τον τροπο
επικοινωνουν περιφημα. Διοτι εκεινη δεν
μιλαει την γλωσσα μας. Ουτε κι εκεινος
μιλαει την γλωσσα μας. Ειλιρινα. Αφου σε
μια στιγμη τον πλησιαζει καποιος και του
λεει κατι στο αυτι κι ο δικος μας τον
σπρωχνει πισω μουγκανιζοντας "χ'υε που
αμέ ε πιεζζεένγη αμώ η ράτσα σσου
έσα".

Ετσι λοιπον με γαργαλητα και χιχιρισματα
την βγαζουν ισα με την ωρα που θα αποσυ-
ρθουν, οπου επιτελους μονοι, θα μπορουν
με την ησυχια τους ν'ανταλλαξουν αποψεις
πανω σε διαφορα ανανθωδη προβληματα της
εποχης μας, μακρια απο τη βαβουρα της νυχ-
τερινης Γερμασογειας.

Εγω περιμενω αιωμα να παραγγειλω το πο-
το που θα μου επιτρεφει να φυγω επιτε-
λους. Ηταν αν θυμαμαι ενα γλυκο ανοιξια-
τικο βραδακι του Απριλη. Τωρα ειμαστε
μεσα Ιουνιου Αντρεα μου κι αιομη δεν πα-
ραγγειλα. Ο τυπος δεν λειει να φυγει απο
το πεζοδρομιο γι αυτο να χαρεις κανε κα-
τι εσυ, ή στείλτε μου τον Ερυθρο Σταυρο
να με βγαλει διοτι ειλιρινα σου λεω αρ-
χισα να χανω τις αισθησεις μου.

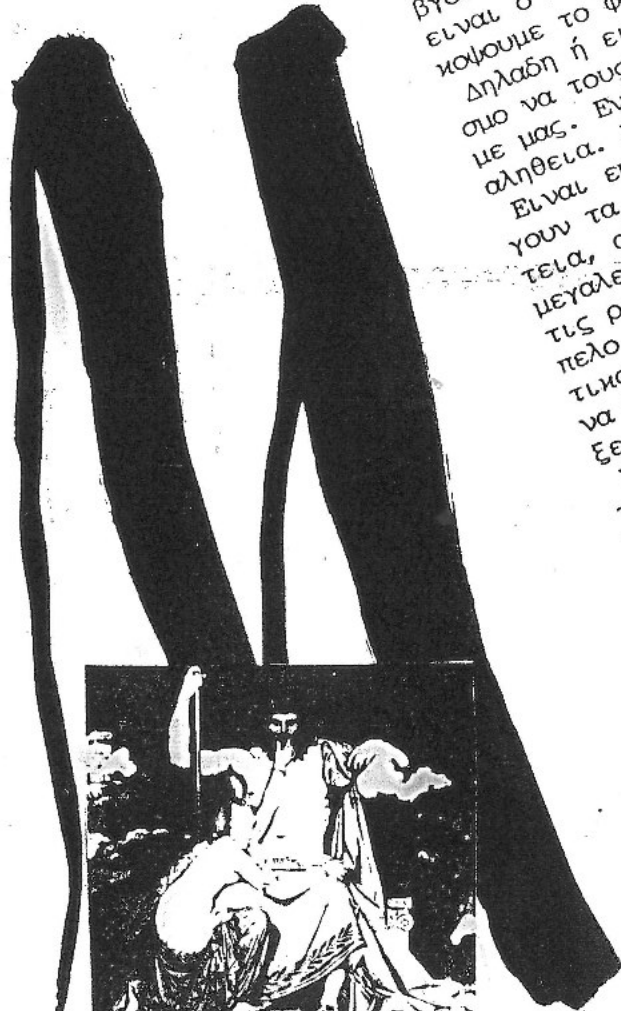
Βοηθεια
B.A.N.

Είπαμε ότι οι παπαδες πολεμήσαν και νίκησαν τους μαγούς, αφού ήταν πολύ πιο σκληροί και απανθρωποι απ' αυτούς, για να έχουν αυτοί ολη τη δυναμη των πνευματων (και να την χρησιμοποιουν, για παραδειγμα αφοριζοντες κλπ.), αλλα φαινεται πριν κηφουν τους μαγους εμαθαν απο αυτους τα μυστικα τους.

Γιατι πως χωρις μαγεια μπορούν αυτες οι χοντρομπαλες να μιλουν στον κοσμο για λιτοτητα, νηστεια και αφοσιωση στον κοσμο των ιδεων, οταν οδηγουν στολους απο Μερσεντες και εχουν τα μισα ξενοδοχεια; Ακομα και αν φορουν ρουχα "εγκυμοσυνης" η κοιλια τους δεν μπορεί να κρυφτει. Τους δινουν ομως αυτα τα ρουχα καποια μεταφυσικη δυναμη που τους κανει πιστευτους στον κοσμο. Και κρυβουν και την κοιλια φαντασου δηλαδη να φορουσαν οπως στις αλλες χωρες κοστουμι. Και να φουσκωνειμεσα απο το πουκαμισο ο στομαχος, να μην μπορούν να δουν τη ζωνη τους, και τα κουμπια να πηγαινουν να σπασουν. Ποιος τοτε θα αντιπροσωπους τους παρει στα οχι για αληθινους μιλινησμεν; Πως θα μπορούσαν να μιλουν για ισχνες αγελαδες αυτοι οι χοντροι χοιροι; Πως θα μπορούσαν να ειναι ο καιρος των νηστειων, πρεπει να κηφουδη ή ειναι μαγοι ή κατι παει λαθος. Δηλαδη να τους πιστευει ή κατι παει λαθος με μας. Ενα απ' τα δυο πρεπει να ειναι αληθεια. Ευχουμε ετσι να δομε πως λειτουργουν τα ρουχα τους. Στο σωμα ρουχα πλατεια, ανοιχτα για να μην τονιζονται οι μεγαλες τους κημπυλες. Γενι να κρυβει τις ροδινες τους παχιες βουκιες και καπελο για να τους δινει υψος και επιβλητικητητα (και ετσι το υψος να τους κανει να φαινονται καπως πιο λεπττοι). Και οπως ξερουμε το μαυρο επίσης λεπτταινει. Χρησιμοποιουν ολα τα συμβολα αυτων που τους λειπουν σαν υποκαταστατα της πραγματικης ελλειψης τους. Δηλαδη δεν ντυνται οσες οι παπαδες, μεταμφεζονται. Τα μαυρα ρουχα ειναι για τη σοφια, το καπελο για επιβλητικητητα. Και οσο πιο ψηλα πηγαινουμε στην ιεραρχια του κοσμου (γιατι να "θαυπωθουν" τα ματια του κοσμου) οσο πιο πολλο τους λειπουν τα αγια και ακομα πιο πολλο τους λειπουν τα χρυσορουμπινια ηθικα χαρακτηρηστικα) με χρυσορουμπινια και μεταξενιες μαφρες σαρπες.

ΜΑΥΡΟΙ

ΜΑΓΟΙ

Στο μονο ομως που εχουν δικιο ειναι οτι ενδιαφερονται για τα εθνικα μας ιδανικα. Εδω πραγματι εχουν δικιο οτι η απασχοληση τους ειναι να τα προσεχουν. Και ποια ειναι αυτα τα ιδανικα μας; Μα ειναι απλο

Ζαρατουστρας.

Ε

λευθερη ραδιοφωνια τωρα και ο καθενας
μπορει να εχει τον δικο του
ραδιοσταθμο. Με 100.000 περιπου για
μηχανηματα και μερικες χιλιαδες καθε
μηνα για συντηρηση και εξοδα λειτουργιας
μονο. Αν ξεδειπει καποιος αυτα τα λεφτα
ιως η επιτροπη του παραχωρησει τη
σχετικη αδεια.

Αν εχετε αυτα τα χρηματα μη σιεφτεστε
αλλο, απλως σιεφτετε διαφορες μαλακιες
και ετσι θα εχετε τις εκπομπες που
συχναζουν τωρα στα FM.

Αν θελετε να πρωτοτυπισετε βρειτε
καποιο ιθαγενη, βρειτε και δυο
εγγλεζοκυπριαους και αμεσως
συναγωνιζετε το τριτο προγραμμα του
P.I.K. πχ. Γιατι δηλαδη παρε-δωσε και
οχι φυγε-ελα, χασε-βρες (αντε τσσα
ρηματα υπαρχουν καποιο θα βρειτε να
ταιριαζει).

Μετα φλομωστε το ακροατηριο σας με
βισσυ, Αλεξια, Πωλινα και τα διαφορα,
και για τα αντιθετα γουστα σκυλλαδικα
και παλι σκυλλαδικα. Για τους φιλους της
Ξενης μουσικης DISCO, RAP και HOUSE και
καπου-καπου τα TOP 20 για συμπληρωμα και
επαφη με τις νεες κυκλοφοριες.

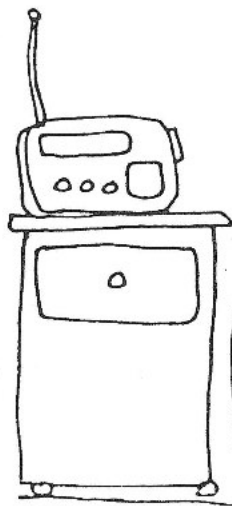
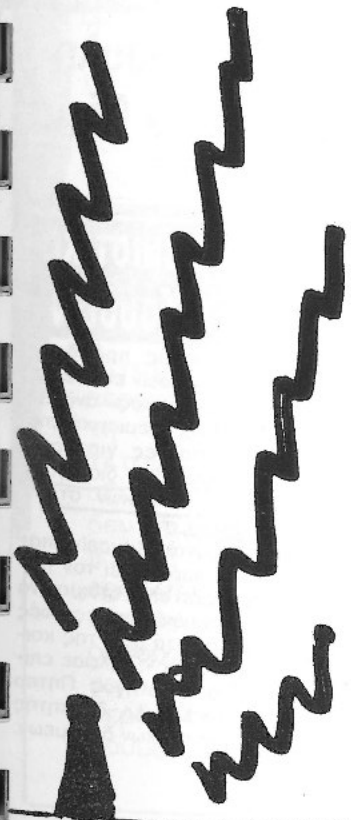
Καλη θα ηταν και καμια συζητηση με
επικαιρα θεματα και με τηλεφωνηματα απο
το ακροατηριο ωστε να λαμβανουν μερος
και αυτοι στη πολυφωνια. θεματα υπαρχουν
πολλα. Ναρκωτικα, ειλογες, κομματα, οι
ασκησεις της "Εθνικης Φρουρας" κ.α. δεν
πειραζει αν στη Λεμεσο δεν υπαρχει
αξονικος τομογραφος, σωστο κυκλοφοριακο
δυκτιο, αν οι δρομοι εχουν γινει
δραμα. Αυταδεν ειναι για τους
ραδιοσταθμους. Χρ.

RADIO DAYS

Οχι, τελικα δεν ειναι ιδιωτικη
ραδιοφωνια- καλα ελευθερη ραδιοφωνια δεν
υπηρξε ποτε. Ειναι απλα ηλιθια
ραδιοφωνια, η απαραδεχτη ραδιοφωνια, η
βλακωδης ραδιοφωνια, η ραδιοφωνια
πατατα αυτο που συμβαινει εδω και κατι
μηνες στην ερωνησο. Αν η ραδιοφωνια τελος
παντων ηταν ανθρωπος, θα εορνε το
χιλιοβιασμενο της κορμι σβαρνα στους
διαφορους τριτους και πρωτους σουπερ-
μαλακιες σταθμους και θα απαλασσε
επιτελους αυτο το δυσμοιρο νησι απο τους
διαφορους Μαου-Μαου, τους παρε-δωσε και
τις Ιφιγενειες. θα τριγυριζε τα βραδυα
και θα τιναζε στον αερα τα χαμαιτυπια
αυτα, μεσα στα οποια ασελγουν πανω στο
σωμα της διαφοροι "καληνυχτα μωρο μου"
στυλ τυποι και τυπενες με λαγνες φωνες
που δεν εχουν τιποτε να πουν. Χαμαιτυπεια
που αυτοι οι αχρειοι βανδαλοι των
ραδιοκυμματαων επιμενουν να αποκαλουν
στουντιο.

Τελος αυτο το κομματι αφιερωνεται απο
την ομαδα που εκδιδει το "Τραινο" στη
μανα μας, στη θεια μας, στα αδερφια μας,
στη γειτονισσα μας, στη γειτονισσα της
γειτονισσας μας, στον μπακαλη μας, στον
μανναβη μας, στον περιπτερα και την
ομορφη κορουλλα του, στον παππου και τη
γιαγια μας και γενικα σ όλα τα
γιαχνιστα. Μ.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ,
ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗ Κ. ΚΡΙΣΚΟΥΟΝΕ,
ΘΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΤΑ ΕΚΖΕΜΑΤΑ,
ΤΑ ΑΠΟΣΤΗΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΥΟΝ.

ΤΕΛΕΙΑ!

ΑΥΤΑΝ?

«Αδελφοί ορθόδοξοι, ανοίξτε και για μας τις καρδιές σας»

ΑΝ ΖΟΥΣΕ Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ
ΤΑ ΜΑΤΟΥΚΛΑΔΑ ΣΟΥ ΓΕΡΝΟΥΝΘΡΕ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΡΙΣΜΟ ΜΟΥ ΠΑΙΡΝΟΥΝΘΡΕ

ΡΟΛΑΝΔΗΣ ΕΤΣΙ ΦΘΑΣΑΜΕ ΣΤΟ «ΜΟΙΡΑΙΟ»

**Αν ζούσε ο Μακάριος
το Κυπριακό θα ήταν
λυμένο από το '80**

*Όταν ανοίγουμε το στόμα
ξέρουμεν ίντα λαλούμεν;*

**Καθαρά Δευτέρα:
Ορόσημο αλλαγής
και ανανέωσης...**

ΚΟΙΤΑ
ΠΡΑΓΜΑΤΑ...
ΖΟΥΜΕ ΣΕ
ΥΠΟΤΕΣ
ΕΠΟΧΕΣ...
ΛΕΣ ΝΑ
ΚΑΤΕΒΕΙ
ΚΑΙ Η
ΚΑΘΑΡΗ
ΔΕΥΤΕΡΑ
ΣΤΙΣ
ΕΚΠΟΡΕΣ;

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΣΠΙΤΙ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ VALENTINE
CARD

ΕΙΝΑΙ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑ
ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΚΑΙΡΟ
ΔΗΛΑΩΗ ΤΙ ΝΟΜΙΖΑΤΕ
ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ; ΑΕΙΡΑΜΙ

ΕΙΝΑΙ Η ΠΟΡΝΕΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ;

**Ναι απαντά μια ιεροδουλη
και δημιουργει μεγάλο θέμα**

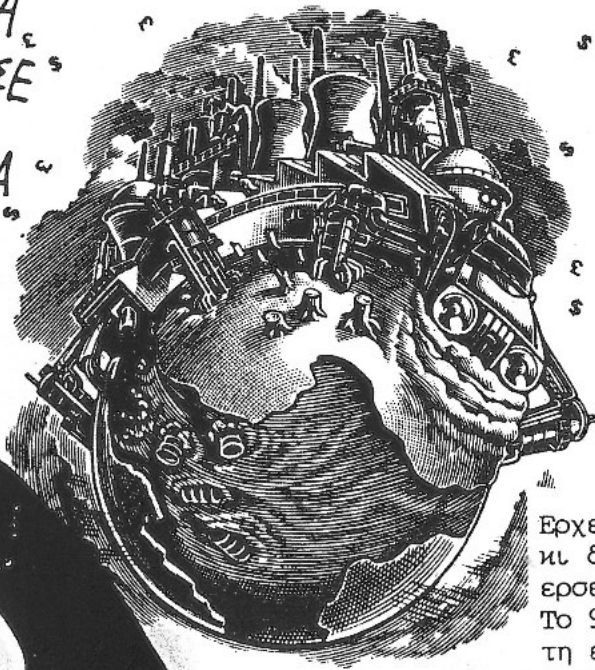
**Με ηρεμιστικά
ζει ο Χουσεΐν**

Ο Ιρακινός πρόεδρος Σαντάμ Χουσεΐν είναι ένας «πολύ αγχωτικός» άνδρας και παίρνει ηρεμιστικά από 3 θεράποντες γιατρούς του, δήλωσε ο διοικητής των αμερικανικών στρατευμάτων.

«Ο Σαντάμ Χουσεΐν μπορεί να παρατείνει τον πόλεμο, γιατί είναι έτοιμος να θυσιάσει ανθρώπινες ζωές πέρα από τα όρια της κοινής λογικής», δήλωσε επίσης ο στρατηγός Πήτερ ντε λα Μπλιέρ, διοικητής των βρετανικών δυνάμεων.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
ΑΠΛΟΣ ΑΝΕΛΥΞΕ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.
ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΡΑ
ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΤΟΝ
ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ.
Κ. ΜΑΡΞ

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ερχεται λοιπόν. Την ονειρευτήκαμε κομμάτι κι διαφορετικά το 1989 με φόντο τις εξεγερσεις απ' το Πεκίνο ως το Μπουενος Άιρες. Το '90 εθάρσε τις ελπίδες για διεξοδο απ' τη εποχή της βλαμείας. Κλείσαμε το '89 με μια εισβολή απ' το παρελθόν - στον Παναμά. Και το κακό συνεχίσε από εκεί. Η αυτοκρατορία μωριστήκε ψωμί στο κενό που δημιουργήθηκε απ' την πτώση του ιδεολογικού εχθρού στην ανατολή, και φτάσαμε σχεδόν αναποφρευτικά στην κρίση του κόλπου. Τα κείμενα που ακολουθούν είναι οπτικές γωνίες πάνω στη νέα εποχή που γενιεται - με την οικολογία του πλανήτη σε οριακό σημείο, με τη νέα σταυροφορία των δυτικών στον κόλπο και τις ταξικές διαστάσεις του πολέμου σαν συγκρούση Βόρρα-Νότου. Ύστερα έχουμε ένα αντιαφιερωμα στην ιδεολογία του Ευρωπαϊκού πολιτισμού και μια ταξιδιωτική αναφορά στη πολιτιστική συγκρούση στην Κεντρική Ασία. Ζούμε λοιπόν σ' ένα κόσμο όπου το ταξικό πρόβλημα είναι τώρα πια διεθνές και η συγκρούση των πολιτισμών καθοριστικό στοιχείο του κόσμου που θα ζούμε, αν θα

ζούμε, αμρίο. Οι άλλοι το λένε μεταβιομηχανική κοινωνία της πληροφόρησης.....Και μεις εκεί στα οδοφραγμάτα σαν τους Δον Κιχώτες να απορούμε με την ευκαιρία που χάθηκε στην Ανατολική Ευρώπη και με το ανθρωπινό πείσμα να επιμένουμε στο "κάλο, το δικαίο και το ωραίο"; τώρα που οι φιλοσοφοί πουλάνε τις υπηρεσίες τους στην αγορά της κουλτούρας και της πληροφόρησης με ησυχία τη συνηδηση και οι καπετανιοί των βουνών βγαζούν τους δεσμοφυλακίες της Μακρονήσου σε κυβέρνηση....Στη χώρα των ελλήνων αυτό λεγεται εθνική συμφιλίωση και προοδος....Σε πλανητικό επίπεδο λεγεται "νέα τάξη πραγμάτων"; Ευτυχώς που μερικοί απ' τους κομμουνιστές έχουν αίσθημα τη αίσθηση της ντροπής....που σε τέτοιους καιρούς είναι και στάση αξιοπρεπείας....Γι' αυτούς αίσθημα η Μοσχα δεν πιστευει στα δαιμόνια. Ο πλανητής δεν παει....που θα τον πάμε είναι το πρόβλημα....Και ίσως να στενεύουν και οι επιλογές ανάμεσα στο φιλι του οδοφραγμάτος και την αντιασφιξιογόνα μασα....Και παρα τις προσδοκίες κερδίζει το δεύτερο....Μεχρι ποτε! θα ζούμε....

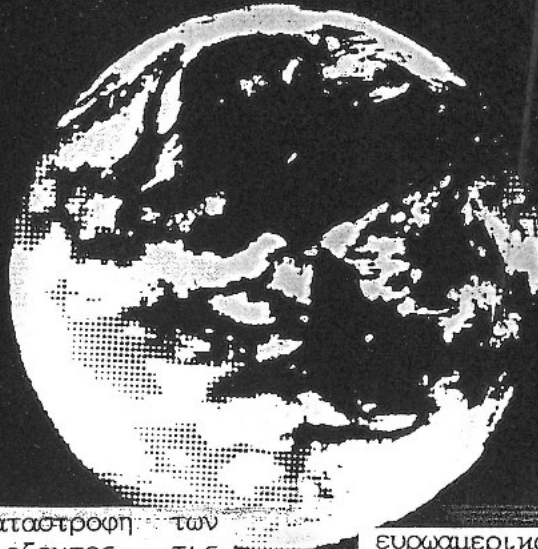
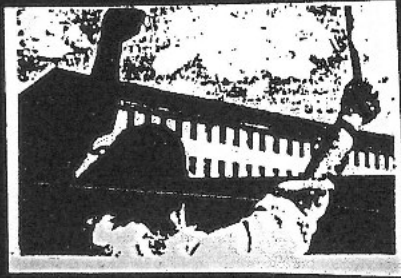

21. RIO DE JANEIRO, SASSAKI, SIPA PRESS

ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΡΑΔΙΟΕΝΕΡΓΕΙΑ ΣΕ ΓΧΟΛΕΙΟ, ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Must we stress
once again, that
there is no danger at
all of a radioactive
leak...?

We do not inherit the world from our forefathers

Εχουμε οξινη βροχη, καταστροφη των δασων, την τρυπα του οζοντος, τις πυρηνικες βομβες και τον καρκινο. Σε μια εποχη που ο ανθρωπος μπορεί να παει σε αλλους πλανητες και που η τεχνολογια που δημιουργησε μπορεί για πρωτη φορα στην παγκοσμια ιστορια να τον οδηγησει απο τους νομους της αναγκαιοτητας στον χωρο της ελευθεριας, η τεραστια πλειοψηφια πεινα και οι νεοτερες γενιες στο νοτο μεγαλωνουν με το μισος και την εκδικηση σαν τη μονη ελπιδα για μιαν αξιοπρεπεια που τους στερει η νεα Ρωμη των

ευρωαμερικανων. θαρθουν οι βαρβαροι....η θα ξεπερασουμε το αδιεξοδο της ιστορικης στιγμης και αλλοτριωσης, αποικτωντας τον ελεγχο των δημιουργηματων μας- της τεχνολογιας και της κοινωνιας. Εχει ειπωθει: ο κοσμος κατεχει ηδη το οραμα μιας αλλης ζωης που πρεπει τωρα να πραγματοποιησει.

Η κοινωνικη επανασταση πρεπει να αντλησει τη ποιηση της απ' το μελλον και οχι απ' το παρελθον.

K. Μαρξ

we borrow it from our children

I WISH YOU WOULD
BE MORE CAREFUL
WITH YOUR PLANET!

IF YOU
WEAR IT OUT
YOU DON'T GET
ANOTHER
ONE!

RUSSELL

ΠΕΡΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ

ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

"ΕΙΝΑΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ ΤΟ ΠΟΣΟ ΑΙΜΑ ΧΥΘΗΚΕ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΜΕΡΑ... ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΜΑΣ (ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΗΤΑΝ ΟΙ ΠΙΟ ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΧΝΟΙ) ΕΚΟΒΑΝ ΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΤΟΥΣ, ΑΛΛΟΙ ΤΟΥΣ ΣΚΟΤΩΝΑΝ ΜΕ ΒΕΛΗ ΕΤΣΙ ΟΣΤΕ ΝΑ ΠΕΡΤΟΥΝ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΠΥΡΓΟΥΣ, ΑΛΛΟΙ ΤΟΥΣ ΕΡΙΧΝΑΝ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΒΑΣΑΝΙΣΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ. ΜΠΟΡΟΥΣΕΣ ΝΑ ΔΕΙΣ ΣΤΟΙΒΕΣ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΙΑ, ΧΕΡΙΑ, ΠΟΔΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΡΩΜΟΥΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ... ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΠΡΑΞΗ ΘΕΪΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΟΤΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΓΕΜΙΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΑΠΙΣΤΩΝ, ΑΦΟΥ ΕΙΧΕ ΥΠΟΦΕΡΕΙ ΓΙΑ ΤΟΣΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΛΑΣΦΗΜΙΕΣ ΤΟΥΣ."

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.

ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ (ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΙΑ).

ΠΡΩΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Σοβαράι περιπλοκαί εις Περσικόν

Βιέννη, 28 'Οκτωβρίου 1910

Οι Τάιμς του Λονδίνου πληροφορούνται ότι ο Άγγλικός στόλος, όστις υπάρχει εις τον Περσικόν κόλπον προς προστασίαν των εκεί βρετανικών οικονομικών συμφερόντων αναμένει διαταγάς προς δράσιν. Ο Έμιρης του Κόβειτ έζήτησε την ένεργόν προστασίαν και άλλων συμμάχων του χωρών.

[ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ]

'Εν Αθήναις τῆ 28 'Οκτωβρίου 1910

Έκ Κων/πόλεως τηλεγραφοῦσιν ότι αποφάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, μεγάλαί ένισχύσεις διατίθενται προς τὰ σύνορα του Χαλιφάτου του Βαγδατίου και προς τὰ

Περσικά. Έξ άλλου βεβαιούται, ότι οι εκείθε Ίθαγενεῖς είναι άποφασισμένοι να άντισταθούν εις πάσαν ένδεχομένην προέλασιν.

Τὰ έν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, κατά τὰ νεώτερα τηλεγραφήματα όξύνονται επικινδύνως. Οὕτω Άγγλικόν καταδρομικόν άπεβίβασε νέα άγήματα εις τήν πόλιν Λίγγα του Κόβειτ. Οι Ίθαγενεῖς έπετέθησαν κατά του πληρώματος, τραυματίσαντες τον κυβερνήτην του πλοίου και πολλούς ναύτας.

[ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ]

'Εν Αθήναις τῆ 30 'Οκτωβρίου 1910

Έκ Πετροῦπόλεως τηλεγραφοῦσιν ότι ή Κυβέρνησις διέταξε τήν

συγκέντρωσιν στρατευμάτων εις τον Περσικόν κόλπον. Βεβαιούται, ότι γίνεται ζωηροτάτη άνταλλαγή σκέψεων μετά τῆς Άγγλικῆς Κυβερνήσεως περι προσωρινῆς καταλήψεως μέρους τῆς Περσίας και του Χαλιφάτου του Βαγδατίου μέχρι τῆς έντελοῦς έπαναφορῆς τῆς τάξεως.

[ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ]

Βαγδάτιον 30 'Οκτωβρίου 1910

Πείνα και λοιμός ένεσκηψεν και πολλά θύματα ποιεί.

Τεργέστη 30 'Οκτωβρίου 1910

Τὰ νέα είναι έπιφοβώτατα. Πάντα τὰ χρηματιστήρια έν ύποτιμήσει.

[ΤΑ ΚΡΟΠΟΛΙΣ]

ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΘΕΑΜΑΤΟΣ (ΤΟ ΠΟΡΝΟ ΚΑΙ ΟΙ ΠΥΡΑΥΛΟΙ)

"ΤΙ ΟΡΑΙΟΣ ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥΣ"

ΣΧΟΛΙΟ
↑
ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ
ΑΞΙΟΜΑΤΙΚΟΥ
ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ
ΠΡΙΝ ΤΩΝ
ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΩ
ΚΑΤΑΨΥΓΙΟΥ
ΑΜΑΧΩΝ ΣΤΗ
ΒΑΓΔΑΤΗ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΠΙΛΟΤΟΙ

Παρακολουθούν
ταινίες πορνό
πριν από τις
επιδρομές

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.- Η εφημερίδα «Ουάσιγκτων Ποστ» έγραψε χθες ότι Αμερικανοί στρατιωτικοί λογοκριτές απέκοψαν τις πληροφορίες ότι Αμερικανοί πιλότοι έβλεπαν ταινίες πορνό, προτού απογειωθούν για βομβιστικές επιδρομές εναντίον του Ιράκ.

Οι λογοκριτές δήλωσαν ότι οι πληροφορίες αυτές δεν έπρεπε να δημοσιευθούν γιατί θα ήταν «πολύ ενοχλητικές».

Οι πληροφορίες για ταινίες πορνό προήλθαν από πιλότο στο αεροπλανοφόρο «Κέννετυ», που σταθμεύει στην Ερυθρά θάλασσα.

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩ ΙΡΑΚ ΣΤΟ ΚΟΥΒΕΪΤ, Η ΟΥΣΗ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΤΟΥΝ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ. ΕΤΣΙ, ΟΙ ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΕΣ ΤΩΝ ΕΙΣΒΟΛΩΝ ΣΤΟ ΠΑΝΑΜΑ, ΣΤΗ ΓΡΕΝΑΔΑ, ΣΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ Κ.Ο.Κ. ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΦΑΓΩΝ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΑ ΤΩ ΠΛΑΝΗΤΗ, ΜΑΖΕΥΩΝ ΜΙΣΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ ΣΤΡΑΤΟ ΚΑΙ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΥΒΕΪΤ (ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΟΥ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ) ΜΕ ΠΥΡΑΥΛΟΥΣ ΚΡΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΕΩΣ. ΤΙ ΕΠΕΣΑΝ ΟΙ ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΦΑΡΜΟΥ ΜΕ ΤΩΣ ΠΥΡΑΥΛΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩ ΒΙΑΣΜΟΥ ΜΕ ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ.

Η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΣΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΧΩΡΙΟ

Ή Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ ΣΑΝ
Η ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑΠΟΙΚΙΑΚΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕΤΑΖΥ
..... ΒΟΡΡΑ ΚΑΙ ΝΟΤΟΥ .....

Θα μπορούσε κάποιος να αναλύσει τη κρίση στο Κόλπο σε διαφορά επιπέδα τη τοπική συγκρούση για τη ηγεμονία στη Μεση Ανατολή, τη πολιτική-οικονομική συγκρούση για το έλεγχο της τιμής του πετρελαίου η αμοιβή και τη προσωπική συγκρούση Μπους-Σαντ. Στη τελική της φάση όμως η κρίση εξελίχθηκε σε μια συγκρούση Βορρα-Νοτου με τη Αμερικανική αποφασισμένη ξαναεπιβαίνει τη κυ-

ριαρχία της. Χωρίς να θεωρούμε αυτή τη διασταση της συγκρούσεως σαν τη μονή ή εστω αναγκαστικά σαν τη κυρία, και χωρίς να συμφωνούμε με τις τακτικές της ελίτ των Ζορρο της 17N δημοσιεύουμε μέρος της ανακοίνωσης της οργάνωσης για το Κόλπο γιατί είναι αρκετά διαρωτιστική για τη ταξική διασταση του πολέμου. Και αν όχι τίποτα άλλο γουσταάουμε να παραβιάζουμε τους νόμους της λογοκρισίας.

17N

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Η επίκληση συνεπώς της παραβίασης του διεθνούς νόμου από το Ιράκ, σαν δικαιολόγηση της ναζιστικής επίθεσης της Δύσης εναντίον του είναι ένα παραμύθι για μικρά παιδιά. Είναι μια χονδροειδής πρόφαση που επιτρέπει στη Δύση να αποκρύπτει τις πραγματικές αιτίες της ναζιστικής επίθεσης στο Ιράκ, του πολέμου αλλά και της χρόνιας αναταραχής στην περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Μια απ' αυτές τις αιτίες, που αγνοείται και συσκοτίζεται συστηματικά στη Δύση, είναι η αυθαίρετη και μη δίκαιη χάρση των συνοριακών γραμμών των διάφορων χωρών, σε συνδυασμό με τον πετρελαϊκό πλούτο του υπεδάφους της κάθε μιας. Χάρση που έγινε απ' τις μεγάλες Δυτικές πρώην αποικιακές δυνάμεις Αγγλία και Γαλλία κυρίως, ερήμην των λαών της περιοχής. Χάρση που έγινε για τον έλεγχο των πετρελαιοπηγών, τον πολιτικό έλεγχο της περιοχής και σήμερα διαγωνίζεται για τον έλεγχο της ροής των πετρελαίων προς τη Δύση και των τιμών τους, μέσω ντόπιων πρακτόρων της Δύσης, των εμίρηδων.

Ετσι έχουμε απ' τη μια τις γνωστές πετρομοναρχίες, χώρες με πολύ μικρούς πληθυσμούς, με μια χούφτα πάμπλουτους, διεφθαρμένους και αιμοσταγείς εμίρηδες που λειτουργούν σαν ανοιχτοί πράκτορες της Δύσης στην περιοχή κι απ' την άλλη χώρες πολυπληθείς που παρ' ότι διαθέτουν πετρέλαιο, με τις σημερινές τιμές που επιβάλουν οι εμίρηδες και η Δύση, δεν έχουν τη δυνατότητα να επιλύσουν ούτε καν το ζήτημα της διατροφής των λαών τους. Ετσι λοιπόν τα 10 εκατομμύρια Αραβες (αν αφαιρέσουμε τους Ξένους) των 6 χωρών του Κόλπου - Σαουδική Αραβία Κουβέιτ, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, Μπαχρέιν, Ομάν και Κατάρ - έχουν κεφάλαια και επενδύσεις στη Δύση που ξεπερνάνε το αστρονομικό ποσό των 670 δισεκατομμυρίων δολλαρίων (!), τα υπόλοιπα 190 εκατομμύρια Αραβες των άλλων χωρών έχουν γονατίσει κάτω απ' το δυσβάστακτο βάρος του εξωτερικού χρέους που ανέρχεται σε 208 δις δολάρια και των οποίων το βιοτικό επίπεδο πέφτει αδιάκοπα στη δεκαετία του '80. Πέρα λοιπόν απ' το Δίκαιο υπάρχει και η Δικαιοσύνη.

Συγκεκριμένα και όσον αφορά το Κουβέιτ, αποσιωπάται το γεγονός ότι το κράτος αυτό, όπως και οι υπόλοιπες πετρομοναρχίες του Κόλπου, είναι μια τεχνητή κατασκευή, είναι ένα απ' τα κατάλοιπα της αγγλικής αποικιοκρατίας. Δεν έχει παρά να ριζεί κανείς μια ματιά στο χάρτη για να διαπιστώσει και μόνος του ότι η γεωγραφία επιβεβαιώνει την ιστορική αλήθεια. Το Κουβέιτ στο παρελθόν ανήκε διοικητικά σχεδόν πάντα στην επαρχία της Βασόρας. Στην αρχή του αιώνα δημιουργήθηκε από τους Άγγλους στα πλαίσια της στρατηγικής της διαίρεσης των Αράβων αλλά και για να αποκόψει τη Βασόρα και την περιοχή του σημερινού Ιράκ από τη θάλασσα του Κόλπου και στη συνέχεια πηρήχθηκε από τη Δύση λόγω των πλοίωνων πετρελαϊκών αποθεμάτων του υπεδάφους και της στρατηγικής της Δύσης της πάσης θυσία αποτροπής της συγκεντρωποίησης της παραγωγής πετρελαίου στα χέρια μιας ή δύο χωρών, ώστε να ελέγχονται οι τιμές και η ροή προς τη Δύση.

Η αγγλική αποικιοκρατία έβαλε πόδι στο Κουβέιτ το 1898, προσφέροντας προστασία σε ορισμένους φύλαρχους της περιοχής, με αντάλλαγμα την αποκλειστικότητα της χρησιμοποίησης του εδάφους του από τα στρατεύματά της. Μετά την πτώση της Οθωμανικής αυτοκρατορίας το Κουβέιτ έγινε αγγλική αποικία με τη μορφή προτεκτοράτου, μέχρι το 1961, οπότε του παραχωρήθηκε η τυπική ανεξαρτησία με τη μορφή μοναρχίας με επικεφαλής τους εμίρηδες που τοποθέτησαν δυτικές μεγάλες δυνάμεις. Το Ιράκ αμφισβήτησε εξ αρχής τη νομιμότητα της δημιουργίας και ύπαρξης του τεχνητού αυτού κράτους που ήταν πρώην επαρχία του, διεκδικώντας είτε ολόκληρο, είτε τμήμα του εδάφους του.

Ετσι αμέσως μετά τη δημιουργία του το 1961, το Ιράκ επί Κασέμ πειρίρησε να εισβάλει στρατιωτικά και να το καταλάβει, πράγμα που απέτρεψε λόγω της αποστολής ισχυρών αγγλικών στρατιωτικών δυνάμεων στο Κουβέιτ. Από τότε δεν σταμάτησε να διεκδικεί αυτά τα εδάφη, ζητώντας διαπραγματεύσεις με τους εμίρηδες, οι οποίοι έχοντας πίσω τους τη Δύση, τις αρνούσαν κατηγορηματικά. Ακόμη και πρόσφατα στη διάρκεια του Περσο-Ιρακινού πολέμου κι ενώ το Κουβέιτ χρηματοδοτούσε το χαϊδεμένο παιδί της Δύσης τότε Ιράκ ενάντια στο «κασάμπη» Χομενί, το Ιράκ δημοσίευσε χάρτες που παρουσίαζαν την περιοχή του Κουβέιτ με διαφορετικά σύνορα από τα υπάρχοντα.

Αν λοιπόν η στρατιωτική εισβολή μιας χώρας σε μια άλλη και η κατοχή τους είναι καταδικαστέα και σαν τέτια η εισβολή του Ιράκ στο Κουβέιτ είναι καταδικαστέα, εξίσου καταδικαστέα είναι η ύπαρξη τεχνητών κρατίδιων, κατάλοιπων της αγγλικής αποικιοκρατίας, χωρίς κανένα ιστορικό, πολιτιστικό, γεωγραφικό υπόβαθρο σαν αυτό του Κουβέιτ και ορισμένων άλλων. Κρατίδια στα οποία οι Δυτικοί έχουν τοποθετήσει επικεφαλής τους εμίρηδες, σειχηδες και βασιλιάδες, οι οποίοι παρεμβαίνουν, ενάντια στη θέληση των ντόπιων πληθυσμών, κατασφραγίζοντας τους όταν εξεγέρθηκαν με τη βοήθεια στρατιωτικών δυνάμεων που

ους πρόσφεραν οι παλιοί αποικιοκράτες. Κρατίδια, δυτικές σφήνες μέσα στον αραβικό χώρο, πέμπτη φάλαγγα της Δύσης.

Είναι καταδικαστέα η τεχνητή δημιουργία κρατίδιων σαν το Κουβέιτ, όπου σε μια έκταση μικρότερη από την Πελοπόννησο, μια χούφτα σπυροί εμίρηδες έχουν επενδύσει τα 220 δισεκατομμύρια δολάρια εισοδήματα απ' το πετρέλαιο στη Δύση, αρνούμενοι να επενδύσουν εστω και μικρό ποσό στις άλλες πολυπληθείς φτωχές Αραβικές χώρες κι ενώ αυτές έχουν εξωτερικό χρέος 208 δισεκατομμύρια δολάρια.

Είναι καταδικαστέα η ύπαρξη κρατίδιων που έχουν δημιουργηθεί από τη Δύση για να οργανώνεται και να διακινείται μέσω των πρακτόρων τους εμπίρηδες, σειχηδών, βασιλιάδων ή λεηλασία του πλούτου των Αραβικών χωρών και να δικαιώνεται έτσι η υπανάπτυξή τους.

Συσκοτείται η καθοριστική σημασία που έχει για τη Δύση γενικά, αλλά και για συγκεκριμένη μορφή ανάπτυξής της, ο έλεγχος των τιμών πετρελαίου με την εισβολή της ασήμαντης παραγωγής πετρελαίου του Κουβέιτ που ανέρχεται μόνο στα 3% της παγκόσμιας παραγωγής. Αποσιωπάται έτσι το γεγονός ότι η συνολική παραγωγή Ιράκ σαν Κουβέιτ, καθιστά το Ιράκ τέταρτο παγκόσμιο παραγωγό και δεύτερο εξαγωγέα αργού. Οτι σε 15 χρόνια θάχουν παραγωγή της τάξης των 20% της παγκόσμιας παραγωγής, θα κατέχουν το ένα τέταρτο των παγκόσμιων αποθεμάτων ενώ τα άλλα 60% θα ανήκουν στα υπόλοιπα κράτη του Κόλπου. Οτι στα επόμενα 15 χρόνια η περιοχή του Κόλπου θα διαθέτει πιθανότατα τα 85% των παγκόσμιων αποθεμάτων, και άρα ότι έχει στρατηγική σημασία ο ασφυκτικός πολιτικός και στρατιωτικός έλεγχος της περιοχής. Οτι παράλληλα, στην ίδια περιοχή τα αποθέματα τόσο της Αγγλίας όσο και των ΗΠΑ (εκτός της Αλάσκας) θάχουν εξαντληθεί. Οτι οι ΗΠΑ, ενώ το '72 εισήγαγαν μόνο το 13,2% της πετρελαϊκής κατανάλωσής τους σήμερα εισάγουν το 50%. Οτι οι ΗΠΑ με 4,8% του παγκόσμιου πληθυσμού καταναλώνουν το 25% της παγκόσμιας πετρελαϊκής κατανάλωσης. Οτι απ' αυτό τα δύο τρίτα καταναλώνονται από τους ιδιώτες, έναντι της αστείας τιμής του 0,35 δολαρίου το λίτρο ή βενζίνη το '90 - ακόμη φθηνότερα κι απ' την Ελλάδα - κι ενώ στην Ευρώπη η τιμή κυμαίνεται από 1 δολάριο μέχρι 1,3. Οτι σύμφωνα με τον πρώην πρόεδρο των ΗΠΑ Κάρτερ η αύξηση της τιμής του βαρελιού κατά 1 δολάριο επιδεινώνει το ετήσιο εμπορικό έλλειμμα των ΗΠΑ κατά 3 δισεκατομμύρια δολάρια και περιορίζει το εμπορικό πλεόνασμα της Ιαπωνίας κατά 1,3 δισεκατομμύρια δολάρια.

Αποσιωπάται το γεγονός ότι μια σημαντική αύξηση της τιμής του πετρελαίου θάχει σαν συνέπεια όχι μόνο τον πληθωρισμό, την αύξηση των ελλειμμάτων και την ύφεση στη Δύση, αλλά και τη δραστική μείωση της κατανάλωσης με σημαντικές κοινωνικές επιπτώσεις και την αναγκαστική στροφή σε άλλες μορφές ενέργειας και άρα οικολογική πολιτική.

Οτι γι' αυτό οι Δυτικές χώρες με πρώτες τις ΗΠΑ αρνήθηκαν πάντα και κατηγορηματικά να ικανοποιήσουν το αίτημα των παραγωγών χωρών για τιμαριθμική αναπροσαρμογή της τιμής του πετρελαίου ανάλογα με το ρυθμό ανόδου των τιμών των δυτικών βιομηχανικών προϊόντων. Οτι οι ΗΠΑ κατόρθωσαν μέσω των αξιωματικών τους εμπίρηδων του Κουβέιτ, των Ενωμένων Αραβικών Εμιράτων και της Σαουδικής Αραβίας, να ριξουν τις τιμές του πετρελαίου το '86 σε επίπεδο της δεκαετίας του '60 (σε πραγματικές τιμές σχετικά με τις τιμές των δυτικών προϊόντων) εκμηδενίζοντας ολοκληρωτικά τις συνέπειες του τετραπλασιασμού της τιμής του το '73 και το διπλασιασμό του '79. Αποσιωπάται το γεγονός ότι με τις τιμές που ίσχυαν τον Αύγουστο του '90, εκτός από τις πετρομοναρχίες (6 κρατίδια του Κόλπου συν τη Σαουδική Αραβία) και μία άλλη πολυπληθής αραβική χώρα δεν μπορεί να αντέξει το δυσβάσταχτο βάρος της εξυπηρέτησης του εξωτερικού χρέους αλλά ούτε καν να λύσει το ζήτημα της διατροφής του λαού της.

αυτό ισχύει βέβαια και για το Ιράκ που αντιμετωπίζει ένα εξωτερικό χρέος 70 δισεκατομμύρια δολαρίων, από τα οποία οφείλει τα 40 σε πετρομοναρχίες του Κόλπου. Η ενέργεια λοιπόν του Σαντάμ στο οικονομικό επίπεδο είναι μια βίαιη ρήξη των οικονομικών σχέσεων εκμετάλλευσης και υποδούλωσης του Ιράκ στη Δύση μέσω των τεχνητών κρατίδιων του Κόλπου και του ελέγχου των τιμών του πετρελαίου απ' αυτά για λογαριασμό της Δύσης. Είναι μια απόπειρα μιας χώρας του Τρίτου Κόσμου να βγει από το φαύλο κύκλο της υπανάπτυξης με τη βίαιη ρήξη των σχέσεων διαίωσης της εκμετάλλευσης και λεηλασίας της από τη Δύση. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Σαντάμ υποστηρίζει σήμερα όχι μόνο απ' τις μάχες των Αραβικών χωρών ή των μουσουλμάνων όπως προπαγανδίζει η Δύση, αλλά από τα εκατομμύρια απλών ανθρώπων από τις μέγες ολόκληρου του Τρίτου Κόσμου.

Το ζήτημα λοιπόν δεν είναι η οποιοδήποτε πολιτικο-ιδεολογική διαφύση με το καθεστώς Σαντάμ, ότι το Ιράκ είναι δικτατορία, αφού όλα τα Αραβικά κράτη είναι δικτατορίες κι ακόμη το σημερινό καθεστώς στη Δύση είναι κοινοβουλευτικός φασισμός. (Μην ξεχνάμε ότι όλοι οι Σκουντ του Σαντάμ μέχρι στιγμής ενάντια στο Ισραήλ προκάλεσαν λιγότερα θύματα από την πρόσφατη κρατική και παρακρατική καταστολή στη χώρα μας). Το πρόβλημα δεν είναι η παραβίαση του διεθνούς νόμου απ' το Ιράκ με την εισβολή και κατοχή του τεχνητού κατάλοιπου της αγγλικής αποικιοκρατίας Κουβέιτ, αφού όλες οι μεγάλες Δυτικές χώρες με πρώτη και καλύτερη τις ΗΠΑ είχαν επανειλημμένα ανάλογη πρακτική τα τελευταία χρόνια ποδοπατώντας οδυσιαστικά τη διεθνή μονιμότητα χωρίς ποτέ η Δύση να υποβηθεί σε οποιοδήποτε κυρώσεις ενάντια στις χώρες θύτες, χωρίς να εκστρατεύσει με τα όπλα της εναν-

τίον τους. Το ζήτημα δεν είναι η επεκτατικότητα του Ιράκ αφού αν υπάρχει μια χώρα επεκτατική και απειλητική για τους γείτονές της στο χώρο αυτό είναι το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ ποίχε καταλάβει μια σειρά από εδάφη τα τελευταία χρόνια, αρνείται μια πατρίδα στους Παλαιστίνιους και απειλεί τους πάντες με την τερσότητα στρατιωτική του μηχανή και τις 113 πυρηνικές κεφαλές του.

Το ζήτημα είναι ότι η πλούσια Δύση καταστρέφει ολοκληρωτικά μια φτωχή χώρα, δολοφονεί δεκάδες χιλιάδες απ' τον άμαχο πληθυσμό της, επειδή τόλμησε ν' αντισταθεί, να επιχειρήσει να σπάσει τα οικονομικά δεσμά λεηλασίας και υποδούλωσης της. Το κύριο και πρωταρχικό ζήτημα είναι ότι ο πόλεμος και η καταστροφή του Ιράκ γίνονται για να δικαιωθούν μια παγκόσμια κατάσταση όπου το ένα τέταρτο του πληθυσμού της γης καταναλώνει τα 80% του παγκόσμιου εισοδήματος (εκ του οποίου μια εορταστική μειοψηφία ζει μέσα στη χλιδή) ενώ τα τρία τέταρτά του καταναλώνουν το υπόλοιπο 20% η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων ζει μέσα στην πείνα, τις αρρώστιες, την εξαθλίωση. Ο πόλεμος είναι αυτός της πλούσιας, ευημερούσας και αλαζονικής Δύσης ενάντια τους καταφρονεμένους του Τρίτου Κόσμου, για τη διαίωση της ανισότητας, της εκμετάλλευσης και της λεηλασίας του Τρίτου Κόσμου.

Όσον αφορά την καθαρά στρατιωτική πλευρά της επίθεσης των Δυτικών, τα ΜΜΕ δύσκολα μπορούν να κρύψουν πια, με τα διάφορα παραμύθια τους περί «χειρουργικών επεμβάσεων» και «εξέλιπνων πυραύλων» αυτό που συνειδητοποιούν κάθε μέρα όλο και περισσότεροι. Οι πρωτοφανείς μαζικοί αεροπορικοί βομβαρδισμοί που έστεισαν στις 20.000 εξέδους σε 10 μέρες, δεν μπορούν πια να κρύψουν ότι οι στόχοι δεν είναι αποκλειστικά στρατιωτικοί. Οτι οι στόχοι είναι εξίσου μη στρατιωτικοί κι έχουν για σκοπό να καταστρέψουν ολοκληρωτικά το Ιράκ, αδιαφορώντας ακόμη και για τα προαίτια ιστορικά μνημεία, οδηγώντας σε πλήρη αποδιοργάνωση την οικονομία του και το λαό του στην πλήρη απόγνωση.

Έχουμε μια δυτική πολεμική στρατηγική που προσπαθεί να αποφύγει τις μάχες, προσπαθεί να κερδίσει τον πόλεμο μέσω του άμαχου πληθυσμού. Με τους μαζικούς βομβαρδισμούς την τρομοκρατία κι εκφοβισμό των αμάχων, τους δεκάδες χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες που προκαλούν, την πείνα λόγω εμπάργκο και αποδιοργάνωσης της οικονομίας, των επιδημιών λόγω καταστροφής κημικών, βιολογικών υφασμάτων και έλλειψης φαρμάκων, τη δυσκολία διατροφής των παιδιών, της έλλειψης ηλεκτρικού ρεύματος, της καταστροφής του δικτύου υδροδότησης και αποχέτευσης, προσπαθούν να συντρίψουν τον άμαχο πληθυσμό και μέσω αυτού να οδηγήσουν το καθεστώς Σαντάμ σε συνθηκολόγηση. Οι δυτικές δημοκρατίες έβαλαν τα γυαλιά του Χίτλερ, που παρ' ότι υπήρξε ο πρώτος διδάξας, δεν τόλμησε ποτέ μαζικούς βομβαρδισμούς τόσο συστηματικά και σε τέια έκταση. Με τη χρησιμοποίηση λοιπόν της ένοπλης βίας σε μια απίθανη και πρωτοφανή στην ιστορία κλίμακα εναντίον σ' έναν λαό και σ' έναν άμαχο πληθυσμό έχουμε μια καθαρά ναζιστική πρακτική της Δύσης.

Οι μαζικοί τέλος βομβαρδισμοί μιας χώρας που διαθέτει μια σειρά από πάσης φύσης χημικά εργοστάσια κι πετρελαίοπηγες, ήταν σχεδόν σίγουρο ότι θα συνεπάγονταν κάποιας μορφής οικολογική καταστροφή στην περιοχή.

ΑΝΤΙΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ

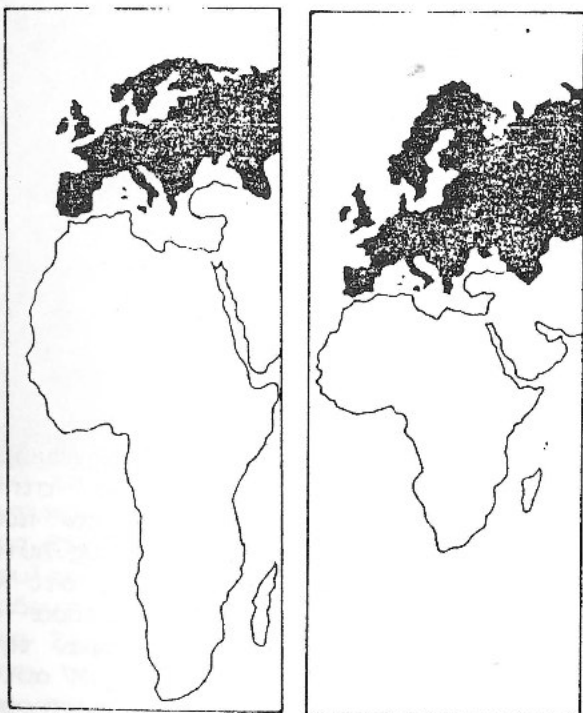
ΜΑΥΡΗ ΑΘΗΝΑ

ΟΙ ΑΦΡΟΑΣΙΑΤΙΚΕΣ ΡΙΖΕΣ
ΤΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Καθώς η Ευρώπη φαίνεται να τρέχει με ιλιγγιώδη ταχύτητα προς το 1992, αφήνοντας στις ράγες του τριαντου, σαν ιστορικά απολιθώματα, τόσο τον δεινοσαυρο του ανατολικοευρωπαϊκου σοσιαλισμου, όσο και το θατσερικο νεοκαπιταλισμο, στις αναδημιες και τα κεντρα ερευνων οι νεοι πολεμοι των λεξεων εχουν κιολας ξεσπασει. Το καλοκαιρι του 1990 οι Ελληνες πληροφορηθηκαν οτι οι κεντροευρωπαιοι ειχαν ηδη συνταξει μιαν ιστορια της Ευρωπης που αγνοουσε τελειως την αρχαια Ελληνικη περιοδο. Στον Αγγλοσαξωνικο κοσμο εχει αναψει αυτη την δεκαετια μια συγκρουση γυρω απο το περιεχομενο των μαθηματων για τον δυτικο πολιτισμο που παρακολουθουν ολοι οι πρωτοετες φοιτητες. Αυτες οι συγκρουσεις γυρω απο το περιεχομενο ορισμενων αναδημιων μαθηματων και πολιτιστικων εκδοσεων της Ευρωπαϊκης κοινοτητας, ισως να ακουγονται σαν απομακροι ηχοι ασχετων καυγαδων μεταξυ των διανοουμενων. Και ομως το προβλημα ειναι γενικότερο και θα επηρεασει μακροπροθεσμα τόσο το προσωπο όσο και τις σχεσεις της νεας υπερδυναμης (της ενωμενης Ευρωπης). Οπως και στην περιοδο της συγκροτησης των εθνων κρατων (τον 18- 19ο αιωνα) ο ορισμος του τι ειναι η κουλτουρα του συνολου γινεται μετα απο συγκρουσεις αναμεσα στους διανοουμενους και μετα επιβαλλεται απο το κρατος μεσω του εκπαιδευτικου συστηματος στον πληθυσμο και καθοριζει ετσι τα πλαισια των πολιτιστικων (και πολιτικων) συζητησεων. Οι δηθεν αυτονοητοι οροι "Ελληνισμος", "Δυτικη κουλτουρα", "Γαλλικη κουλτουρα" κλπ ειναι προϊοντα αυτης της ιστορικης-κοινωνικης διαδικασιας. Σημερα αυτη η συγκρουση ισως να εχει ακομα πιο ευρειες διαστασεις μια και η εισοδος των βιομηχανικα αναπτυγμενων χωρων στο μεταβιομηχανικο σταδιο κανει την πληροφορια και την γνωση οχι απλα θεση σε μια πολιτιστικη συγκρουση, αλλα και εμπορευμα που παραγει υπεραξια. Και όσο κι' αν φαίνεται κουφο, ασχετο και περιαιτολογια ισως ολα αυτα να ειναι χρησιμα και για τους ιθαγενεις της ερωνησου που αδημονουν να γινουν Ευρωπαιοι και κοιταζουν αφ' υψηλου την τριτοκοσμικη μιζερια των μεσανατολικων γειτονων τους. Ισως δηλαδη οι ριζες να ειναι αλλου και ισως επισης εντος απο εισαγωγεις να ειμαστε καποτε και δημιουργοι.

Το ακολουθο κειμενο ειναι μια παρουσιαση του βιβλιου του Βερναλ, "Μαυρη Αθηνά", Οι Αφροασιατικες ριζες του κλασικου πολιτισμου. Ενος βιβλιου που ειναι στο κεντρο των συγκρουσεων για τον δυτικο πολιτισμο τα τελευταια δυο χρονια. Η Μαυρη Αθηνά εισηγηται οτι ο αρχαιος πολιτισμος που τωρα αποκαλουμε κλασικο" εχει τις ριζες του στον Ανατολικο Μεσογειοιο κοσμο με κεντρο την Αιγυπτο. Γυρω στο 1700 π.χ. οταν η χωρα που τωρα αποκαλειται Ελλαδα κατοικειτο απο σχετικα υποαναπτυκτες κοινοτητες, δημιουργηθηκαν εκει Αιγυπτιακες και Φοινικικες αποικιες. Αυτη η διαδικασια και η συνεχης επαφη εφερε σταδιακα στην Ελλαδα τον πολιτισμο της ανατολικης Μεσογειου. Οι Ελληνες αντλησαν απο τους αναπτυγμενους λαους της Αφρικης και της ανατολικης Μεσογειου το αλφαβητο, τη γλωσσα, τη θρησκεια, τη φιλοσοφια και την επιστημη τους. Εκεινη την εποχη το γοητρο της Αιγυπτιακης κουλτουρας βασιλευε στη Μεσογειο και μαθητες και ερευνητες ταξιδευαν εκει για να μαθουν, οπως ακριβως οι νεαροι διανοουμενοι του 20ου αιωνα ταξιδευαν στο Παρισι η τη Νεα Υορκη. Ο Βερναλ επιχειρηματολογει οτι ολοι σχεδον οι μεγαλοι διανοουμενοι της κλασικης Ελλαδας ηταν εντονα επηρεασμενοι απο την Αιγυπτο και οτι, οτι θεωρεται τωρα σαν συνεισφορα της κλασικης Ελλαδας στη δημιουργια του δυτικου πολιτισμου πρεπει να ιδωθεί σαν μετατροπη και μεταφορα της σοφιας της αρχαιας Αιγυπτου.

Ο Βερναλ αποκαλεί αυτή την εικόνα της αρχής του κλασικού πολιτισμού σαν το "άρχαιο μοντέλο" γιατί και οι ίδιοι οι Έλληνες, κατά τον συγγραφέα, δεν είχαν καμμιαν αμφιβολία ότι ο πολιτισμός τους είχε τις ρίζες του στους φοινίκιες και τους Αιγύπτιους. Αυτή η άποψη η οποία κυριαρχεί στις ιστορίες του Ηρόδοτου διατηρήτο στα μορφωμένα κοινωνικά στρώματα για περίπου 2000 χρόνια. Υπήρχε, λ.χ., γενική ομοφωνία ανάμεσα στους πρώτους πατέρες της Χριστιανικής εκκλησίας ότι οι Έλληνες είχαν μάθει τη φιλοσοφία τους από τους Αιγύπτιους. Η αναζωπύρωση του ενδιαφέροντος για την Ελλάδα κατά την περίοδο της Αναγέννησης, εκτιμούσε την Ελληνική φιλοσοφία, εν μέρει, γιατί διατηρούσε και μετέδιδε μέρος από την αρχαία σοφία της Αιγύπτου. Στην ουσία μέχρι την παραίτηση της πίστης στη μαγεία, γύρω στο τέλος του 17ου αιώνα, οι παραδόσεις και οτιδήποτε γραφτά είχαν σωθεί από την Αίγυπτο, θεωρούνται σαν μεγάλες συνεισφορές στον πολιτισμό. Τον 18ο αιώνα αυτή η παράδοση εσωτερικής γνώσης προμήθευσε τη φιλοσοφική βάση της Μασωνίας η οποία όπως υποδεικνύει ο Βερναλ περιελάμβανε κάθε σημαντικό εκπρόσωπο της Διαφωτιστικής:

Above right: the Mercator projection, first devised in 1569, despite Europe's surface area of 9.7 million km and Africa's surface area of 30 million km. Above left: Arno Peter's 1974 map, designed to give a more accurate view.

ΠΑΝΩ ΔΕΞΙΑ Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΜΕΡΚΑΤΟΡ ΤΟΥ 1569, ΠΑΡΟΛΟΝ ΠΟΥ Η ΕΠΙΤΑΓΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΙΝΑΙ 9,7 ΕΚΑΤ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ 30 ΕΚΑΤ. ΠΑΝΩ ΑΡΙΣΤΕΡΑ Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΡΝΟ ΠΕΤΕΡ'Σ, 1974 ΠΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΚΕ ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑ.

Τελικά, ίσως να είναι αρκετό να θυμηθούμε την εκστρατεία του Ναπολέοντα στην Αίγυπτο το 1798 στην οποία συνοδεύονταν από 168 "σοφούς" και ερευνητές, για να αντιληφθούμε τη σημασία που είχε η Αιγυπτιακή κουλτούρα για τις εκμοντερνιστικές ελίτ της επαναστατικής Ευρώπης. Τότε, το να ιδωθεί η Αίγυπτος σαν πηγή του αρχαιοελληνικού πολιτισμού δεν ήταν καθόλου υποτιμητικό. Αντιθέτα.

Το πρώτο μέρος του 19ου αιώνα το "άρχαιο μοντέλο" εξαφανικά κατέρρευσε. Η δημιουργία της αρχαίας Ελλάδας αποδόθηκε τώρα στις εισβολές ή μεταναστεύσεις των Αρείων λαών από τον βορρά. Η επαφή με τους Αιγύπτιους και τους δυτικούς Σημητικούς λαούς άρχισε να υποτιμάται ωσπου εξαφανίστηκε προς το τέλος του αιώνα. Στη θέση του "Αρχαίου μοντέλου" οι ερευνητές δημιούργησαν τώρα το "Άρειο μοντέλο". Είναι αυτό το μοντέλο με την έμφαση στην εισβολή των Ινδοευρωπαϊκών λαών από τον βορρά και τη παραλείψη οποιασδήποτε σημαντικής επαφής των πρώτο-ελλήνων με την Αφρική και την Μεση Ανατολή, που μαθαίνουν αίσια οι μαθητές. Όσο για το πιστεύω των αρχαίων Ελλήνων ότι οι πηγές του πολιτισμού τους ήταν στην Αίγυπτο και τη Φοινίκη, θεωρήθηκε σαν λάθος. Όπως παρατηρεί ο Βερναλ: "όσο περισσότερο ο 19ος αιώνας θαύμαζε τους Έλληνες, τόσο λιγότερο σεβόταν το δικό τους γραψίμο για την ιστορία τους."

Γιατί έγινε αυτή η αντιπατάσταση μοντελλών; Ο Βερναλ λέει ότι δεν υπήρχαν σημαντικές εξελίξεις στην αρχαιολογία, τη γλωσσολογία ή στις κλασικές μελέτες από τα μέσα του 18ου αιώνα μέχρι τα μέσα του 19ου οι οποίες θα μπορούσαν να θεωρηθούν σαν υπεύθυνες για την ανατροπή του Αρχαίου Μοντέλου. Επιπλέον δεν υπήρχαν μύθοι ανάμεσα στους αρχαίους Έλληνες σχετικά με τις εισβολές των Αρείων, εκτός από μερικές μεταναστεύσεις οι οποίες έγιναν πολύ αργά για να επηρεάσουν τη δημιουργία του Ελληνικού πολιτισμού. Οι λόγοι για την αλλαγή μοντέλου ήταν σχετικά εξωτερικοί, σε σχέση με τις υπαρκτές αποδείξεις. Η επανερμηνεία των στοιχείων που υπήρχαν προς όφελος του "Άρειου Μοντέλου" αντικατοπτριζε Ευρωπαϊκές ιδεολογικές αναζητήσεις. Οι μηχανισμοί αυτής της αλλαγής μοντελλών αποτελούν το κεντρο βάρους του πρώτου τομίου της Μαύρης Αθήνας.

Για λόγους διευκόλυνσης, θα μπορούσαμε να διατρέσουμε τα στοιχεία αυτής της μεταβολής σε εκείνους τους λόγους που αδυνατήσαν τη φήμη της Αιγύπτου και σε εκείνους τους λόγους που ενίσχυσαν τη φήμη της Ελλάδας. Αυτοί οι λόγοι ήταν αλληλενδεδειγμένοι.

... η οποία ουσιαστικά υλοποιούσε ρεύματα που ήταν υπεύθυνα για την παραμυθία της θέσης της Αιγύπτου. Ένα απ' αυτά ήταν ριζωμένο στην αντεπαναστατική ιδεολογία του συντηρητικού Χριστιανισμού που επιβλήθηκε στην Ευρώπη μετά την ήττα του Ναπολέοντα το 1815. Ένώ τα Αιγυπτιακά κείμενα συνυπήρχαν με τα Χριστιανικά για αιώνες, απ' τον καιρό της αναγέννησης

αυτή η "ειρηνική" αρχισε να γίνεται ευθραυστή. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η κατάβληξη του Τ. Μπρούνο το 1600 με τη κατηγορία ότι θεωρούσε τις Αιγυπτιακές παραδόσεις, και όχι τις Χριστιανικές, σαν την πραγματική θρησκεία. Αυτή η "φυσική θρησκεία" η οποία δεν χρειαζόταν κάποιο εξωτερικό "θεό" να κινεί τη φύση ήταν έντονα συνδεδεμένη με ότι αποκαλείται στην ιστοριογραφία σαν "ριζοσπαστικός διαφωτισμός": οι κοσμικοί (αντι θεολογικοί) θεωρητικοί και ακτιβιστές, οι ρεπουβλικανοί (αντι μοναρχικοί) και οι πανθειστές που ήταν αποκρατισμένοι να ανατρεφούν τα Ευρωπαϊκά καθεστώτα της εποχής. Ο κυρίαρχος ρόλος που έπαιζαν οι Μασόνι στις επαναστάσεις του 18ου αιώνα δείχνει τη συνεχή ζωντανία των μη Χριστιανικών φιλοσοφιών που είχαν τις ρίζες τους στην Αίγυπτο. Απ' το 1815 όμως με τη τελική ήττα της Γαλλικής επανάστασης το πολιτιστικό κλίμα που δημιουργήθηκε απ τους νικητές ήταν εχθρικό προς όλες τις αποψεις οι οποίες είχαν και τον ελαχιστο υπαινιγμό υπονομεύσης. Η αρχαία Αίγυπτος σαν σύμβολο μοιρασμένη, έτσι, την ήττα με την επανάσταση. Ένας άλλος λόγος για την πτώση του αρχαίου μοντέλου ήταν η άνοδος της λατρείας της "προόδου" τον 19ο αιώνα. Για πρώτη φορά εμφανίστηκε η ιδέα ότι η ιστορία κινείται "κυκλικά". Αυτό είχε αρνητικές επιδράσεις για την φήμη της Αιγύπτου της οποίας η σταθερότητα ήταν ανάμεσα στα πιο ισχυρά της σημεία (μαζί με την Ρώμη και την Κίνα). Ο πολιτισμός της Αιγύπτου εκτιμάτο αφίρως για τη μακροβιότητα του και την αντίσταση του στην αλλαγή. Τώρα τα ίδια στοιχεία αρχισαν να ερμηνεύονται για να δείξουν ότι η Αίγυπτος είχε σταλώσει και το γεγονός ότι η Ελλάδα ήρθε μετά απ' την Αίγυπτο την έκανε κατά κάποιο τρόπο καλύτερη.

Ταυτόχρονα η οικονομική και βιομηχανική ανάπτυξη της Ευρώπης οδήγησε στην ανάπτυξη μιας νέας ταυτότητας σαν πιο αναπτυγμένης από τις άλλες ηπείρους. Αυτό φυσικά ενισχύθηκε απ' το γεγονός ότι ο Ευρωπαϊκός ιμπεριαλισμός (ιδιαίτερα ο Αγγλικός και ο Γαλλικός) μετέτρεψαν την Αφρική και την Ασία σε αποικίες. Μ' αυτή την έννοια οι ρίζες του "ανώτερου Ευρωπαϊκού πνεύματος" ταιριαζόν να βρίσκονται στην Ευρωπαϊκή Ελλάδα παρά στη "διευθετημένη" περιφερειακή αποικία της Αιγύπτου.

New Testament to an Old World

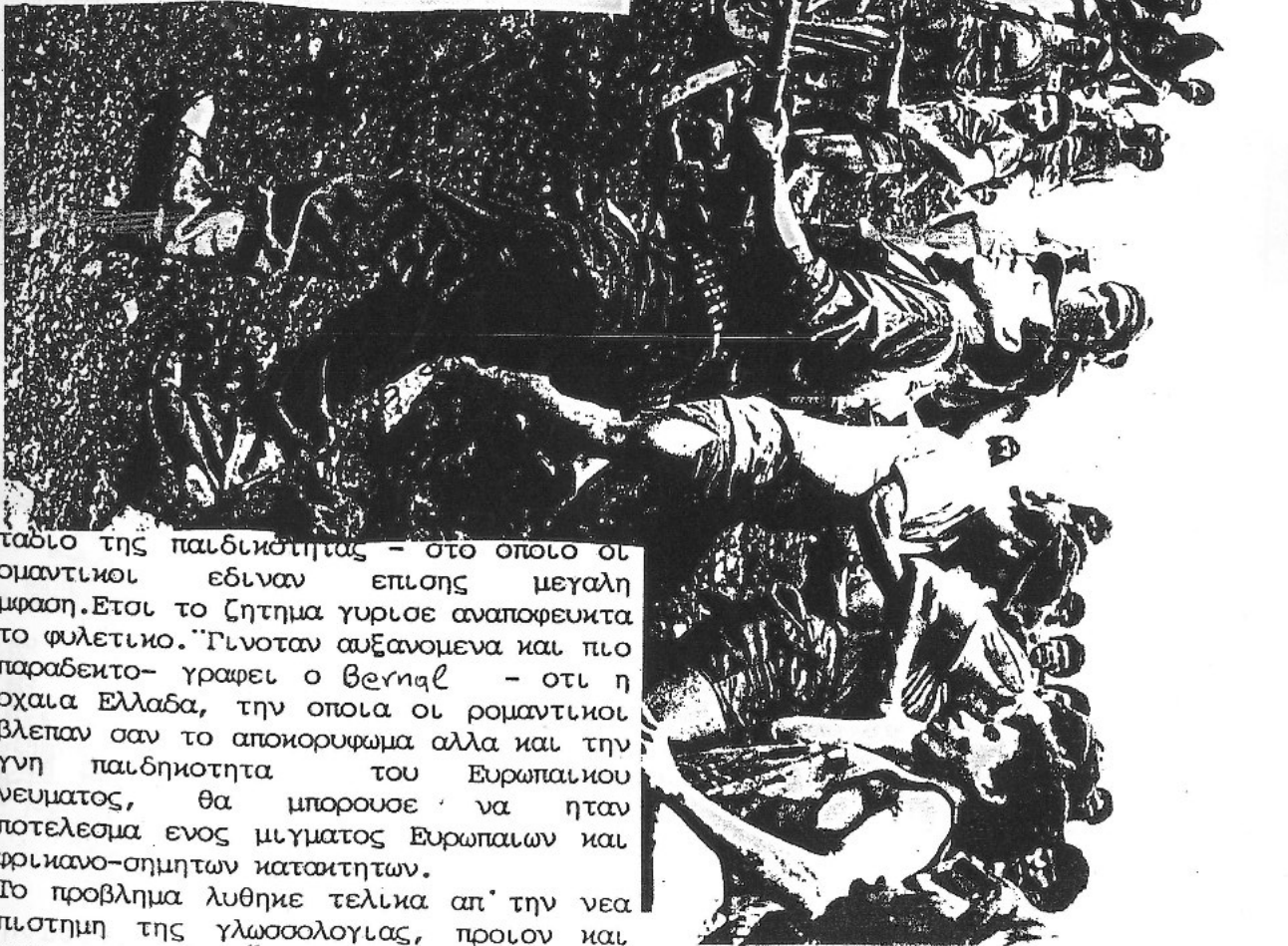

Αλλα οι δυο πιο σημαντικοι λογοι για την αλλαγη του μοντελου τον 18ο αιωνα ηταν στενα συνδεδεμενοι και ενισχυτικοι των ιδεολογιων του Ρατσισμου και του Ρομαντισμου. Ταξιδιωτες και επιστημονες στην αρχαια Αιγυπτο και μετεπειτα επιβεβαιωναν οτι στην Αιγυπτο υπηρχαν ανθρωποι διαφορων φυλων και οτι μεριστοι απ' τους πιο γνωστους ηγετες της ηταν μαυροι. Αυτο φυσικα ερχοταν σε αντιθεση με την Ευρωπαϊκη ιδεολογια της εποχης που προσπαθουσε να αποδειξει επιστημονικα οτι οι μαυροι ηταν βιολογικα κατωτεροι. Πως ηταν δυνατο τα κατωτερα οντα του ανθρωπινου γενους να δημιουργησαν τον πιο ανεπτυγμενο πολιτισμο της αρχαιοτητας; Εγιναν βεβαια καποιες προσπαθειες να προσδιοριστη η αρχαια Αιγυπτος σαν "λευκη", οι οποιες ομως εγναταλειφθησαν ολοκληρωτικα στις αρχες του 19ου αιωνα.

Εαν ο ρατσισμος ηταν το αποφασιστικο κτυπημα εναντια στην Αιγυπτο και το αρχαιο μοντελο, ο ρομαντισμος ηταν που γεννησε το νεο Αρειο μοντελο. Ο ρομαντισμος που ειχε επηρεασει εντονα την Ευρωπαϊκη διανοηση εδωσε ιδιαιτερα εμφαση στις τοπικες και ειδικες ποιότητες της εθνικης ιστοριας εναντια στο "γενικο και καθολικο χαρακτηρα της Ανθρωποτητας", που απασχολουσε τους διανοουμενους της Διαφωτισης. Οι ρομαντικοι εβλεπαν την ιστορια σαν μια μορφη βιογραφιας και το "Ελληνικο ζητημα" αποκτησε κεντρικη σημασια σαν το

ιδιαιτερα για τις γλωσσολογιες ριζες του εθνικου χαρακτηρα. Η ανακλυψη μιας οικογενειας Ινδοευρωπαϊκων γλωσσων, προς το τελος του 18ου αιωνα, γεννησε γρηγορα την ιδεα της Αρειας φυλης που ανεπτυξε τις ανωτερες γλωσσολογιες της ιδιοτητας στα ψυχρα και ασκητικα δαση της Ευρωπης και μετα κατεβηκαν στις οπισθοδρομικες κουλτουρες της αρχαιας Ινδιας και Ελλαδας. "Φυσικα - γραφει ο βερναλ - η αγνοτεροι και πιο βορειοι Ελληνες ηταν οι κατακτητες οπως θα αρμοζε στην ανωτερη φυλη. Οι προ-Ελληνικοι Αιγυπτιοι πληθυσμοι βλεπονταν μονο σαν περιθωριακα Ευρωπαιοι και παντα σαν Κριμασιοι. Κατ' αυτον τον τροπο ουτε ^{οι} τοπικοι πληθυσμοι ειχαν Αφρικανικο η Σημητικο αιμα."

ΒΑΣΙΣΜΕΝΟ ΣΕ ΑΡΘΡΟ ΑΠΟ ΤΟ
RADICAL AMERICA. Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ΣΤΟ ΕΝΟΜΕΝΟ

σταδιο της παιδικιστητας - στο οποιο οι ρομαντικοι εδιναν ετισης μεγαλη εμφαση. Ετσι το ζητημα γυρισε αναποφρευικτα στο φυλετικο. "Γινοταν αυξανομενα και πιο απαραδεικτο- γραφει ο βερναλ - οτι η αρχαια Ελλαδα, την οποια οι ρομαντικοι εβλεπαν σαν το αποκορυφωμα αλλα και την αγνη παιδικιστητα του Ευρωπαικου πνευματος, θα μπορουσε να ηταν αποτελεσμα ενος μιγματος Ευρωπαιων και Αφρικανο-σημητων κατακτητων.

Το προβλημα λυθηκε τελικα απ' την νεα επιστημη της γλωσσολογιας, προιον και αυτη του ρομαντικου κινήματος. Οι Ρομαντικοι αναδημαικοι ενδιαφερονταν

Κεντρική Ασία - Η ερημος Κιζιλ Κουμ, οι πολεις Μπουχαρα, Σαμαρκανδη, Χιβα. Κοντα στον ποταμο Αμου Νταρια, αποκαλου-μενος Τρανζ-Οξανια στην αρχαιωτητα, ο τελευταιος μοιραιος σταθμος του Αλεξανδρου που πηγε να κυριεψει την ερημο με τους πολιτισμους και πλουτη της.

Καραβανια του μεταξιου, με φορτομενους ελεφαντες και καμηλες και σταθμοι τους αυτες οι πολεις, μετα η Μπακτρια στο Αφγκανισταν, η Τεχερανη, Βαγδατη, Αντιοχη, η Κυπρος και τελικος προορισμος η Ρωμη του 1ου αιωνα μχ.

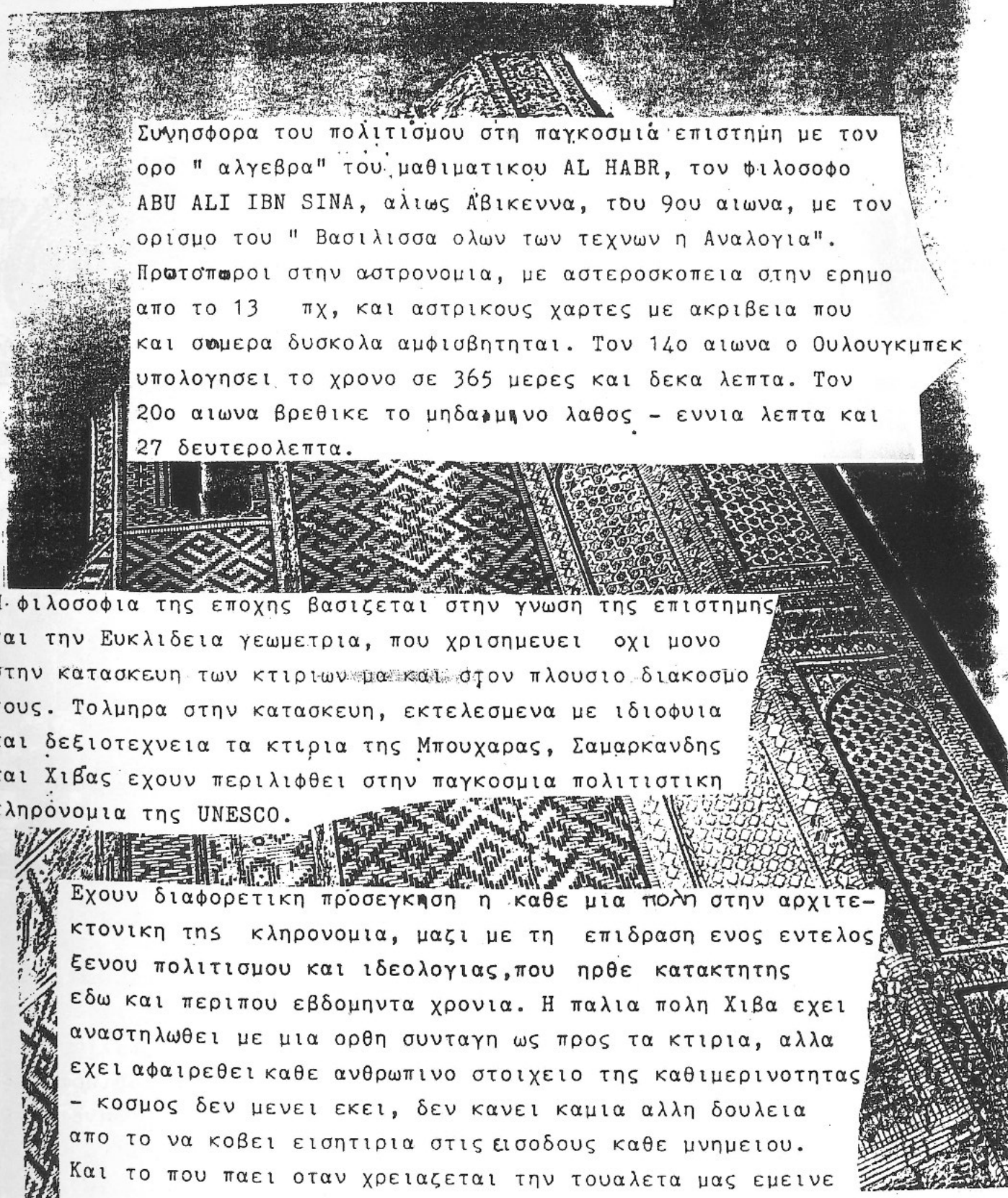
Το Ισλαμ ηρθε στη περιοχη τον 8ο αιωνα, εκτοπιζοντας τον Βουδισμο. Καταφθανουν διαδοχικα και αλλοι λαοι εκτος απο τους Ουζμπεκ - Καζακοι, Ταταροι, Αζερμπαιτζανοι, ακομη Γκαζουλ, Γιακουτ και αλλοι.

ΤΑΞΙΔΙΟΤΙΚΟ ΣΤΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΣΙΑ

Κατακτηται η περιοχη τον 14ο αιωνα, απο την Ινδια μεχρι το σουλτανατο της Τουρκιας, απο τον Ταμερλαν - αιμοβωρο, στιγνο, σπειρει τον τρομο, αλλα και εγκαθιδρηνει συστημα κυβερνησης με νομους. Ηθελε τη Σαμαρκανδη την πιο ομορφη πολη, και τον εαυτο του τον μονο αγετη του κοσμου. Ο γιος του, Ουλουγμπεκ τα καταφερνει στη πρωτη πατρικη επιθυμια. Πνευματικη ιδιοφυια, τα εργα του στην ποιηση, τα μαθηματικα, την αστρονομια, την αρχιτεκτονικη, λαμπουν με την αφθαρτη ομορφια της δυναμης του ανθρωπινου πνευματος.

Εχουμε να κανουμε μ'ενα κοσμο που ακομα βρησκεται σε εξεληξη και αναταραχη, τωσο πολη που η τωρινη του εμφανηση σκεπαζει δεκα πεντε αιωνες πλουσιας αναπτυξης και πολιτισμου

του πολιτισμού της περιοχής και η ανταπόκριση του στις αντιξώες κλιματικές συνθήκες. Η Ισλαμική αρχιτεκτονική παραδωθήκε ενωθήκε με την προισλαμική, αφωμιονοντας, και τελικά προσθετοντας το δικό της, μετα απο αιωνες μελετης των μαθηματικων, την φυσική, την ποιηση, την αρχιτεκτονικη και μουσικη που θεωρουνταν επιστημες αληλενδετες. Δημιουργια των γνωσεων τους μια επιστιμονικη ερμηνεια του συμπαντος εκδηλη στην αισθητικη αναζυτηση ογκου και φωτος.

Συνησφορα του πολιτισμου στη παγκοσμια επιστημη με τον ορο " αλγεβρα" του μαθηματικου AL HABR, τον φιλοσοφο ABU ALI IBN SINA, αλιως Αβικεννα, του 9ου αιωνα, με τον ορισμο του " Βασιλισσα ολων των τεχνων η Αναλογια".

Πρωτοπαροι στην αστρονομια, με αστεροσκοπεια στην ερημο απο το 13 πχ, και αστρικους χαρτες με ακριβεια που και σμερα δυσκολα αμφισβητηται. Τον 14ο αιωνα ο Ουλουγκμπεκ υπολογησει το χρονο σε 365 μερες και δεκα λεπτα. Τον 20ο αιωνα βρεθηκε το μηδαμμο λαθος - εννια λεπτα και 27 δευτερολεπτα.

Η φιλοσοφια της εποχης βασιζεται στην γνωση της επιστημης και την Ευκλιδεια γεωμετρια, που χρησημευει οχι μονο στην κατασκευη των κτιριων μα και στον πλουσιο διακοσμο τους. Τολμηρα στην κατασκευη, εκτελεσμενα με ιδιοφουια και δεξιοτεχνεια τα κτιρια της Μπουχαρας, Σαμαρκανδης και Χιβας εχουν περιλιθθει στην παγκοσμια πολιτιστικη κληρονομια της UNESCO.

Εχουν διαφορετικη προσεγκηση η καθε μια πολη στην αρχιτεκτονικη της κληρονομια, μαζι με τη επιδραση ενος εντελος ξενου πολιτισμου και ιδεολογιας, που ηρθε κατακτητης εδω και περιπου εβδομηντα χρονια. Η παλια πολη Χιβα εχει αναστηλωθει με μια ορθη συνταγη ως προς τα κτιρια, αλλα εχει αφαιρεθει καθε ανθρωπινο στοιχειο της καθημερινοτητας - κοσμος δεν μενει εκει, δεν κανει καμια αλλη δουλεια απο το να κοβει εισητηρια στις εισοδους καθε μνημειου. Και το που παει οταν χρειαζεται την τουαλετα μας εμεινε μυστηριο. Μια πολη-μουσειο με κτιρια-εκθεματα, απ'οπου

απουσιάζει η ανθρωπινή κλίμακα. Στη Σαμαρκανδη έχουν διασωθεί μόνο τα κυριότερα μνημεία, δεσποζουν μεγαλόπρεπα, έξω από τοπο και χρόνο μέσα στην ασφυκτική κυκλοφορία. Μόνο μέσα στις εσωτερικές αυλές των μεντρεσε βασιλευει η γαλήνη και μπορεί κανείς να πλασει μίαν άλλη εποχή, ένα άλλο τρόπο ζωής. Η πιο σαγηνευτική, η Μπουχαρα, με τα στενά στραβά της δρομάκια μέσα από σπίτια που κτιζονται ακόμη με λασπή της ερήμου, που σπυλακονεται με το χέρι πάνω σε ξυλινο σκελετο. Και μετά η καταλμαξη από δρομάκια

στην εμπορική οδό με τα θωλότα παζάρια, τις επηβλητικές μεντρεσε, μεσαιωνικά πανεπιστήμια, που καθρευτηζωνται στις τετραγώνες λήμνες. Στις οχθές, τα Τσαι-χαν, τειοποιεία, λειτουργούν σαν μεγάλα ανοικτά δωμάτια όπου μαζευεται ολος ο κοσμος της πόλης. Οι άντρες με τα τυρμπανια τα τετραγωνα, και τα σαλβαρ τους, οι γυναίκες με τα πολυχρωμα μεταξωτα στα χρωματα της φωτίας. Δε λείπει και η μουσική - κατι σαν βαρέτα λαϊκά, στα Οουσπεκικά.

Η επιδραση της σοσιαλιστικής ιδεολογίας, ο "πολεμος στη φηση" που κηριξε ο Σταλιν σ' ένα μεγαλειοδη σχεδιο αναπτυξης της αγονης ερήμου σε βαμβακοφητεια, έχει φερεί τεραστια αλλαγή στη πολιτιστική δομή αλλά και οικολογική ανισσοροπία. Η δημιουργία αρδευτικού καναλιου μακρους 400 χμ, με νερο από τον Αμου-Νταρια απόξηρανε τη θάλασσα Αραλ, με τρομακτικές αλατοθυελλές που σηκονονται από το ξεραμένο βηθο, και διαβρονουν μνημεία και ανθρωπινές υπαρξεις, σε συνδιασμο με τεραστια ποσοτήτων φυτοφαρμακων που έχουν εισχωρησει στα υπογεια νερα και προκαλουν καρκινο του λαρυγγα, θνησημοτήτα νεογεννητων, υποσιτισμο.

Η αρχιτεκτονική ιστορία είναι μελέτη όχι μόνο κτιριων αλλά και ιδεων και τροπων αναπτυξης και διαβίωσης ενός πολιτισμου. Η αναπτυσσομενες χώρες έχουν πολλά να προσφερο στην αρχιτεκτονική. Η κυνηση προς τον ρεγιοναλισμο τεινει να εξαλειψει την απροσωπη μορφή που κακως καθιερωθηκε ως μοντερνα. Η ιστορική αντιγραφή παλι, δεν δίνει παρα διακοσμητικές λύσεις. Ο ρεγιοναλισμος, δηλαδή η σοστη αξιολογηση του θετικού καθε περιοχής, σε συνδιασμο με την μοντερνα κατασκευη είναι η ελπίδα για ένα νεο προσοπο στη μοντερνα αρχιτεκτονική. Σ-Α

...και ομως, παρα τη καθημερινη αποβλαωση απο τα μεσα μαζικης ενημερωσης και τα κρια και τα απαισια που μας περιτριγουρουν σαν ερινυες για εγληματα που δεν ξεουμε καν το ονομα τους, η μοριακη επανασταση της καθημερινης ζωης που αρχισε το '68 συνεχιζεται ακομα απο αυτο που φαχνουν ακομα για μια ζωη που ειναι αλλου...οι αγγελοι του μελλοντος η οι δον κιχωτες μιας αλλης εποχης; Ίσως ναχαν δικιο οι χιππυς.. Ίσως να ζουμε πια στη εποχη της συγκρουσης αναμεσα στο ερωτα και το θανατο σαν ιστορικες δυναμικες και τελεσιδικιες προοπτικες του μελλοντος...ναζουμε με αχρειαστες αναστολες και ενα φοβο αντι ενα παθος για τον αγνωστο, τοναλλο....

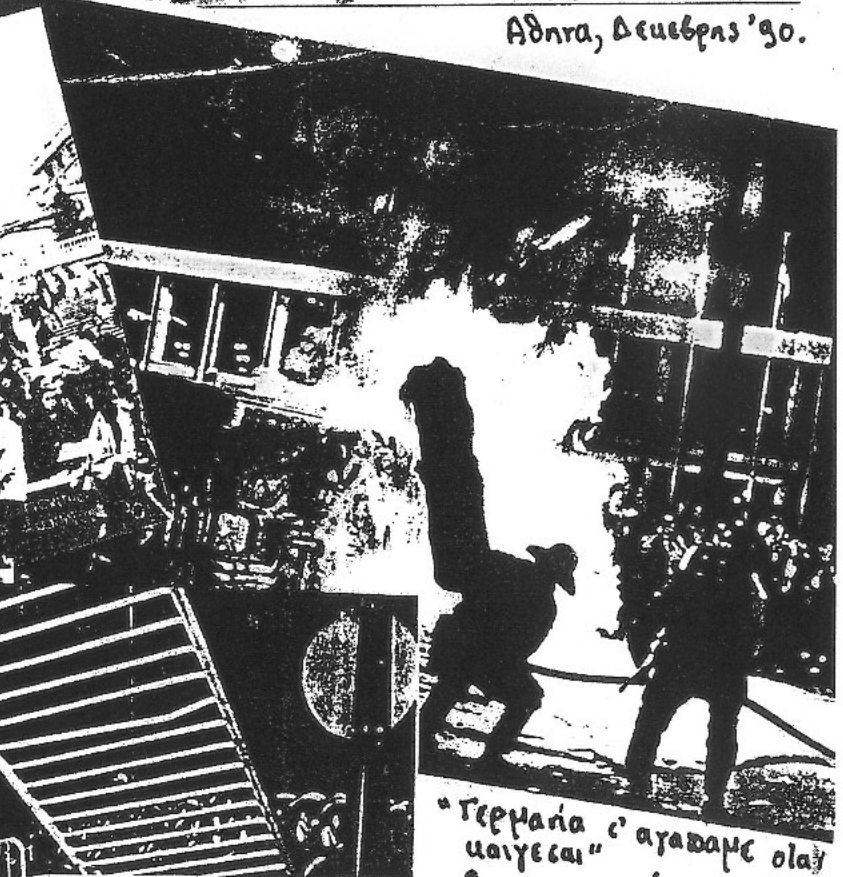
ΑΥΤΟΙ ΕΠΙΜΕΝΟΥΝ ΑΚΟΜΑ

Αθηνα, Δευτερα '90.

ΙΤΑΛΙΑ '90

"Γερμανια ε' αγαπαμε ολα" καιγεσαι" Δευτερο Μιούνη '90

ΓΑΛΛΙΑ, Φεβρουαριος '90.

Ο ΠΑΝΘΗΡΑΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ

Do you remember revolution? Do you remember revolution?
Do you remember revolution? Do you remember revolution?

Do you remember Revolution?

Do you remember Revolution?

"ΧΕΛΜΟΥΤ ΕΣΤΟ ΕΠΙΤΙ ΕΣΥ!"

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ
ΠΡΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΑΡΤΗΣΗΣ.

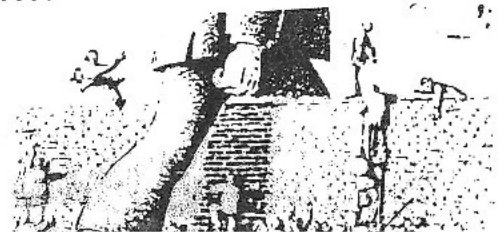
"ΑΠ' ΤΩΝ ΕΤΑΛΙΣΜΟ ΕΣΤΩ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ, ΧΩΡΙΣ ΕΜΕΝΑ!"

Καποιος μου ειπε οτι η κοκα κολα εχει κανει διαφημιση με φοντο το τειχος του Βερολινου. Το οποιο βεβαα δεν ειναι αναγκαστικα χειροτερο απ' το γεγονός οτι οι Ανατολικογερμανοι ψηφισαν τις υποσχεσεις του Κολ και αυτοκαταργηθηκαν σαν κοινωνια. Καποτε οι ιστοριες του μελλοντος θα γραφουν αυτο το επεισοδιο σαν ενα απο τα πιο φαιδρα της κοινωνιας του θεαματος. Η 9η οικονομια στον κοσμο δεχτηκε να αυτοδιαλυθει και να μετατραπει σε επαρχια της 3ης σε δυναμη οικονομιας. Πεινασμενοι του κοσμου, προσαρτηθητε.... λοιπον. Οι εξελιξεις στην ανατολικη Ευρωπη δεν ηταν ομως μονο αστειες,.... ειχαν και μια τραγικη διασταση. Τιποτα, κανενα επεισοδιο αυτης της συντηρητικης δεκαετιας δεν ειχε τοσο πικρη γευση οσο το 90 για οσους πιστευσαν, η' πιστευουν αιωμα, στη δυναμικη των λαϊκων επ' αναστασεων.....

Το 89, απ' την ιλατεια Τιεν αν μεν της Κινας ως την εξεγερση στο Βερολινο με τις χιλιαδες να τραγουδουν τη "Διεθνη εμοιαζε με ενα ανερικιο πλανημα, με ενα αλμα στον ουρανο..... και ξαφνικα προσγειωθηκαμε ολοι στον ιδιο βαλτο.

Εχω βαρεθει να αιουω τα λιβανισματα για την ενωμενη Ευρωπη, για τη νεα σκεψη, για τη νεα εποχη της ειρηνης και δεν ξερω και γω τι..... Αυτο ηταν ολο; Να αγωνισουν οι ανατολικοευρωπαιοι πως θα δημιουργησουν αστικη ταξη, οι σοβιετικοι ποιος θα παραβγει ποιον στην εθνικιστικη υστερια και η υψηλος αν θα γίνει αυριο οπτατος γηιμιος πολεμος στον κολλιο;

Πολυ μικρη φαντασια πρεπει να εχει αυτος ο ιλιανητης.... Και καλα αυτα τα κοσμοιστορικα, να πηγαιναμε τουλαχιστον καλυτερα στην καθημερινοτητα. Φτασαμε τα 30 και η γενια μου χανεται δεξια και αριστερα. "φιλε μου το δολλαριο κυβερνα τα παντα" τι να γίνει ρε μεγαλε πρεπει να προσαρμοστουμε. Η νεολαια παει και χτυπιεται οτες ντισκο και στα εθνικα οδοφραγματα.... την εργατικη ταξη αμα τη δειτε στίλιτε της φιλιπ..... οι γυναικες, λενε οι δημοσκοπησεις, θελουν να παντρευτουν, να τονισουν τη θυλημοτητα τους, και ντε και καλα να σε πεισουν οτι δεν ειναι φεμινιστριες.... Μοιαζει με ασχημο τελος του παραμυθιου, η βασιλοπουλα Ξυπνα μονη της και διαπιστωνει οτι το βασιλοπουλο τοσκασε για το χρηματιστηριο, το παλατι εγινε σουπερμαριετ και το δασος αυτοκινητοδρομος..... 2 η ωρα το βραδυ και καλα που ειναι και η Χαρουλα στο ραδιο. "Τιποτα δεν παει χαμενο....." Ναι, αλλα τι βγαινει, αυτο ειναι το προβλημα....

συναρτητών. Αλλά στη ζωή και στο θάνατο των επαναστατών του παρελθόντος υπήρχε μια διαίσθηση υπερβάσης που είναι απίστευτα αδύνατη στον σημερινό κόσμο των συμβιβασμένων. Ο άνθρωπος που επιλέγει να αλλάξει τον κόσμο αναλαμβάνει όπως θα λέγαμε και ο RUSHDIE τον ρολόι του δημιουργού - ο κόσμος μπορεί να τον θεωρεί βλασφημία και άφρονα αλλά υπάρχει ένας ηρωισμός και μια γλυκύτητα στην επιλογή του. Όταν κάποιος δεχεται να εκτελεστεί για αυτά που πιστεύει, και αυτά που πιστεύει δεν είναι θεολογικές παρηγορίες που υποσχονται μιαν άλλη ζωή, τότε δημιουργά με την πράξη του μια νέα ηθική βάση. Σαν άτομο ελεύθερο αποφασίζει να ταυτιστεί με την κοινωνική συλλογικότητα και να θυσιάσει αν χρειαστεί, για αυτήν ότι έχει - τη ζωή την οποιαδήποτε αγαπά με το πάθος που κρύβει κάποιος για ότι μοναδικό διαθέτει -.

Γενικά αντιπαθώ τη μαρτυρολογία, τις θυσίες και τα τέτοια. Αλλά είναι τουλάχιστον αίσχρο να γράφουν την ιστορία του σήμερα αυτοί που δεν είχαν καν το κουράγιο να αντισταθούν και να

Διαβάζω τον Παζολίνι τελευταία.... Λες να έχει δίκιο, ότι είμαστε στο τέλος της ανθρωπιστικής παραδοσης, ότι τα όνειρα για τη δημιουργία ενός κόσμου όπου οι άνθρωποι θα ελέγχουν τη συλλογική τους ζωή χωρίς τη μεσολάβηση θεών και εξουσιών βρισκείται στο τέλος της; Η ότι μπαίνουμε σε ένα νέο Μεσαίωνα όπου το θεαμά προσφέρει πλέον στους ανθρώπους έτοιμα σενάρια παραμυθιών σε βαθμό που ακόμα και η υπαρξιακή ανάγκη δημιουργίας μπαίνει στο περιθώριο;

Άσε που μου τη σπασει και η νοοτροπία του ιστορικού λάθους.... Καλομάθαν ολοι τώρα.... Δεν ήταν σοσιαλισμός στην ανατολική Ευρώπη, όλα ήταν παρεξήγηση.... Και να χεις περάσει 10 χρόνια να το λες αυτό και να σου ξαφνικά ολοι να το δεχονται και να τραβάνε κανονικότητα για τα ψιχουλά χαμογέλου και επιδομάτων που μπορεί να τους δώσει ο καπιταλισμός ή η γραφειοκρατία....

Γιατί αν οντως έχει κλείσει τον κύκλο της, για την ώρα, η κοινωνική επανάσταση τότε να τα πούμε, όχι για το μέλλον αλλά για το παρόν. Η ανθρωπιστική παραδοχή απ την αναγέννηση μέχρι σήμερα και το μοντέρνο επαναστατικό κίνημα σαν η πρακτική της παρέμβαση στον κόσμο, ονειρευτήκαν τον ουρανό στη γη και γι αυτό ήταν, και θα πρέπει να είναι, ασυμβίβαστοι. Δοκίμασαν να φτιάξουν ένα ανθρωπινό ηθος μακριά από θεολογικές αξίες, ένα ηθος βασισμένο στη δυνατότητα του ανθρώπου να επιλέγει και να αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Μπορεί σήμερα την εικόνα των κομμουνιστών να τη γελοιοποιεί ένας Γιαρουζελσκι ή ένας Μπρεζνιεφ όπως την εικόνα των ριζοσπαστών δημοκρατών του περασμένου αιώνα τη γελοιοποιεί ο Μπους και το

αλλων. Κάποιος μου λέει ότι δεν έχει ιδεολογικές αναστολές. Το λέει με τη μαγία του κατορθώματος. Για μια δεισιαιτία δεν είχα. Τώρα έχω. Θα βρω Γουσταρ να έχω ιδεολογικά προβλήματα. Μέχρι και τον Μαρξ θα τον υπερασπιστώ τώρα που τουρίξαν τα αγαθά. Και την επανάσταση. Είναι καλά σε μερικές εποχές να είσαι ο τελευταίος των Μοικανών. Για τη μνήμη, για την ελπίδα, ίσως.... Αν όχι τίποτε άλλο όμως νοιώθεις ζωντανός.... σαν άνθρωπος και όχι σαν δούλος.

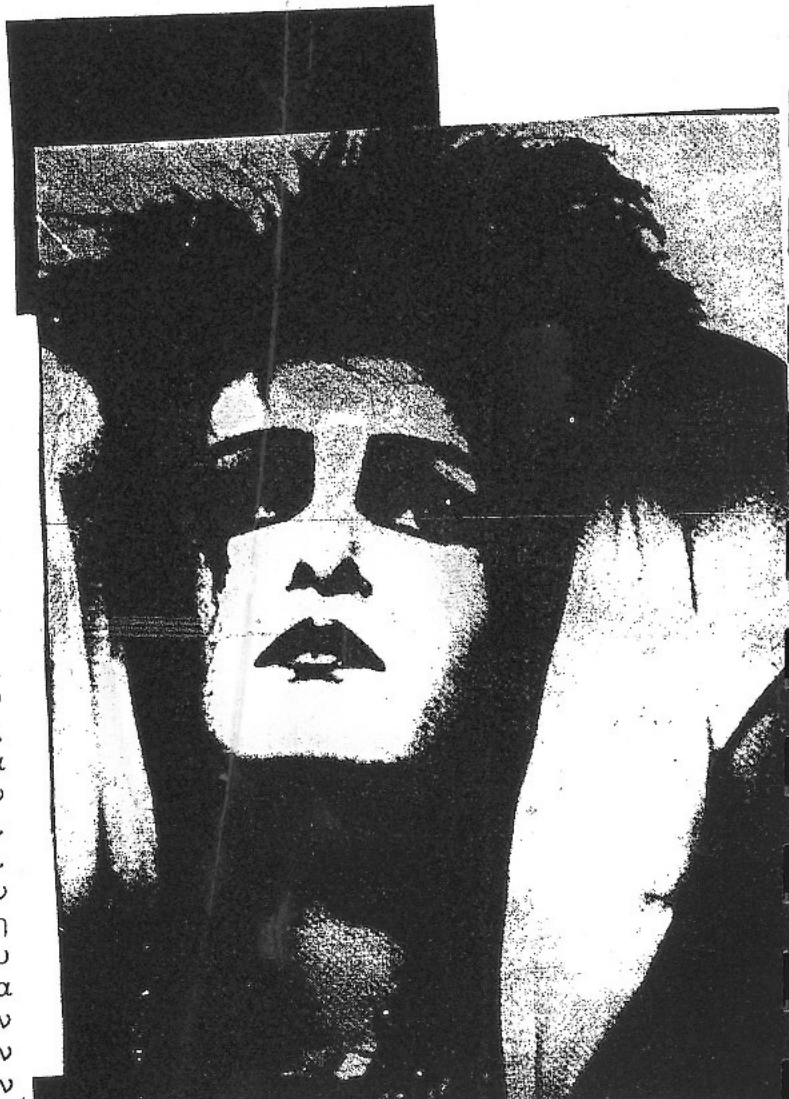
Α. Δρίας

Η ΜΟΣΧΑ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΣΤΑ ΔΑΚΡΥΑ

Υπάρχουν τόσα πολλά να πει κανείς... Να αναλύσει, να εξηγήσει.... Και όμως όλοι σιωπούμε.... Συγχωρούμε τους εαυτούς μας ή φτιαχνούμε υποκριτικές εξομολογήσεις.... Και όλα αυτά για να απαλλαγούμε από τον πονο που μας παραλύει. Εμείς που ξοδεύαμε τα νείατα μας σαν οι μεγάλοι πιστοί, εμείς που πιστεύαμε στους γενειοφόρους ή φαλακρούς ηγέτες και ηρώες. Εμείς που ψάχναμε την αλήθεια.... και δεν μάθαμε ποτέ να ρωτάμε.

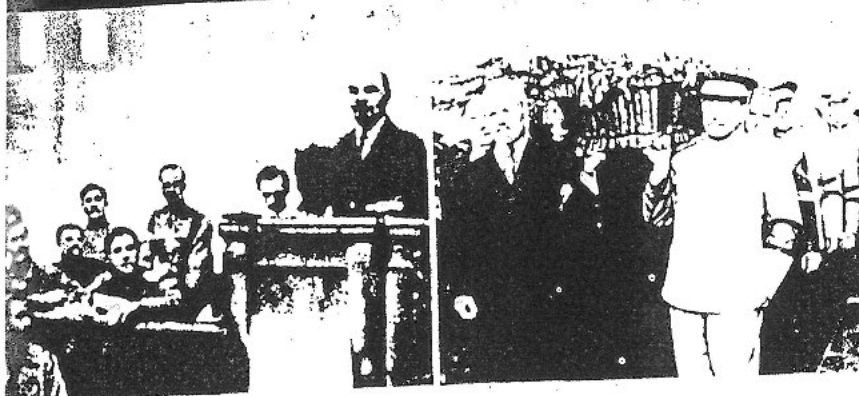
Ήταν μια ζωή θυσίες και συνεχείς ενοχές σε κοιμητήρια γραφεία, κινήματα, διασκέψεις.... Και αν ποτέ αιώναμε ή βλέπαμε πράγματα που μπορούσαν να ταραξουν τον τρόπο σκέψης μας κλείναμε τα μάτια και τα αυτιά ταξινομώντας τους γύρω μας σαν εχθρούς ή ασυνείδητα όργανα του ιμπεριαλισμού....

Μην πιστεύετε λοιπόν τους ηλιθίους υποκριτές που λένε σήμερα ότι τότε ήταν διαφορετικοί, ότι έθεταν ανεξαρτήτες ερωτήσεις, αναλύσεις και κριτική μέσα στο κοιμμουνιστικό κίνημα. Απλά προσπαθούν να απαλλαγουν από την ευθύνη.... γιατί είμαστε όλοι μέρος του συστήματος, και είμαστε όλοι υπεύθυνοι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Αν θέταμε την ορθή ερώτηση απλά δεν θα είμασταν πια μέλη του κοιμματος.... Άνθρωποι με μια γνήσια διαθεση για εξέγερση απλά δεν θα είχαν θέση ανάμεσα μας. Στις χιλιάδες των συναντήσεων και των διανοουμενιστικών συζητήσεων μας για τες στρατηγικές και τα σχέδια του ιμπεριαλισμού και του τι έπρεπε να γίνει πριν και τι μετά, οποιοδήποτε άτομο με λιγη υγιή δόση διαμαρτυρίας θα μπορούσε ευνοια να μας πει ότι θα μπορούσαμε να φτιαχναμε καλλιστα μια αιροδεξια οργανωση με βάση την οργανωτική μας δομή και τον τρόπο ζωής που καναμε..

Αλλά όσο γελοίο και να φαίνεται, πιστεύω ότι οι περισσότεροι από εμάς αγωνιστήμαν και πιστεύαμν στο σοσιαλισμό με όλη τους τη καρδιά. Όχι ότι το θεωρώ σαν δικαιολογία αλλά στο κατω-κατω της γραφής είναι ένας καλός, πολύ καλός λόγος να κانهς κατι.... Νομιζώ ότι μόνο τα τελευταία χρόνια, πριν πέσει το γαμημένο το τείχος του Βερολίνου, αρχίσαμε να διαπιστώνουμε ότι είμαστε μέρος μιας γλυκείας αυταπατησίας μιας φριχτής πραγματικότητας.

Προσωπικά περάσα τη χειρότερη καταθλιψη της ζωής μου το φθινόπωρο του 89. Δεν ήταν τόσο που ντρεπομουν.... βεβαια ντρεπομουν.... Αλλά ήταν ένας πονος που με εσχίζε, δεν υπήρχαν πια ετοιμες, γρήγορες απαντήσεις, δεν υπήρχε κατι να με στηριξει και εμεις απλά δεν είχαμε μάθει να μιλάμε για ληθη και συγχωρεση.... εδω το είχαμε χάσει ότι η ιστορία ήταν μαζί μας, τι δικαιολογία να βρούμε, πως να κατανοήσουμε τι γίνονταν. Όχι δεν ήταν απλά ντροπή ήταν ένας φόβος για το μέλλον που με έπνιγε.

Συναντούσα στον δρομο τους παλιους συντροφους και ηταν σαν η ιστορια να μη μας ειχε διδαξει τιποτε...και αν εμεις, απ' ολο τον κοσμο δεν μπορούσαμε να μαθουμε, τοτε τι θα γινοταν με το μελλον;.. Δηλαδη, δεν εγινε ο καπιταλισμος δημοκρατικος, συστημα της ελευθεριας και της δικαιοσυνης επειδη ο σοσιαλισμος, οπως τον φανταστηγαμε, απετυχε....Και ειναι και απο πανω και η οικολογινη κατασταση του πλανητη.... Ποιος, ποιοι θα αντιδρασουν; ποιοι θα βγουν στον δρομο τωρα;

Λοιπον, νατος στη μεση του δρομου, ο τυπακος που ξερω απ' τον καιρο που ημουν δεκατριων χρονων να μου μιλα για επιχειρησεις. Λες και η κριση του σοσιαλισμου του ειχε αυξησει την αυτοπεποιθηση. Η σταση του σωματος αναδινε ενα αισθημα ανωτεροτητας αιωμα πιο εντονο απο τοτε που ανεβαινε στο βημα και υψωνε την φωνη του με υφος μεγαλου ηγετη.

“Κουραστηνα να αγωνιζουμε για το τιποτα. Πρεπει να ξησουμε για κατι.” (Λες και για τσα χρονια αγωνιζομαστε για το τιποτα).

Στεκομουν εξω απο ενα πολυκαταστημα που παρουσιαζε τη μοδα του 89-90.... Ρωσικη μοδα.... ειχε χρησιμοποιησει τις διασυνδεσεις του για να τα εισαξει- και πολυ φτηνα φυσικα. Οι αλλοι συντροφοι ειναι καθ' οδον προς

κοινωνικη προσαρμογη, σαν δημοσιογραφοι σ' ε νεα ιδιωτικα τηλεοπτικα καναλια, σαν συμβουλοι εταιρειων για το πως θα εισχωρησουν στη Σοβιετικη αγορα....σαν ειδικοι σ' αυτο και στο αλλο.... Αλλοι πουλωντας το ονειρο μας σε τιμη ευκαιριας, ειναι πιο παθητικοι. Περιμενουν την επομενη αληθεια να περασει. Υποθετω, εκτος απ' τον πονο υπαρχει και μια ανακουφιση. Ολες οι αμυνες μας για μια προκατασινευασμενη αληθεια εχουν εξαφανιστει και μειναμε επιτελους εμεις να φαχνομε. Οσοι μειναμε.... Και ιως να ναι καιρος να παψουμε να φαχνομε για τη μοναδικη, πιστη αγαπη. Οι ερωτησεις μπορει να ναι πιο απελευθερωτικες απ' τις απαντησεις..... Μια.

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΚΟΡΦΗ ΤΟΣ ΔΟΥΝΟΥ,
Ο ΒΕΖΟΥΒΙΟΣ ΕΤΡΟΓΕ ΚΟΚΚΙΝΑ ΠΙΠΕΡΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΑΡΚΙΣΕΙ
ΝΑ ΒΡΑΖΕΙ ΦΩΤΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΚΑΙ ΕΛΕΓΕ.....

Ο ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΟΠΛΙΜΕΝΟΣ
ΣΙΔΗΡΟΦΡΑΚΤΟΣ ΑΠΟ
ΗΤΑΝ ΕΤΟΙΜΟΣ ΝΑ

ΣΑΝ ΑΣΤΑΚΟΣ,
ΤΗΝ ΚΟΡΦΗ ΣΕ ΤΑ ΝΥΧΙΑ
ΡΙΧΘΕΙ ΣΤΗ ΜΑΧΗ.

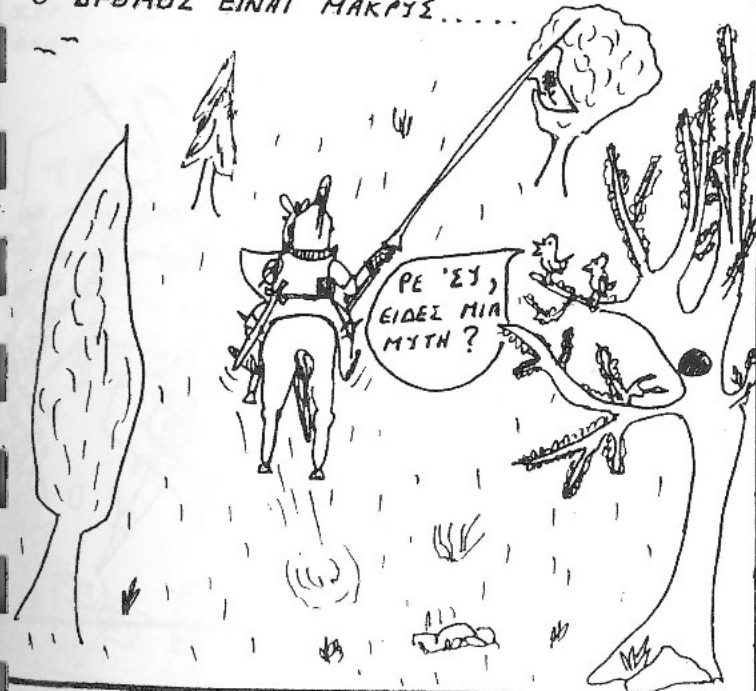
ΠΑΝΟΠΛΟΣ Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΜΑΣ, ΚΑΒΑΛΑ ΣΤΟ ΠΑΝΟΠΛΟ
ΑΛΟΓΟ ΤΟΣ, ΚΑΤΕΒΗΝΕΤΑΙ ΕΤΗΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΚΟΡΦΗ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΚΟΡΦΗ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ Ο ΔΡΑΚΟΣ
ΜΑΣ ΒΡΑΖΟΝΤΑΙ ΦΩΤΙΕΣ, ΚΑΙ ΜΕ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ
ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΑΡΑ ΦΙΛΙΚΑ.....

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΥΣ.....

ΚΑΙ Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΤΟΣ.....

ΘΕ ΜΟΥ! Η' ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΣΕΡΙΑ
ΥΠΗΘΑΚΑ. ΘΑ ΚΑΝΩ ΕΝΑ ΣΤΑΘΜΟ
ΣΤΟ ΡΣΑΚΙ.

ΕΝ ΤΣ ΜΕΤΑΞΣ ΣΤΟ ΡΣΑΚΙ.....

ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΣΣ ΝΑ ΜΟΥ
ΒΓΑΛΕΙ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΗΛΙΘΙΑ
ΠΑΝΟΠΛΙΑ???

ΜΠΣΡΑ
ΚΑΙ
ΞΑΛΛΑ!!
ΑΥΤΟ ΘΑ ΡΕΙ
ΖΩΗ!!.....

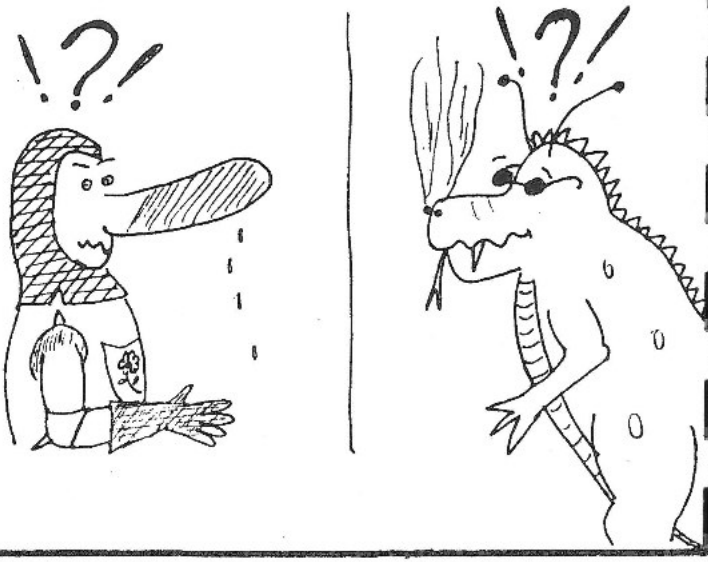

ΧΗ, ΤΙ ΒΛΕΠΣ?
Ο ΙΠΠΟΤΗΣ!!

ΟΤΑΝ ΟΜΣΣ ΕΡΙΣΑΝ ΜΙΑ ΚΑΙΣΤΕΡΗ ΜΑΤΙΑ
Ο ΕΝΑΣ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟ .....

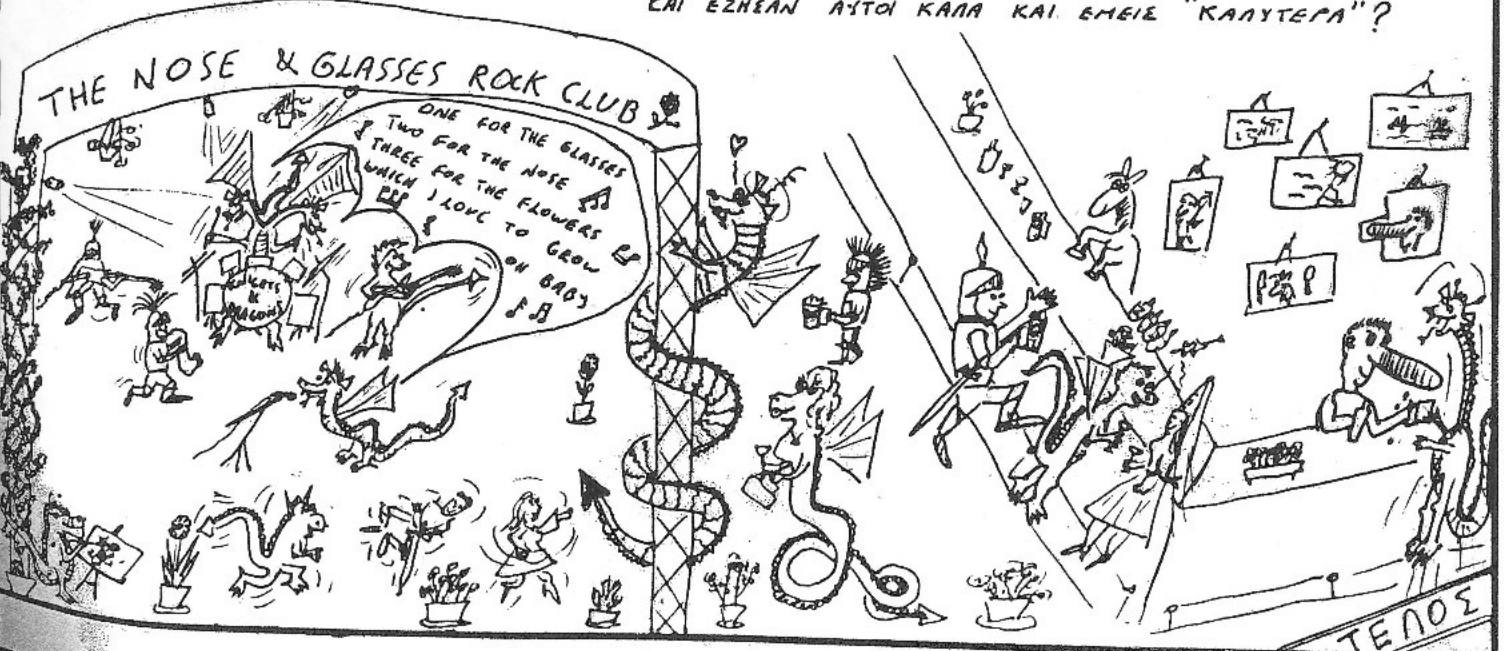
Ο ΔΡΑΚΟΣ

ΕΤΣΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΑΝΘΙΣΑΝ ΜΑΖΙ ΕΝΑ ROCK CLUB ΓΙΑ ΙΠΠΟΤΕΣ ΚΑΙ ΔΡΑΚΟΥΣ. ΕΚΕΙ ΟΣΟΙ ΠΗΓΑΙΝΑΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΑΝ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΟΡΟΪΔΕΥΟΥΝ Ο ΕΝΑΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ. ΟΛΟΙ ΗΤΑΝ ΕΣΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙ ΤΙΠΟΤΑ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑ.....

ΚΑΙ ΕΖΗΣΑΝ ΑΥΤΟΙ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ "ΚΑΛΥΤΕΡΑ"?

**ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΘΥΜΑΤΑΙ
ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΣΜΕΝΟΣ
ΝΑ ΤΟ ΕΠΑΝΑΛΑΒΕΙ**

20. THREE MILE ISLAND—SHONE, SIPA PRESS

FEINBLATT-MEDIA, SIPA PRESS

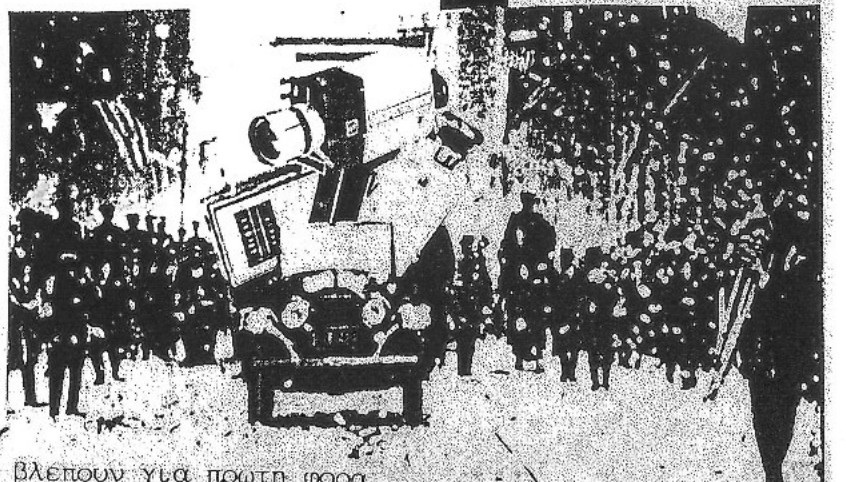
19. CHERNOBYL, RUSSIA—SHONE

I'm in a trench.
 I sit staring at the sun going by.
 I watch people chasing their shadows
 To oblivion.
 I hear hoofbeats coming at me from
 Every direction.
 The sun descends.
 A sailboat sails across the sea.
 Eyes stare at me as though I am the
 Sacrificial lamb.
 I try to ignore them,
 Pretend no one's there but the sun;
 And the sea.
 Persisting eyes,
 When would you learn that this is not how I
 Wish to serve you? gna

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ

Για 3-4 το πρωί και τελειώσε και αυτή η διαδρομή...για μας τουλάχιστο που κλεβαμε στιγμές απ' έδω και απ' εκεί για να το βγάλουμε...Ναι, αυτές οι εκδόσεις έχουν και το παραλογο .... δεν το κάνουμε για να διαδοσουμε μια ιδέα, για να βγάλουμε λεφτά ή για να πετύχουμε οτιδήποτε...Αυτές οι διαδρομές είναι συλλογές κρυφών επιθυμιών, αναγκη έκφρασης που ασφυχτιά...είναι παραλογο ίσως σ' αυτή την εποχή να ξοδεύεις τόσο χρόνο, τόσο παθος, τση δημιουργικότητα για ένα μικρό γραμμα, μια συλλογή απο λείψανα και αποσπασματα...ίσως....ίσως όμως να είναι και έκφραση της επιμονής αυτού του τυπικού δεξιά που μεταφεραμε στη τελευταία στιγμή εδώ απο το εξωφυλλο....μιας επιμονής που συνεχίζει απ' το πρώτο άρθρο που γραψαμε τότε το 87....Το να έχεις απογοητευτεί σημαίνει οτι καποτε είχες γοητευτεί....ίσως να κουβαλαμε αιωμά αυτή τη γοητεία και το χιουμορ που γεννά, μπροστα στον πραγματικο παραλογοισμο της εποχής...Τις διαδρομές του Τραίνου τις ζουμε, και τις εμπειρίες που γίνονται γραμματα τις καταλαβαμε σαν το δείγμα μιας αξιοπρεπειας οτι εμεις τουλάχιστο "προσπαθησαμε", οτι μπορεί να ζουμε σε μια εποχή και χώρο που δεν διαλεξαμε ελευθερά αλλά τουλάχιστο αυτή τη ζωή θα τη ζήσουμε...

Γι' αυτό το τευχος εκτος απο τους γνωστους, βοηθησε πολυς κοσμος.Με κλειμενα, με αστεία, με πέννες, δακτυλογραφησεις, διαμορφωση σελιδων....Δεν τους ευχαριστούμε γιατί δεν μας ανήκει αυτή η διαδρομή...Ανήκει σε όποιον/α θέλει....οποιον ή οποια αφησε εδώ εμπειρία, χαμογελου, ονειρου, ελπίδας...Γι' αυτό ίσως και η κριτική η τα συγχαρητηρια να είναι περιττα...Το Τραίνο δεν το βγαζει μια ομάδα για ένα κοινό...είναι ένα παρτυ στο οποιο είτε συμμετεχετε είτε όχι...Για μας η τα ομορφα...ελπίζουμε το ίδιο σ' όσους το βλέπουν για πρώτη φορά

ΕΠΙΟΝΤΕΣ

* Τα πρώτα 7 χρόνια της ζωής του ανθρώπου είναι τα πιο σημαντικά και ειδικότερα για τους Αμερικανούς. Ετσι κι αλλιώς ως τα 7 μεγαλώνουν.

* Στείλτε με παιδιά κανένα ματσο χαρτομαντηλά στο Γιορπατάωφ. Ενώ οι Αμερικανοί αρχίζουν τη χερσαία επίθεση, παρα την ιρακινή αποδοχή του σοβιετικού σχεδίου αποχώρησης, η Μόσχα "εξέφρασε λύπη"...

* Έπιτος από ερωτες, φετος ειχαμε και γαμους... Ιστορικούς. Και το ίδιο ιστορικούς χωρισμούς. Χαιρετίσματα λοιπόν...

* Ξερετε το ανεκδοτο της δεκαετιας του 90; Οι αμερικανοι ειχαν τις πρώτες σαρανταοιτω ωρες των χερσαιων επιχηρησεων στον κολπο 5 νεκρους και δυο τραυματιες.

* Το καλο που ο Μανωλος ευχεται να μην χαθουμε. Φανταστητε δηλαδη αμα ηθελε να χαθουμε τι θα γινοταν.

* Για την ιστορια. Στη χρυσαλλιδα ηρθε και ενας παπας. Ευζητηση περι αναρχιας και ορθοδοξιας. Η ιδια διαπιστωση. Εμεις για αλλου, κινήσαμε για αλλου.

* Πάλι θα λυθει το κυπριακο ... νεοι προστατες ονοματι ΕΟΚ, εις υγειαν.

* Οπως βλέπετε κρατησαμε την υποσχεση μας. Απο αυτο το τευχος, λογω μοναξιας και εγναταληψης ο Καρλ Μαρξ ειναι προστατευομενος του τραινου.

* Όσοι ψηφισουν στις εκλογες να το δηλωσουν, Για ναφους στείλουμε το λογαριασμο όταν οι βουλευτες ψηφισουν την νεα αυξηση του μισθου τους.

* Μαριο, συγχωρα με. Φταιει το συστημα, φταινε οι μπατσοι.

* Η κοινωνια στην οποια ζουμε, μας δινει το καναβατο για να ζωγραφισουμε τις δολοφονικες μας πραξεις. Μας δινει αιμομα, τα πινελα και τα χρωματα. Εμεις ειμαστε ομως που φτιαχνουμε τον πινακα.
DAVID COOPER

* Καταντησε δυσκολο να εισαι περιθωριακος στη Λεμεσο...

* Και ειναι σχεδον απιθανο να βρεις Κυπριο σε αυτον το τοπο. Ολοι εισαγομενοι ειναι φαινεται... Ελληνες, Τουρκοι κοκ.....

* Η πλατεια ανηκει στις πούτανες και οποιονδε τον ενοχλουν (σχολιο για τις φωνες αναβαθμισης της πλατειας ηρωων)

* Καταφερα πολυ να αγαπησω τον κοσμο. Γινα να μπορω μετα να τον χεζω, χωρις τυφεις.

* Αποδρασα. Και επαιξα με τα πληχτρα της ελπιδας, τον σιοπο της πλαστης αναστασης.

* Αν εχετε κανενα παλιο τευχος του τραινου το αγοραζουμε οσα οσα. Κι αυτο δεν ειναι διαφημιση.

* Υπαρχει ενας γονς μεταξυ μας!!!

* "Curiosity is an interesting thing for the curious. Some things and some people, however, never change and may be accepted as they are."
J.K.

* Ο νεκδοτης του τραίνου παραμένει ο Ατρωφ. Αν τον δειτε ειδοποιηστε μας και μας.

* Ελατε να προλαβουμε την μερα, να την πολιορκησουμε. Να μην της αφησουμε μητε ενα περιθωριο διαφυγης.

* Αν μπορείς να χωρεσεις ψυχη και σωμα, μεσα σε ενα κοχυλι, αν μπορείς να μου αγγιξεις το σωμα μεσα απο την τριφυμια της θαλασσας, την ενωση της μερας με την νυχτα, μονο τοτε ελα και παρε με.

* Ακουστε. Αυτη η κραυγη βγαινει μεσα απο την μητρα της γης.

* Κουλλη, τελειωνε και ξεπαγιασαμε να σε περιμενουμεστο μωλο.

* Δηλωση απογοητευμενων Ολλανδομανων! Λογω της συμμετοχης της μητερας πτριδας στην εισβολη στον κολπο αποφασισαμε να αναζητησουμε αλλου τις ριζες μας. Μας αρεσει η Υεμενη προς το παρον.

Καχε, η μάνα σου ξέρει
νύια μαχαμιες διαβαδεις.

* ΜΟΥ ΛΕΙΠΕΙΣ, ΤΟ ΞΕΡΕΙΣ;